



ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ  
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ  
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Διπλωματική Εργασία

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Λ.Π. 20 : ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Της

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ

Επιβλέπων Καθηγητής:

ΝΟΥΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του Μεταπτυχιακού Διπλώματος στη  
Στρατηγική Διοικητική Λογιστική και Χρηματοοικονομική Διοίκηση

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2011



Αφιερώνετε,  
στον σύζυγό μου, Φώτη  
&  
στην κόρη μου, Κατερίνα.

## **ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ**

Για την εκπόνηση της παρούσας διπλωματικής εργασίας χρειάστηκε να αφιερωθούν αρκετές ώρες μελέτης, ανάλυσης, συλλογής πληροφοριών και συγγραφής. Υπήρξαν αρκετές δυσκολίες και εμπόδια που αφορούσαν τον προσωπικό χρόνο που έπρεπε να αφιερωθεί, δεδομένου του επιβαρημένου προγράμματος εργασίας και την εύρεση του απαραίτητου υλικού σχετικά με την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων αριθμό 20, που αναφέρεται στην λογιστική των κρατικών επιχορηγήσεων και την γνωστοποίηση της κρατικής υποστήριξης, καθώς και την ανάλυση του νέου Αναπτυξιακού Νόμου (3908/11).

Ωστόσο, πιστεύω ότι όλα αυτά ξεπεράστηκαν αποτελεσματικά και η εργασία εκπλήρωσε το στόχο που είχε τεθεί αρχικά και δεν ήταν άλλος, από την ανάδειξη των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων που αφορούν την λογιστική των κρατικών επιχορηγήσεων και την γνωστοποίηση της κρατικής υποστήριξης, περιλαμβάνοντας και την ανάπτυξη των σημαντικότερων σημείων του νέου Αναπτυξιακού Νόμου (3908/11).

Από τη θέση αυτή, τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους αξιόλογους καθηγητές μου και πιο συγκεκριμένα τον καθηγητή του τμήματος Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας κο Χρήστο Νεγκάκη, για τη βοήθεια και καθοδήγησή τους καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών μου και της εκπόνηση της διπλωματικής μου και τον Ανέστη Λαδά για την υπομονή του και τις πολύτιμες συμβουλές του. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον συζυγό μου Φώτη και την κορούλα μου Κατερίνα Σαββαΐδη, τον πεθερό μου Νίκο Σαββαΐδη, τους γονείς μου και όλους όσους με συμπαράστηκαν για την αμέριστη στήριξη, κατανόηση και συμπαράστασή τους.

Στυλιανή Παπαδοπούλου

## ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα διπλωματική εργασία εξετάζει την λογιστική αντιμετώπιση των κρατικών επιχορηγήσεων μαζί και τις γνωστοποιήσεις της κρατικής υποστήριξης –ΔΛΠ 20, καθώς και την ανάλυση των σημαντικότερων σημείων του νέου αναπτυξιακού νόμου 3908/2011. Ο βασικός στόχος της εργασίας είναι να αναδείξει την συμβολή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων των κρατικών επιχορηγήσεων η οποία συμβάλει στην καλύτερη ποιότητα, συνέπεια και συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων. Επίσης να τονίσει τα οφέλη, τις προοπτικές και τους προβληματισμούς που προκύπτουν από την εφαρμογή των σύγχρονων λογιστικών μεθόδων και τεχνικών μέσω της υιοθέτησης των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων των κρατικών επιχορηγήσεων.

Αναμφισβήτητα, ο σκοπός των κρατικών επιχορηγήσεων είναι ότι αποβλέπει στην ενθάρρυνση των επιχειρήσεων να αναλάβουν δραστηριότητες που κανονικά, δεν θα αναλάμβαναν χωρίς την παροχή της υποστήριξης του κράτους. Πιο συγκεκριμένα, η εργασία αυτή αναλύει και τεκμηριώνει έρευνες, κριτικές και μελέτες σημαντικών ξένων και Ελλήνων συγγραφέων όπως είναι ο Nobes όπου αναφέρει ότι " τα πρότυπα θα πρέπει να περιλαμβάνουν κανόνες σε διάφορα θέματα και να χρησιμοποιούν τις σωστές αρχές που θα μπορούν να μας οδηγήσουν σε πιο ακριβή και σωστά αποτελέσματα".

Τέλος, ένα σημαντικό συμπέρασμα το οποίο προκύπτει, είναι ότι μπορεί να γίνει μια μελλοντική έρευνα η οποία θα αποτελέσει την μελέτη των γνωστοποιήσεων σχετικά με την κρατική υποστήριξη και τις κρατικές ενισχύσεις.

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

<b>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1<sup>ο</sup> – ΕΙΣΑΓΩΓΗ</b> .....	1
1.1 Πρόλογος .....	1
<b>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2<sup>ο</sup> - ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ</b> .....	6
2.1 Επισκόπηση Βιβλιογραφίας .....	6
2.2 Εντοπισμός Της Βιβλιογραφίας .....	18
<b>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3<sup>ο</sup> - ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΝΟΜΟΣ (3908/11)</b> .....	20
3.1 Διαδικασίες Έγκρισης Και Δέσμευσης Για Επιχορηγήσεις Επενδύσεων .....	20
3.2 Διαδικασίες Ένταξης .....	20
3.3 Επιλέξιμες Επιχειρήσεις .....	21
3.4 Ελάχιστο Έγχο Επένδυσης .....	21
3.5 Είδη Ενισχύσεων .....	21
3.6 Επιλέξιμες Δαπάνες .....	22
3.7 Περιοχές Κινήτρων-Ποσοστά Ενίσχυσης .....	22
3.8 Ίδια Συμμετοχή .....	24
3.9 Κατηγορίες Επενδυτικών Σχεδίων .....	24
3.10 Ειδικά Επενδυτικά Σχέδια .....	25
3.11 Μορφές- Καταβολή Των Ενισχύσεων .....	26
3.12 Κριτήρια Αξιολόγησης Των Αιτήσεων .....	27
<b>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4<sup>ο</sup> - ΕΙΔΗ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ &amp; ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΙ ΧΕΙΡΙΣΜΟΙ</b> .....	29
4.1 Μέθοδοι Κρατικών Επιχορηγήσεων.....	29
4.2 Επιδότηση Χρηματοδοτικής Μίσθωσης.....	33

4.3 Φορολογική Απαλλαγή.....	34
4.4 Επιδότηση Του Κόστους Της Δημιουργούμενης Απασχόλησης.....	35
4.5 Παρατηρήσεις Ως Προς Τα Είδη Των Παρεχόμενων Ενισχύσεων.....	35
4.6 Ανάκληση Εισπραχθείσας Επιχορήγησης.....	35
4.7 Επιστροφή Επιχορηγήσεων Σε Επενδύσεις Παγίων Περιουσιακών Στοιχείων.....	36
<b>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5<sup>ο</sup> - ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΡΙΘΜΟΣ 20 .....</b>	<b>39</b>
5.1 Ο Νόμος 2190/20 Για Τις Κρατικές Επιχορηγήσεις.....	39
5.2 Λογιστική Των Κρατικών Επιχορηγήσεων Και Γνωστοποίηση Της Κρατικής Υποστήριξης.....	40
5.3 Λογιστική Αντιμετώπιση Των Κρατικών Επιχορηγήσεων.....	41
5.4 Λογιστική Αντιμετώπιση Των Κρατικών Επιχορηγήσεων Κατά Τις Απόψεις Της IASC .....	41
5.5 Καταχώρηση Των Επιχορηγήσεων Σε Μεταβατικό Λογαριασμό .....	41
5.6 Σύνδεση Με Δ.Λ.Π. 37 «Προβλέψεις , ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ενδεχόμενες απαιτήσεις» .....	42
5.7 Επιχορηγήσεις Για Απόκτηση Περιουσιακών Στοιχείων.....	42
5.8 Μεταβολές Στις Λογιστικές.....	43
5.9 Λογιστικός Χειρισμός .....	44
5.10 Γνωστοποιήσεις .....	44
5.11 Λοιπά Θέματα.....	44
5.12 Αλλαγές Σύμφωνα Με Το Δ.Λ.Π. 20.....	45
<b>ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6<sup>ο</sup>- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ .....</b>	<b>47</b>
<b>ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....</b>	<b>49</b>
<b>ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΡΘΡΑ .....</b>	<b>50</b>
<b>ΑΝΤΛΗΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΑΠΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ.....</b>	<b>53</b>

# ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1<sup>ο</sup>

## ΕΙΣΑΓΩΓΗ

### 1.1 Πρόλογος

Η εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων είναι υποχρεωτική και αφορά κυρίως τις εισηγμένες επιχειρήσεις στα Χρηματιστήρια των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προαιρετική εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εφαρμόζεται από μικρό αριθμό επιχειρήσεων που είτε είναι συνδεδεμένες με εισηγμένες επιχειρήσεις όπου είναι υποχρεωμένες στην έμμεση εφαρμογή τους, είτε έχουν το μέγεθος για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Είναι αρκετές οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δεν εφαρμόζουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα προκαλώντας δυσχέρειες στην εφαρμογή τους επηρεάζοντας σε σημαντικό βαθμό και τις μεγαλύτερες εταιρίες.

Οι κυριότερες αιτίες που αποθαρρύνουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις την εφαρμογή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων είναι το μεγάλο κόστος της εφαρμογής τους, καθώς αυτό συνεπάγεται και την πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού και νέα συστήματα μηχανογράφησης. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι υποχρεωμένες να γνωρίζουν ότι αλλαγές επιφέρουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα στις Οικονομικές τους Καταστάσεις ως προς τις Κρατικές Επιχορηγήσεις.

Αποτελεσματικότερη χρήση των κρατικών πηγών χρηματοδότησης για τις επιχειρηματικές πρωτοβουλίες. Στο πλαίσιο της επιδίωξης του στόχου διάθεσης ποσοστού 3% και σύμφωνα με τους κανόνες για τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων, η ύπαρξη μηχανισμών δημόσιας στήριξης για την τόνωση των ιδιωτικών επενδύσεων κρίνεται δικαιολογημένη, εάν η απόδοση στον ιδιωτικό τομέα είναι χαμηλότερη από την απόδοση στο κοινωνικό επίπεδο ή εάν χρησιμεύει για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων αποτυχιών του συστήματος. Οι κρατικές αρχές έχουν, εν προκειμένω, στη διάθεσή τους ολόκληρο φάσμα χρηματοδότησης, ιδίως δε, μέτρα άμεσης στήριξης, φορολογικά κίνητρα, προγράμματα εγγυήσεων και δυνατότητες δημόσιας στήριξης επιχειρηματικών κεφαλαίων υψηλού κινδύνου. Κάθε μέσο έχει τις δικές του ιδιομορφίες και δυνατότητες οι οποίες διαφέρουν ανάλογα με τον κλάδο και τη χώρα. Ο αποτελεσματικότερος σχεδιασμός και εφαρμογή των εν λόγω λειτουργικών μέσων, τόσο μεμονωμένα, όσο και συνδυασμένα, μπορεί να αποτελέσει ώθηση για την αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων και να συμβάλει στην επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου διάθεσης ποσοστού 3%. Για παράδειγμα, για την ενίσχυση της αλληλεπίδρασης μεταξύ των διαφορετικών τμημάτων του συστήματος ερευνών και καινοτομιών.

Μια άλλη πολιτική που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση για τις κρατικές ενισχύσεις έχοντας ως αφετηρία τα άρθρα 77 έως 93 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα



το άρθρο 87 παρ.1 της Συνθήκης Ε.Ε., το οποίο προβλέπει ότι "ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής, είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα Συνθήκη ορίζει άλλως". Η διάταξη αυτή δεν παρέχει τον ορισμό των κρατικών ενισχύσεων, αλλά αποτελεί μία δήλωση αρχής. Σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες η έννοια της ενίσχυσης έχει πλέον καταστεί κατά πολύ ευρύτερη από την έννοια της επιχορήγησης ή της επιδότησης, διότι συμπεριλαμβάνει όχι μόνον θετικές παροχές, αλλά και τις παρεμβάσεις εκείνες οι οποίες, ανεξαρτήτως μορφής, μειώνουν τις επιβαρύνσεις για τις επιχειρήσεις. Συνεπώς, ο όρος "ενίσχυση" καλύπτει κατ' ανάγκην όλα τα πλεονεκτήματα που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα με δημόσιους (εθνικούς ή κοινοτικούς) πόρους και επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό, δίχως το Δημόσιο να λαμβάνει αντίστοιχο αντάλλαγμα. Επίσης, έχει διευρυνθεί και το γενικότερο πεδίο εφαρμογής των σχετικών άρθρων, δεδομένου ότι η παρεχόμενη ενίσχυση αρκεί να έχει και δυνητικές συνέπειες στις συναλλαγές μεταξύ των Κρατών Μελών, για να θεωρηθεί ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά. Στο πλαίσιο αυτό θεωρούνται ενδεικτικά ως κρατικές ενισχύσεις :

- οι απλές επιχορηγήσεις
- οι κάθε είδους φορολογικές και ασφαλιστικές απαλλαγές και ελαφρύνσεις
- τα ειδικά τραπεζικά επιτόκια και οι επιδοτήσεις επιτοκίων
- η προνομιακή μεταχείριση από κρατικούς φορείς παροχής υπηρεσιών
- οι κρατικές εγγυήσεις δανείων ή πιστώσεων
- οι κρατικές εισφορές/συμμετοχές στο κεφάλαιο επιχειρήσεων
- η πώληση δημόσιας έκτασης με ευνοϊκούς όρους
- οι ιδιωτικοποιήσεις με ιδιαίτερα ευνοϊκούς όρους

Η Ελλάδα σταδιακά, ακολουθώντας τη γενικότερη πολιτική της Ε.Ε στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, έχει επανπροσανατολίσει τους στόχους της στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων από τομεακούς σε οριζόντιους, με παράλληλη μείωση του επιπέδου του συνόλου των κρατικών ενισχύσεων, μετατοπίζοντας το κέντρο βάρους από την υποστήριξη συγκεκριμένων εταιριών ή κλάδων, προς την αντιμετώπιση οριζόντιων θεμάτων όπως η απασχόληση, η περιφερειακή ανάπτυξη, το περιβάλλον, η κατάρτιση και η έρευνα. Παράλληλα, η Ελλάδα κατευθύνει πάνω από το 95% των ενισχύσεων προς τη μεταποίηση, σε οριζόντιους στόχους κοινοτικού ενδιαφέροντος (περιφερειακές μικρομεσαίες επιχειρήσεις, έρευνα και ανάπτυξη, απασχόληση - κατάρτιση εργαζομένων, περιβάλλον κλπ). Αυτό σημαίνει ότι έχει ουσιαστικά καταργήσει τις τομεακές ενισχύσεις, οι οποίες βρίσκονται έξω από τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης τα μέτρα άμεσης στήριξης σε περιπτώσεις που οι κυβερνήσεις επιθυμούν να αναδείχουν προκειμένου να διατηρήσουν τον έλεγχο σε ορισμένες κατηγορίες ερευνών που έχουν διενεργηθεί και να προσανατολίσουν τις ερευνητικές προσπάθειες προς τους μακροπρόθεσμους στόχους της ασκούμενης κρατικής πολιτικής. Αποτελούν τον κυρίαρχο μηχανισμό προώθησης των ιδιωτικών επενδύσεων στον χώρο της έρευνας, στις περισσότερες χώρες. Η παράλληλη διαδικασία θα ήταν να κατευθύνονται σε εκείνους τους θεματικούς τομείς, στους οποίους ο ιδιωτικός τομέας αντιμετωπίζει σημαντικά εμπόδια στις επενδύσεις. Σημαντικός είναι εν προκειμένω ο ρόλος που μπορεί να διαδραματίσει η δημιουργία κρατικών - ιδιωτικών συμπράξεων στην τόνωση των ιδιωτικών επενδύσεων, μειώνοντας τους συναφείς με τις επενδύσεις κινδύνους.

Ευρύ είναι το φάσμα των προγραμμάτων άμεσης στήριξης που έχουν τεθεί σε εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη, με στόχο τη συνεργασία μεταξύ των φορέων παραγωγής τεχνογνωσίας και των χρηστών σε ειδικούς τεχνολογικούς κλάδους, με τη δημιουργία και την

ανάπτυξη των ζωνών επιστημονικών και τεχνολογικών δραστηριοτήτων και με την προώθηση της διαδικτύωσης των ιδιωτικών και κρατικών ερευνητικών μονάδων. Στους μηχανισμούς αυτούς συγκαταλέγονται οι επιχορηγήσεις, οι επιχορηγήσεις ανταγωνιστικότητας, οι προμήθειες, οι επιχορηγήσεις που είναι επιστρεπτές σε περίπτωση που η εμπορική εκμετάλλευση και η χρηματοδότηση των κρατικών οργανισμών και φορέων. Πολυάριθμες χώρες θέτουν ταυτόχρονα σε εφαρμογή πολλές κατηγορίες προγραμμάτων.

Λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα αυτά, οι μηχανισμοί εγγυήσεων τόσο σε κεφαλαιουχική όσο και σε δανειακή βάση μπορεί να αποτελέσουν ελκυστικά μέσα προσέλκυσης διαθέσιμων κεφαλαίων και μείωσης του κόστους πρόσβασης. Οι κεφαλαιουχικές εγγυήσεις απευθύνονται, χαρακτηριστικά, στους μελλοντικούς επενδυτές. Οι δανειακές εγγυήσεις συνιστούν άμεσο κίνητρο για τις εταιρείες ώστε να εντείνουν τις οικείες προσπάθειες Ε.Ε.. Με τις εγγυήσεις παρέχεται το μέσο επιμερισμού των κινδύνων, με αποτέλεσμα να μειώνεται ο βαθμός έκθεσης των δανειστών/επενδυτών και των εταιρειών. Σε γενικές γραμμές και εφόσον τεθούν καταλλήλως σε εφαρμογή, είναι σε θέση να ασκήσουν το ρόλο του κινητήριου μοχλού για την ανάληψη ιδιωτικών επενδύσεων, με κόστος χαμηλότερο από ό,τι τα άμεσα ή τα φορολογικά μέτρα.

Οι μηχανισμοί εγγυήσεων ποικίλλουν, ανάλογα με την κατηγορία της εκάστοτε εταιρείας. Για τις νεοσύστατες εταιρείες υψηλής τεχνολογίας, οι κεφαλαιουχικές εγγυήσεις μπορούν να τονώσουν τις επενδύσεις, μειώνοντας το επίπεδο των ενεχόμενων κινδύνων και αυξάνοντας το ύψος της απόδοσης. Οι δανειακές εγγυήσεις αποτελούν εν γένει τον καταλληλότερο μηχανισμό για τις ΜΜΕ στους παραδοσιακούς τομείς, εξαιτίας της προτίμησής τους για τις δανειακές μορφές χρηματοδότησης. Μπορούν επίσης να αποδειχθούν ελκυστικές για τις νεοσύστατες εταιρείες υψηλής τεχνολογίας, μόλις αυτές φθάσουν σε ικανοποιητικά επίπεδα ωριμότητας ώστε να επιτυγχάνουν σταθερές εισροές εσόδων.

Σκοπός του πρότυπου της λογιστικής των Κρατικών Επιχορηγήσεων τόσο στην βιβλιογραφία, όσο και στη πρακτική, είναι να αναδείξει την αξία των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων όπου σύμφωνα με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο στο οποίο παραπέμπει ο ΚΝ 2190/20, αλλά και τα κλαδικά λογιστικά σχέδια, έχοντας συγκεκριμένους λογαριασμούς και συγκεκριμένη πρακτική που αφορά την αντιμετώπιση των επιχορηγήσεων. Οι επιχορηγήσεις με βάση το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο διακρίνονται σε δύο κατηγορίες. Σε αυτές που είναι επιχορηγήσεις εξόδων και στις επιχορηγήσεις που αφορούν πάγια. Οι επιχορηγήσεις εξόδων, περιλαμβάνονται στο λογαριασμό 74 σαν έσοδα και μεταφέρονται άμεσα στα αποτελέσματα. Η παρούσα εργασία ασχολείται με το ρόλο που διαδραματίζει η λογιστική σε συνάρτηση με τα ΔΛΠ 20- Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα λογιστικών Κρατικών Επιχορηγήσεων, γνωστοποιήσεων της Κρατικής υποστήριξης και του νέου Αναπτυξιακού Νόμου (3908/11). Ο σκοπός της Κρατικής υποστήριξης μπορεί να αποβλέπει στην ενθάρρυνση της επιχείρησης να αναλάβει δραστηριότητες, που κανονικά, δε θα αναλάμβανε χωρίς την παροχή της υποστήριξης.

Επίσης, οι βασικοί στόχοι της λογιστικής των Κρατικών Επιχορηγήσεων που τέθηκαν για αυτή την μεταπτυχιακή εργασία είναι:

- Να παρουσιάσει τον νέο Αναπτυξιακό Νόμο (3908/11), τις διαδικασίες ένταξης, τις επιλέξιμες επιχειρήσεις, είδη ενισχύσεων καθώς επίσης τις κατηγορίες επενδυτικών σχεδίων.
- Να αναδείξει τη συμβολή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων των κρατικών επιχορηγήσεων την καλύτερη ποιότητα, συνέπεια και συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων.
- Να περιγράψει τον ουσιαστικό ρόλο που διαδραματίζει η λογιστική σε συνάρτηση με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα κρατικών επιχορηγήσεων σε οποιαδήποτε μεταρρύθμιση, αναλύοντας όλες τις βασικές πτυχές λειτουργίας της και κάνοντας αναφορά σε παρεμβάσεις που έχουν λάβει χώρα σε διάφορες επιχειρήσεις.

- Να τονίσει τα οφέλη και τις προοπτικές που ανοίγονται και να εκφράσει προβληματισμούς από την εφαρμογή σύγχρονων λογιστικών μεθόδων και τεχνικών μέσω της υιοθέτησης των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων κρατικών επιχορηγήσεων και της λογιστικής.
- Να προβεί στην εξάλειψη ασυνεπειών με το πλαίσιο, ιδίως με την αναγνώριση της προθεσμιακής πίστωσης όταν η οντότητα δεν έχει καμία ευθύνη
- Να προβεί εξαλείφοντας τις επιλογές που μπορούν να μειώσουν τη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων και να υποεκτιμούν τα στοιχεία του ενεργητικού που ελέγχεται από μία οντότητα.
- Στην περαιτέρω βελτίωση του νομικού πλαισίου για τα ΔΛΠ της ΕΕ, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο, ώστε να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα από τις εξελίξεις της τεχνολογίας και από την παγκόσμια διαδικασία της εναρμόνισης, με βάση την έγκαιρη εκτίμηση των επιπτώσεων που έχουν οι ρυθμίσεις της υφιστάμενης νομοθεσίας αλλά και των νέων ζητημάτων που αναφύονται στον τομέα των ΔΠΠ, ως απόρροια της τεχνολογικής προόδου.
- Στην δραστήρια επιδίωξη προόδου στα θέματα της διεθνούς εναρμόνισης και εφαρμογής των καθεστώτων των ΔΛΠ, καθώς και η υποβοήθηση των λιγότερο ανεπτυγμένων και των αναπτυσσόμενων χωρών στην κατεύθυνση της οικοδόμησης αυτοδύναμου δυναμικού και της προώθησης αμοιβαία επωφελών συνεργασιών Ε.Ε. στους τομείς κοινού ενδιαφέροντος.
- Στην προώθηση της χρήσης των βέλτιστων πρακτικών σε ό,τι αφορά πτυχές των ΔΛΠ σε δράσεις Ε.Ε που χρηματοδοτούνται από δημόσιους πόρους και σε συνεργασίες μεταξύ της βιομηχανίας και των Πανεπιστημίων.
- Καθώς και στην προώθηση αποτελεσματικότερων μορφών διαχείρισης των ΔΛΠ από τους παραγωγούς και τους χρήστες των γνώσεων (συνειδητοποίηση, κατάρτιση των επιστημόνων και των μηχανικών, ανάπτυξη και επαγγελματική εκμετάλλευση των υπηρεσιών υποστήριξης των καινοτομιών).

Η κανονιστική ρύθμιση των εκάστοτε κλάδων στις αγορές έχει αντίκτυπο στις δραστηριότητες Ε.Ε. τόσο άμεσα όσο και έμμεσα, μέσω της ικανότητας παραγωγής καινοτόμων προϊόντων και υπηρεσιών. Οι οριζόντιες μορφές κανονιστικών ρυθμίσεων έχουν επίσης άμεση και σημαντική επιρροή, ιδίως στους κανόνες και στις πρακτικές τυποποίησης και δημόσιων προμηθειών.

Στόχος της κανονιστικής ρύθμισης των προϊόντων και των αγορών παροχής υπηρεσιών πρέπει να είναι η προαγωγή του ανταγωνισμού και η ανάπτυξη των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, διασφαλίζοντας εκ παραλλήλου, υψηλά επίπεδα προστασίας για τους καταναλωτές και για το περιβάλλον, αλλά και ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τις επιχειρήσεις. Οι προαναφερόμενοι στόχοι είναι δυνατό να συγκλίνουν και να είναι αμοιβαία επωφελείς. Υπάρχουν πολυάριθμες περιπτώσεις, στο πλαίσιο των οποίων η επιβολή των περιορισμών για λόγους ασφαλείας ή περιβάλλοντος δημιούργησαν νέες εμπορικές ευκαιρίες για προϊόντα ή διαδικασίες υψηλής τεχνολογίας, με αποτέλεσμα οι μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στους τομείς της οικονομικής ανάπτυξης και της παραγωγικότητας να είναι θετικές, γεγονός που αποδεικνύεται πολύ σημαντικότερο από τις τυχόν βραχυπρόθεσμες αρνητικές επιπτώσεις των νέων περιορισμών.

Παρόλα αυτά, τα ερευνητικά ερωτήματα που προκύπτουν είναι άπειρα, εμείς όμως θα αναφερθούμε σε αυτά που θεωρήσαμε πιο σημαντικά για την διεκπεραίωση της διπλωματικής εργασίας, εστιάζοντας στα εξής:

- Πώς λειτουργεί και τι προσφέρει ο νέος Αναπτυξιακός Νόμος (3908/2011);
- Σύγκριση του νέου Αναπτυξιακού Νόμου (3908/2011) με τον προηγούμενο Αναπτυξιακό Νόμο (3299/2004);

- Το κοινοτικό πλαίσιο χορήγησης κοινοτικών ενισχύσεων για τους σκοπούς της έρευνας και της ανάπτυξης.
- Σε τι χρησιμεύει η λογιστική Κρατικών Επιχορηγήσεων όσον αφορά την λογιστική της αντιμετώπιση;
- Σε τι βοηθάει ο έλεγχος για την διερεύνηση της νομιμότητας των οικονομικών ενισχύσεων;
- Τα φορολογικά κίνητρα πως λειτουργούν σε ορισμένες περιπτώσεις;
- Στους μηχανισμούς εγγυήσεων που ποικίλουν ανάλογα με την κατηγορία της εκάστοτε εταιρίας ή επιχειρήσεις.
- Ποιες είναι οι διαδικασίες έγκρισης και δέσμευσης για τις επενδύσεις με επιχορηγήσεις;
- Σε ποιες περιοχές δίνονται τα κίνητρα και ποια είναι τα ποσοστά ανάπτυξης;
- Ποια είναι τα επενδυτικά σχέδια;
- Πως υπολογίζετε το αφορολόγητο αποθεματικό της φορολογικής απαλλαγής;
- Ποιες είναι οι γνωστοποιήσεις;

Επίσης η δομή της διπλωματικής εργασίας είναι η εξής: στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μια γνωριμία με τον αναγνώστη όσον αφορά την εξέλιξη των κρατικών επιχορηγήσεων στην Ελλάδα, τον ορισμό, τους στόχους, τους σκοπούς και τα ερευνητικά ερωτήματα τα οποία προκύπτουν από την διπλωματική εργασία. Το δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται στην επισκόπηση της βιβλιογραφίας καθώς και το υλικό που χρησιμοποιήθηκε. Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται ανάπτυξη των σημαντικότερων σημείων του νέου Αναπτυξιακού Νόμου (3908/11). Ενώ το τέταρτο κεφάλαιο αναφέρεται στα είδη παρεχόμενων ενισχύσεων και στους λογιστικούς χειρισμούς. Στο πέμπτο κεφάλαιο γίνεται ανάλυση του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου κρατικών επιχορηγήσεων και γνωστοποιήσεων –Δ.Λ.Π. 20. Τέλος στο έκτο κεφάλαιο είναι τα συμπεράσματα καθώς και κάποιες μελλοντικές προτάσεις. Όπου ολοκληρώνεται η διπλωματική με τη βιβλιογραφία, τα επιστημονικά άρθρα και τις διάφορες πηγές.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2<sup>ο</sup>

### ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

#### 2.1 Επισκόπηση Βιβλιογραφίας

Μια από τις σημαντικότερες αλλαγές της κυβέρνησης όσον αφορά τη λογιστική ήταν η εμφάνιση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων των Κρατικών επιχορηγήσεων ως το σημαντικότερο βήμα προόδου και εξέλιξης στην πορεία της οικονομίας, Chan (2003).

Ο Παπαδόπουλος (2010) διερεύνησε ότι όλες οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι υποχρεωμένες να γνωρίζουν τις αλλαγές που επιφέρουν τα IASB - Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα στις οικονομικές τους καταστάσεις ως προς τις κρατικές επιχορηγήσεις. Καθώς επίσης να ασχολούνται με τα θέματα που αφορούν την οικονομική διακυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως τα διαρθρωτικά προβλήματα της ΕΕ που μπορεί να είναι της οικονομικής και της νομισματικής Ένωσης, έτσι όπως αποκαλύφθηκαν κατά τη διάρκεια της Ελληνικής κρίσης του δημοσίου χρέους το 2010. Για το σκοπό αυτό, η σύγκριση γίνεται μεταξύ της αρχιτεκτονικής συνθήκης του Μάαστριχτ και το σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης που ασχολούνται με τα μέσα των ομοσπονδιακών συστημάτων της δημοσιονομικής διαχείρισης των κρίσεων.

Τα κύρια προβλήματα που εντοπίστηκαν είναι τα εξής: Η έλλειψη των δευτερογενών οικονομικών κανόνων που επιτρέπουν σε φορείς λήψης αποφάσεων να καθορίσουν την πραγματική φύση της δημοσιονομικής κρίσης και, συνεπώς, το είδος των κανόνων που θα πρέπει να εφαρμόζεται. Έλλειψη επαρκούς συντονισμού των μηχανισμών διαχείρισης του χρέους σε επίπεδο ΕΕ. Ανεπαρκής λόγω της υποκειμενικής σύγκρισης των προβλημάτων της, που υπήρχε ανταγωνιστικότητα μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ. Αυτά είναι τα πιο σοβαρά και άμεσα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η ΕΕ με αποτέλεσμα να τα αποφύγει με ομαλό τρόπο. Τέλος, να προβληθούν, να διορθωθούν και να αντιμετωπιστούν παρόμοιες κρίσεις που θα αφορούν στο μέλλον.

Τα άρθρα των Schiavo-Campo και Tommasi, (1999), Hagen (1992), Gleich (2003) και Ylaoutinen (2004), αναφέρουν το σύνολο των κανόνων και των διαδικασιών που εφαρμόζονται σε μία χώρα προκειμένου να γίνει αποτελεσματική η διαχείριση των εσόδων, των δαπανών καθώς και του δανεισμού, καθορίζοντας το βαθμό αποτελεσματικότητας της δημοσιονομικής διαχείρισης. Κεντρικό στοιχείο στην όλη διαδικασία έχει ο τρόπος της

σύνταξης, της κύρωσης και της παρακολούθησης των επιμέρους στοιχείων του Προϋπολογισμού.

Παράλληλα υπάρχουν αρκετές, επαρκείς εμπειρικές ενδείξεις σύμφωνα με τους Hagen (1995), Baldwin et al., (2010), που αναφέρουν ότι η δημοσιονομική αποτελεσματικότητα ενισχύεται όταν το Υπουργείο των Οικονομικών που ασκεί πραγματική εποπτεία επί των δαπανών των άλλων υπουργείων, καθώς και όταν είναι περιορισμένη λόγω της Βουλής, η δυνατότητα τροποποιήσεων στην εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Μια αξιολογή έρευνα που έκανε στο Πανεπιστήμιο του Σικάγο ο Ball (2006), αναφέρει τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα του για τους επενδυτές της λογιστικής και τις έρευνες των επιχειρήσεων. Η λογιστική διαμορφώνεται σε δύο ομάδες τις οικονομικές και τις πολιτικές δυνάμεις. Επομένως, η αυξημένη τάση για παγκόσμια ενοποίηση των δύο αγορών και της πολιτικής (που οδηγείται από μειώσεις στις επικοινωνίες και πληροφορίες για το κόστος επεξεργασίας) κάνει ολοένα και δυσκολότερη την εφαρμογή και την ολοκλήρωση των προτύπων της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Οι περισσότεροι στην αγορά καθώς και οι πολιτικές δυνάμεις θα παραμείνουν σταθερές για το άμεσο μέλλον, είναι αβέβαιο σε ποιο βαθμό σύγκλισης θα παραμείνουν σταθερές στην οικονομία. Επιπλέον, σχετικά με τη θεωρία ή τα αποδεικτικά στοιχεία δίνει μια σημαντική αξιολόγηση των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων των ενιαίων λογιστικών κανόνων μέσα σε μιας χώρας, πόσο μάλλον και σε διεθνές επίπεδο. Τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα των ΔΠΧΠ ως εκ τούτου είναι κάπως εικαστικά. Από την πλευρά του "Pro", καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η εξαιρετική επιτυχία έχει επιτευχθεί στην ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης σειράς "υψηλής ποιότητας" ΔΠΧΠ προτύπων να πείσει σχεδόν 100 χώρες για να τις εγκρίνει, καθώς και στην απόκτηση της σύγκλισης των προτύπων. Ενώ σχετικά με την «con» πλευρά, αντιμετωπίζει πρόβλημα με την τρέχουσα νομοθεσία του IASB (και το FASB) με την «εύλογη αξία της λογιστικής. "Μια βαθύτερη ανησυχία είναι ότι αναπόφευκτα θα υπάρξουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των χωρών για την εφαρμογή των ΔΠΧΠ, οι οποίες τώρα κινδυνεύουν και αποκρύπτονται.

Επίσης αναφέρονται άρθρα συγγραφέων που εστιάζουν το ενδιαφέρον τους στους δανειολήπτες, όπως αποτελούν το άρθρο των Kim et al. (2011). Σε αυτή την μελέτη λοιπόν, εξετάζεται η επίδραση της εθελοντικής υιοθέτησης των ΔΠΧΠ από δανειολήπτες σαράντα (40) διαφορετικών χωρών, εκτός όμως δανειοληπτών των ΗΠΑ κατά τα έτη 1997 έως 2005, εξετάζουν την επίδραση για την τιμή και τους όρους των συμβάσεων δανείων και τη διάρθρωση της ιδιοκτησίας στη διεθνή αγορά δανείων. Τα αποτελέσματά δείχνουν τα εξής: Πρώτον, οι τράπεζες χρεώνουν χαμηλότερα τα επιτόκια των δανείων με τα ΔΠΧΠ, παρά να υιοθετούν ή να μη υιοθετούν. Η διαφορά στα επιτόκια των δανείων που υπερβαίνουν ένα επιτόκιο αναφοράς μεταξύ των δύο ομάδων είναι περίπου 20 μονάδες βάσης για το σύνολο των δανείων και σχεδόν 31 μονάδες βάσης για το Λονδίνο διατραπεζικό επιτόκιο (LIBOR), με βάση τα δάνεια. Δεύτερον, οι τράπεζες επιβάλλουν ευνοϊκότερους όρους χωρίς τιμή στο ΔΠΧΠ, ιδιαίτερα λιγότερο περιοριστικές ρήτρες. Πρέπει επίσης να παρέχουν στοιχεία που δείχνουν ότι οι τράπεζες είναι πιο πρόθυμες να επεκτείνουν την πίστωση στα ΔΠΧΠ να υιοθετούν μεγαλύτερα δάνεια και μεγαλύτερη διάρκεια. Τέλος, τα ΔΠΧΠ που υιοθέτησαν κατάφεραν να προσελκύσουν πολύ περισσότερους ξένους δανειστές που συμμετέχουν σε διάφορα συνδικάτα και οργανισμούς.

Μια κριτική η οποία έγινε από τον Nobes (2004), η οποία έχει να κάνει με έναν από τους λόγους των προτύπων. Θα πρέπει τα πρότυπα να περιλαμβάνουν κανόνες σε διάφορα θέματα, καθώς και να χρησιμοποιούν τις σωστές αρχές που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε πιο ακριβή και σωστή επικοινωνία. Όπως σε τι κανόνες βασίζεται το συγκεκριμένο πρότυπο με βάση την σωστότερη αρχή. Διερευνούνται επίσης, έξι θέματα που έχουν να κάνουν με την λογιστική των προτύπων όσο αναφορά τις τεχνικές εφαρμογές, σε κάθε περίπτωση, εμείς προτείνουμε το μέρος που έχει ανάγκη για κανόνες οι οποίοι προκύπτουν από την έλλειψη

λογιστικών αρχών ή και από το λάθος χειρισμό της κατάλληλης λογιστικής αρχής. Η έλλειψη των ξεκάθαρων, σωστών και κατάλληλων αρχών μπορεί επίσης να θεωρηθούν περιττές οι λογιστικές εφαρμογές στα πρότυπα και αυτό συμβαίνει διότι η πολιτική που εμφανώς ασκούν, δημιουργεί το ερώτημα εάν είναι ή δεν είναι σωστή; Τα αποτελέσματα τελικά δείχνουν ότι αυτό οφείλετε σε έλλειψη συγκρισιμότητας. Δεν σημαίνει ότι η σωστή χρήση των λογιστικών κανόνων ή αλλιώς αρχών θα οδηγούσε σε πρότυπα χωρίς εναλλακτικές μεθόδους αλλά σε ορισμένες μεθόδους θα μπορούσαν να εξαλειφθούν.

Εξετάζοντας τις έξι θεματικές ενότητες μια προς μία, είναι αξιόλογο να σημειωθεί ότι σε κάθε προσπάθεια εστιάζονται σε χρησιμοποιημένες αρχές, αξιολογούν την καταλληλότητα των κανόνων ή αλλιώς των αρχών, που αυτό συνεπάγει την έλλειψη των κατάλληλων και σωστών αρχών. Ξεκινώντας από τα ΔΠΧΠ κάνοντας διαρκώς συγκρίσεις με το ΔΠΧΠ της Αμερικής. Παρατηρείται ένας από τους λόγους των ΔΠΧΠ, είναι ότι για την χρηματοοικονομική πληροφόρηση των εισηγμένων εταιριών σε ένα μεγάλος μέρος του κόσμου από το 2005 και μετά. Για παράδειγμα μετά από έρευνα διαπιστώθηκε ότι σε 25 χώρες της Ε.Ε, την Αυστραλία, την Νορβηγία και την Ρωσία, ότι στο τέλος κατέληξαν στην εφαρμογή των προτύπων τους όπως και στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, Nobes (2002).

Μια άλλη έρευνα που έχει να κάνει με τους λογιστικούς κανόνες, είναι ότι μπορεί να χρησιμοποιήσει την λέξη «αρχές», που περιλαμβάνει στον βιβλίο του ο Alexander (1999), Αλέξανδρος τύπου Α, τα συνολικά κριτήρια, όπως είναι η σωστή παρουσίαση, οι ορισμοί της λογιστικής και τα στοιχεία του των λογαριασμών του Ενεργητικού και του Παθητικού. Από την άλλη στο Αλέξανδρος τύπου Β, περιλαμβάνει το είδος των συμβάσεων όπως είναι η σύνεση. Η χρήση των όρων, των ορισμών, τους κανόνες, οι εξαιρέσεις, οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμογής των κανόνων καθώς και οι περιορισμοί των πεδίων εφαρμογής, αναφέρουν οι Alexander (1999), Nelson και Schipper (2003).

Οι Benston (1976), Zeff (1995) και Nobes (1992) κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι δεν είναι να διερευνήσουν το σύστημα των ΗΠΑ ως προς την συγγραφή των κανόνων και των αρχών αλλά να προσδιορίσουν το ρόλο που διαδραματίζει από το 1930 της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (SEC) ως προς την επιβολή κανόνων και την ανάγκη των ελεγκτών να προστατευθούν από διαφορές που έχουν να κάνουν με τον καθορισμό των σαφών και λεπτομερών κανόνων.

Υστερα από μελέτη του Nelson (2003) και FASC (2003) κατέληξαν στα παρακάτω πλεονεκτήματα που προκύπτουν από την επιβολή των κανόνων και είναι τα εξής: α) Αύξηση συγκρισιμότητας, β) Αύξηση των διαφορών από την σωστή χρήση των ελεγκτών με τις ρυθμιστικές αρχές, γ) Βελτίωση της εφαρμογής σχετικά με τις προθέσεις των φορέων που καθορίζουν τα πρότυπα και τέλος δ) τις μειωμένες ευκαιρίες για κέρδη διαχείρισης μέσω των δικαστικών αποφάσεων.

Οι Westwood και Mackenzie (1999) διερεύνησαν στις κρατικές επιχορηγήσεις ότι πρέπει να καταχωρούνται στα αποτελέσματα χρήσης κατά την διάρκεια της διαχειριστικής περιόδου που απαιτείται για τα αντίστοιχα τους έξοδα που προορίζονται για την αποζημίωση. Εάν το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο της λογιστικής αντιμετώπισης των κρατικών επιχορηγήσεων ( ΔΛΠ 20) καθίσταται σαφές όταν εφαρμόζεται σε επιχορηγήσεις για την αγορά πάγιων στοιχείων του ενεργητικού, αυτό έχει σαν συνέπεια η επιχορήγηση να αντιμετωπίζεται ως εισόδημα κατά την διάρκεια ζωής του περιουσιακού στοιχείου. Αυτό αφήνει αναπάντητα ερωτήματα το πώς εφαρμόζετε μια επιχορήγηση που δίνετε για αγορά γης, η οποία δεν έχει καθόλου αποσβέσιμη ζωή ή αλλιώς στοιχείο. Έτσι το πρόβλημα είναι ότι δημιουργείτε πιστωτικό υπόλοιπο μέχρι να ληφθεί το εισόδημα (ή αλλιώς ποσό) ολοκληρωτικά. Στην περίπτωση που υπάρχει έλλειψη την αρχής, τότε αφαιρείται το εισόδημα από το περιουσιακό στοιχείο ή στην άλλη περίπτωση εμφανίζονται ως «έσοδα επόμενης χρήσης». Η πρώτη περίπτωση δεν δίνει ακριβή μέτρηση για το περιουσιακό

στοιχείο ενώ η δεύτερη περίπτωση εμφανίζει ένα στοιχείο του παθητικού που δεν είναι πραγματικό.

Παρόλα αυτά το ΔΛΠ 20 έρχεται σε αντίθεση με τον ορισμό που του δίνετε, ότι είναι «έσοδα είναι αυξήσεις ...περιουσιακών στοιχείων ή μειώσεων των υποχρεώσεων» και ότι «η εφαρμογή αυτή της αρχής του συσχετισμού, δεν επιτρέπει την αναγνώριση στοιχείων στον ισολογισμό που δεν ανταποκρίνονται στον ορισμό, υποχρεώσεις». Καταλήγοντας στην αντιμετώπιση των άνευ όρων επιχορηγήσεις ως άμεσο εισόδημα, επειδή ο παραλήπτης έχει ένα περιουσιακό στοιχείο (ταμείο , λογ.σμος 38.00) και καμία ευθύνη.

Μια άλλη εκδοχή που αφορά τα πρότυπα ή τα κίνητρα είναι αυτό που καθορίζει τις μεταβολές της ποιότητας της λογιστικής γύρω από την έγκριση ΔΠΧΠ. Εξετάζουν το αντίκτυπο των κινήτρων σχετικά με τις αλλαγές της ποιότητας της λογιστικής γύρω υιοθέτηση των ΔΠΧΠ. συγκεκριμένα, εξετάζουν τα κέρδη διαχείρισης και στην έγκαιρη αναγνώριση ζημιών, κατασκευάσματα συχνά χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της λογιστικής ποιότητας πρότυπα. ενώ η ήδη υπάρχουσα βιβλιογραφία, περιλαμβάνει έγγραφα που βελτιώνουν την ποιότητα της λογιστικής μετά την έγκριση ΔΠΧΠ. Η κατάληξη του συμπεράσματος είναι ότι οι βελτιώσεις περιορίζονται σε επιχειρήσεις με κίνητρα για να υιοθετήσουν. Επιπλέον, διαπιστώνουμε ότι οι επιχειρήσεις που αντιστέκονται στα ΔΠΧΠ έχουν στενότερες σχέσεις με τις τράπεζες και στο εσωτερικό των μετόχων, η οποία θα μπορούσε να εξηγήσει την έλλειψη των εν λόγω εταιρειών κίνητρα για να υιοθετήσουν τα ΔΠΧΑ. Τα συνολικά αποτελέσματα δείχνουν ότι τα κίνητρα κυριαρχούν, τα λογιστικά πρότυπα για τον προσδιορισμό της ποιότητας της λογιστικής των Christensen et al. (2008).

Επίσης, στην διεθνή βιβλιογραφία υπάρχουν επαρκείς εμπειρικές ενδείξεις που δείχνουν ότι η δημοσιονομική αποτελεσματικότητα ενισχύεται σημαντικά όταν αυτές τηρούνται. Για τις περισσότερες χώρες που ακολουθούν τρόπους αποτελεσματικής και πειθαρχημένης δημοσιονομικής διαχείρισης, ο προϋπολογισμός αποτελεί το απόλυτο εργαλείο πολιτικής. Ο προϋπολογισμός που αποτελεί σύνθεση των επί μέρους προϋπολογισμών όλων των υπουργείων και φορέων της γενικής κυβέρνησης, πρέπει να αναφέρει τους στόχους, για τη μέτρηση της αξιοποίησης των χρημάτων του φορολογούμενου πολίτη, ξεκάθαρη μέθοδο για την κοστολόγηση των δράσεων σε σχέση με τους δημοσιονομικούς περιορισμούς, παρακολούθηση των παρεκκλίσεων κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους κλπ. Lee (2005) και Marr (2008).

Μια άλλη εμπειρική μελέτη των στοιχείων που έγινε για εφαρμογές έκτακτης ανάγκης των λογιστικών συστημάτων διαχείρισης σε συνθήκες ταχείας αλλαγής. Προέκυψε μετά από την περιγραφή των ευρημάτων της εμπειρικής μελέτης των αλλαγών ήταν να θεσπιστεί η διαχείριση των λογιστικών συστημάτων μετά την εξαγορά.- Να υιοθετηθεί μια προοπτική έκτακτης θεωρία των ευρημάτων. –Να αφορά τις υπάρχουσες υποθέσεις και να εισάγουν μια δοκιμή της θεωρίας που αφορούσε τη μέτρηση των σχέσεων ελέγχου μεταξύ των εταιρών της απόκτησης, Jones (1985).

Ο Dadkhah (2011) ανακάλυψε ότι όπως στον πραγματικό κόσμο, ο χρόνος περνάει και φεύγει, έτσι κυλάει και αλλάζει ο χρόνος στην ζωή μας. Καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι και τα οικονομικά μοντέλα θεωρούνται εξωγενείς παράγοντες στο χρόνο. Τα παραπάνω συμβάλλουν στην βελτίωση του δυναμικού με ουσιαστικό τρόπο καθώς και την συμπεριφορά των μοντέλων οικονομίας στον χρόνο, μελετώντας το μεγαλύτερο ή το μικρότερο σημείο της δυναμικής, ώστε να λειτουργούν με ή χωρίς περιορισμούς στις εμπλεκόμενες μεταβλητές.

Η έρευνα που έγινε από τον Ferris (2011) διερευνά τα Λογιστικά Πρότυπα που εξηγούν την κατανόηση και την αναγκαιότητα να χρησιμοποιούνται τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα τόσο για την ανάπτυξη, όσο και για την εφαρμογή πρακτικής και την υποβολή εκθέσεων, βοηθώντας την να βελτιωθεί όσο το δυνατόν καλύτερα στην εφαρμογή. Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα ερμηνεύουν, κάνοντας αναφορές στις διεθνείς οικονομικές συναλλαγές,



όπως είναι : -Να μελετάει τις διαφορές μεταξύ των χωρών όσον αφορά την πρακτική τους εφαρμογή. -Να μελετάει τους θεσμικούς και πολιτιστικούς παράγοντες που διαμορφώνουν τις πρακτικές μιας και μόνο χώρας ,αλλά μελετώντας ταυτόχρονα και τυχόν διεθνείς επιπτώσεις, - και τέλος να μελετάει τα αποτελέσματα που έχουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα σε όσους κάνουν εφαρμογή αυτών.

Σε αυτό άρθρο των Ertimur et al. (2011), εξετάζεται εμπειρικά η σχέση της μακροπρόθεσμης απόδοσης των μετοχών , των συστάσεων, των αναλυτών και οι ιδιότητες των συνοδεύονται με τις προβλέψεις των κερδών για τις μμήσεις και μη, για την αξιολόγηση των εκθέσεων, την επιλογή, την επεξεργασία και εξηγώντας την αισιοδοξία των αναλυτών. Ωστόσο, τα κέρδη που συνοδεύουν τις προβλέψεις για μια ισχυρή αγορά και τις συστάσεις της έναρξη στην αγορά είναι λιγότερο αισιόδοξες και πιο ακριβείς, από αυτές που συνοδεύουν εταιρίες χωρίς έναρξη συστάσεις. Τα ευρήματά μας υποδηλώνουν ότι οι συγκρούσεις συμφερόντων (δηλαδή, η εξήγηση την υποβολή εκθέσεων) αποτελούν τη σημαντικότερη πηγή για την ευνοϊκότερες συστάσεις.

Σε ετήσια μελέτη που έγινε από τους Osma and Guillamón-Saorín, (2011) τα αποτελέσματα του δελτίου Τύπου (ARPRs) μελετούν την σχέση μεταξύ της εταιρικής διακυβέρνησης και διαχείρισης του άρθρου της Λογιστικής και των διαφόρων Οργανισμών. Τα δελτία τύπου αποτελούν μια έγκυρη απόδοση της εταιρίας σε τρίτους, αλλά μπορούν να χειριστούν τις αντιλήψεις των επιτευγμάτων της εταιρίας. Καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οι μηχανισμοί της διακυβέρνησης παρακολουθούν ενεργά τις διαχειριστικές αποκαλύψεις, τη βελτίωση διαφάνειας της εταιρίας και μπορούν να μειώσουν την διαχείριση των επιτευγμάτων σε ετήσια δελτία Τύπου (ARPRs). Τα αποτελέσματα επιβεβαιώνουν την ισχυρή διαχείριση των ορίων διακυβέρνησης, σύμφωνα με την παρακολούθηση της διακυβέρνησης που εξυπηρετούν την διοίκηση. Τα στοιχεία δείχνουν ότι οι πρακτικές διαχείρισης ανταποκρίνονται σε ενημερωτικό χαρακτήρα.

Επίσης η μελέτη των Dickinson et al. (2011) διερεύνησε τις συνέπειες της λογιστικής και της γρήγορης εξαγοράς των μετοχών. Αξιολογώντας την πρακτική εφαρμογή του λογιστικού χειρισμού της πρόσφατης και καθιερωμένης συναλλαγής των δομημένων με επιτάχυνση της μετοχής (ASRs). Τα ASRs είναι δημοφιλή επειδή είναι καθαρά αυξητικά κέρδη ανά μετοχή οφέλη αναγνωρίζονται αμέσως, ενώ τα κέρδη ή οι ζημίες του προθεσμιακού συμβολαίου που χρησιμοποιούνται για να εκτελέσουν ένα εισόδημα του τύπου ASR, αναφέρονται απευθείας στα ίδια κεφάλαια. Ακόμα το έγγραφο με χαμηλότερη τιμή για την καταλληλότητα των υποχρεώσεων των εταιρειών ASR σε σύγκριση με το μέγεθος και τη βιομηχανία με το συμφωνημένο δείγμα. Οι ERC δοκιμές δείχνουν επίσης μια έκπτωση στην αγορά για τα κέρδη των εταιρειών ASR σε σύγκριση με το δείγμα ελέγχου. Στο τέλος, η κατάληξη του συμπεράσματος σε μια εμπορική στρατηγική που βασίζεται σε μη πραγματοποιηθέντα κέρδη ή ζημίες από συναλλαγές ASR. Τα αποτελέσματά μας δείχνουν ότι η τρέχουσα λογιστική για ASRs δεν έχει ως αποτέλεσμα την υποβολή εκθέσεων εκπρόσωπος αυτών των συναλλαγών. Ως αποτέλεσμα, οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων μπορούν να επωφεληθούν από την αναγνώριση των στοιχείων ASR στις οικονομικές καταστάσεις

Επίσης ο Brüggemann (2011) προέβλεψε για την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, που αφορά και τις συνέπειες, οι οποίες εξαρτώνται από τον κανονισμό για τα ΔΛΠ (ΕΚ, 2002) όπου απαιτείται για τις εισηγμένες εταιρίες της ΕΕ, να καταρτίζονται από ενοποιημένους λογαριασμούς σύμφωνα με τα ΔΠΧΠ από το 2005. Αυτό αλληλοσυμπληρώνετε από μια προηγούμενη αναθεώρηση που έγινε από τους Soderstrom και Sun (2007) σχετικά με την εθελοντική εφαρμογή των ΔΠΧΠ: Όπου συνόψισαν και έκαναν μια σημαντική συλλογή για μια εμπειρική βιβλιογραφία αποκλειστικά για τις οικονομικές συνέπειες της υποχρεωτικής υιοθέτησης των ΔΠΧΠ και παρείχαν προτάσεις για μελλοντική έρευνα. Η ερευνά του

καταλήγει στην προσπάθεια να βρεθεί μια αύξηση της συγκρισιμότητας και της διαφάνειας των οικονομικών καταστάσεων.

Σε αντίθεση, με τα στοιχεία που αποδεικνύουν τις θετικές αντιδράσεις στις αγορές κεφαλαίου και σε μακροοικονομικό επίπεδο ότι τελικά είναι άφθονη και σχεδόν ομόφωνη. Δεδομένου ότι αυτά τα άρθρα αναφέρονται στην αγορά και στην μακροοικονομικές αντιδράσεις, εφαρμόζοντας τον τρόπο που επιτυγχάνονται μέσα από τα ΔΠΧΠ, καθιστώντας τις οικονομικές καταστάσεις περισσότερο συγκρίσιμες και διαφανείς. Καθώς η κατάληξη του συμπεράσματος είναι ότι, αυτά τα δύο σύνολα των πορισμάτων της έρευνας φαίνεται να είναι σε διαφωνία. Υποστηρίζουν ότι αυτή η διαφωνία είναι πιθανόν λόγω της δυσκολίας του διαχωρισμού που είναι δυνατό να οδηγήσει ΔΠΧΠ σε ταυτόχρονες αλλαγές που δεν σχετίζονται με τη χρηματοοικονομική πληροφόρηση, όπως οι κανονιστικές ή θεσμικές αλλαγές που επηρεάζουν τη μικροδομή των δεικτών κεφαλαίου.

Επί προσθέτως, τα υφιστάμενα στοιχεία για τις επιπτώσεις στην κεφαλαιαγορά της υποχρεωτικής υιοθέτησης ΔΠΧΠ βασίζονται σε εμπορικές βάσεις δεδομένων που πάσχουν από μια συστηματική τάση προς τις μεγάλες επιχειρήσεις. Στο βαθμό που οι μεγάλες εταιρείες είναι πιο πιθανό να επωφεληθούν από τα ΔΠΧΠ, από αυτή την μεροληψία βάση των δεδομένων που συμβάλλει στην εξεύρεση θετικά αποτελέσματα της υποχρεωτικής υιοθέτησης των ΔΠΧΠ Christensen et al., (2007).

Οι επιπτώσεις της υποχρεωτικής υιοθέτησης ΔΠΧΠ για τις διασυνοριακές επενδύσεις ιδίων κεφαλαίων των μεμονωμένων επενδυτών. Η αναφορά που έγινε από τον Brüggemann (2011) για τα ΔΠΧΠ είναι σήμερα σε περισσότερες από 100 χώρες σε όλο τον κόσμο. Εξαιτίας των ρυθμιστικών αρχών να δικαιολογήσουν την κίνηση προς τα ΔΠΧΠ με την προσδοκία ότι η συλλογική υιοθέτηση των ΔΠΧΠ όπου θα αυξήσει τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων μεταξύ των χωρών και ως εκ τούτου, μεταξύ άλλων οφελών, με μία μόνο γλώσσα λογιστικής θα ενισχύσει τις διασυνοριακές επενδύσεις σε ίδια κεφάλαια (π.χ., ΕΚ, 2002). Η έρευνα αποτελείται από τρία άρθρα για τις οικονομικές συνέπειες της υποχρεωτικής αναφοράς ΔΠΧΑ σε όλο τον κόσμο. Ενώ επικεντρώνετε σε αντιδράσεις για τη διαδικασία έγκρισης, στο τέλος καταλήγει να αναλύει τις συνέπειες της μεταγενέστερης αλλαγής ΔΠΧΠ όσον αφορά τους λογιστικούς κανόνες. Γίνετε μια επισκόπηση της βιβλιογραφίας σχετικά με οι οικονομικές επιπτώσεις της υποχρεωτικής υιοθέτησης ΔΠΧΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με βάση τους σημαντικότερους στόχους του κανονισμού των ΔΛΠ, ακολουθώντας μια διάκριση μεταξύ των επιδιωκόμενων και των συνεπειών της υποχρεωτική εφαρμογή των ΔΠΧΠ δεν κατορθώνουν γενικότερα για μια αύξηση της συγκρισιμότητας και της διαφάνειας των οικονομικών καταστάσεων. Αντίθετα, υπάρχει ομοφωνία. Στην έρευνά του καταλήγει ότι αυτή η διαφωνία στα πορίσματα της έρευνας είναι πιθανόν λόγω της δυσκολίας των ξεχωριστών και συχνών επιδράσεων των ΔΠΧΠ από ταυτόχρονες αλλαγές που δεν έχουν σχέση με οικονομικές εκθέσεις. Επίσης εξετάζει εμπειρικά την πρόβλεψη ότι τα ΔΠΧΠ ενισχύουν τις πιο τολμηρές επενδύσεις σε ίδια κεφάλαια του ιδιώτη επενδυτή. Τέλος, καταλήγει να αναλύσει τις οικονομικές συνέπειες της εύλογης αξίας. Ακολουθεί την τροποποίηση έκτακτης ανάγκης στο ΔΛΠ 39, το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξέδωσαν την εν λόγω τροπολογία. Τον Οκτώβριο του 2008 μετά από σοβαρές πολιτικές πιέσεις από τους ηγέτες της ΕΕ προέβησαν στο να χαλαρώσουν στην εύλογη αξία.,

Σε αυτό το άρθρο, θα αξιολογήσουν οι Vogelheim et al., (2001) το αίτημα για την ανάλυση των ΔΠΧΠ που σχετίζονται με τις αλλαγές των διασυνοριακών επενδύσεων ιδίων κεφαλαίων των επιμέρους επενδυτών. Παρά την εστίαση σε θεσμικούς επενδυτές, ανακάλυψαν από τους μεμονωμένους επενδυτές ότι πρέπει να διαδραματίσουν ζωτικό ρόλο στις οικονομικές αγορές. Στο τέλος του 2007, η εγχώρια αγορά που ανήκει άμεσα το 14% της αγοραίας αξίας των εισηγμένων μετοχών στην Ευρώπη. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, πάνω από

το 20% του μετοχικού κεφαλαίου κατέχεται άμεσα από επενδυτές (Γαλλία, 2008). Άλλα στοιχεία δείχνουν ότι οι ιδιώτες επενδυτές είναι πιο πιθανό να ακολουθήσουν τους μακροπρόθεσμους στόχους τους. Οι εταιρείες κάνουν συνεπώς μεγάλες προσπάθειες για να προσελκύσουν ιδιώτες επενδυτές, π.χ. μέσω των εταιρικών ιστοσελίδων και των επενδυτών τμήματα σχέσεις.

Τα παραπάνω έχουν σαν αποτέλεσμα την πρόκληση για οποιαδήποτε μελέτη των μεμονωμένων επενδυτών είναι, γιατί τα στοιχεία σχετικά με τους επενδυτές και τη συμπεριφορά των εμπορικών συναλλαγών δεν είναι διαθέσιμα στο κοινό. Προηγούμενες μελέτες έχουν υιοθετήσει διάφορες στρατηγικές για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος, συμπεριλαμβανομένης της ανάλυσης των μικρών συναλλαγών δεδομένων τη χρήση εντός της ημέρας των συναλλαγών (π.χ. Lee, 1992), οι έρευνες της ατομικής γνώμης του επενδυτή (π.χ. Elliott, Hodge, και Jackson, 2008) και η εξέταση ενός ιδιόκτητου σύνολο δεδομένων που παρέχονται από τις ΗΠΑ.

Οι οικονομικές συνέπειες της εύλογης αξίας σύμφωνα με τα ΔΠΧΠ. Όπου στο αποκορύφωμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης τον Οκτώβριο του 2008, το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων κάνοντας οποιαδήποτε τακτική διαδικασία για την έκδοση τροποποίησης έκτακτης ανάγκης του ΔΛΠ 39 για την εύλογη αξία. Οι τροποποιήσεις αυτές αφήνουν τις τράπεζες σύμφωνα με τα ΔΠΧΠ με την επιλογή να επαναταξινομήσουν αναδρομικά τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία που προηγουμένως είχαν αποτιμηθεί στην εύλογη αξία σε κατηγορίες οι οποίες απαιτούσαν τη μέτρηση στο αναπόσβεστο κόστος, δηλαδή να εγκαταλείψουν αποτελεσματικά την λογιστική αξία για τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία. Η απόφαση αυτή ήταν αντίθετη γενικά στη στρατηγική του IASB για την υποβολή εκθέσεων για τα χρηματοπιστωτικά μέσα (IASB, 2008α) και η ισχυρή αρχική της θέση έναντι των ανακατατάξεων.

Ωστόσο, το διοικητικό συμβούλιο τελικά υπέκυψε στη σοβαρή πολιτική πίεση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι ηγέτες της ΕΕ, με πιο γνωστό το Γάλλο πρόεδρο Νικολά Σαρκοζί. Αντίθετα, οι αντίπαλοι των δίκαιων κανόνων της λογιστικής αξίας, όπως ο Βρετανός πρωθυπουργός Γκόρντον Μπράουν, ο οποίος τόνισε ότι οι εύλογες αξίες αντανάκλουν απλώς στην σημερινή οικονομική πραγματικότητα, δεν εισακούστηκε. Η σύγκρουση στην κορυφή σε πολιτικό επίπεδο της οικονομικής κρίσης ήταν η κατάληξη μιας πολύχρονη αμφιλεγόμενη συζήτηση στην τυπική ρύθμιση (π.χ. Κοινή Ομάδα Εργασίας του καθορισμού προτύπων, 1999, IASC, 1997) και ακαδημαϊκούς (π.χ. Barth, 2006, Landsman, 2007, Ronen, 2008) σχετικά με τα υπέρ και τα κατά της αποτίμησης στην εύλογη αξία, Brüggemann (2011).

Η έρευνα αυτή Soderstrom και Sun, (2011) που έγινε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο της Χαβάης στη Μανιά, το 2002, η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ), το Κοινοβούλιο ενέκρινε έναν κανονισμό που απαιτεί ενοποιημένους και απλούς λογαριασμούς για όλες τις εισηγμένες εταιρείες της ΕΕ να χρησιμοποιούν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) για φορολογικά έτη που αρχίζουν μετά την 1η Ιανουαρίου 2005. Αυτή η αλλαγή των λογιστικών συστημάτων θα έχει μεγάλο αντίκτυπο στο περιβάλλον και πληροφορίες για τις εταιρείες της ΕΕ. Παρέχουν έτσι τις κατευθυντήριες γραμμές για ερευνητές που μελετούν την αλλαγή της λογιστικής ποιότητας μετά την ευρεία υιοθέτηση ΔΠΧΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μέσω της έρευνα προκύπτουν διαφορές μεταξύ των χωρών, όσον αφορά την ποιότητα της λογιστικής είναι πιθανόν να παραμείνουν μετά την έγκριση ΔΠΧΠ επειδή λογιστικής ποιότητας είναι συνάρτηση του συνολικού θεσμικού πλαισίου της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένου του νομικού και πολιτικού συστήματος της χώρας στην οποία η επιχείρηση κατοικεί.

Ο Καραμπίνης και ο Χέβας μέσω της ερευνά που έκαναν στην Ελλάδα με προσωπική τους εμπειρία, εξετάζουν την εφαρμογή των ΔΠΧΠ σε δυσμενές περιβάλλον. Ανακάλυψαν

ότι με την αποτελεσματικότητα των εντολών υψηλής ποιότητας λογιστικά πρότυπα σε δυσμενή οικονομίες με ανεπαρκές θεσμικές υποδομές. Η Ελλάδα μας δίνει ένα παράδειγμα της δυσμενούς δικαιοδοσίας για την επιβολή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ), λόγω του κώδικα των νόμων, τον προσανατολισμό των τραπεζών, τη συλλογική ιδιοκτησία, την προστασία των φτωχών και των αδύναμων μετόχων, και η χαμηλή ποιότητα των ρυθμίσεων. Και η κατάληξη του συμπεράσματός είναι ότι οι προϋποθέσεις αυτές υπονομεύουν, τα διευθυντικά καθήκοντα που ασκούν και εφαρμόζουν οι ελεγκτές, αποσκοπούν σε κίνητρα υψηλής ποιότητας οικονομικών εκθέσεων, παρατηρώντας πως υποχρεωτική είναι η επιβολή των ΔΠΧΠ σε ένα τέτοιο περιβάλλον, αλλά προκύπτει και γεννάτε και το εξής ερώτημα εάν θα είναι το ίδιο και αποτελεσματική; Για να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα της έρευνας, θα διερευνήσουν πιθανές επιπτώσεις της εφαρμογής ΔΠΧΠ τα δύο σημαντικότερα χαρακτηριστικά του εισοδήματος της λογιστικής: α) τη συνάφεια της αξίας όπου εξαρτάται από τον συντηρητισμό και β) τα αποτελέσματά μας δείχνουν μόνο μικρές βελτιώσεις και στις δύο από αυτούς μετά την εφαρμογή των ΔΠΧΠ, Karampinis και Hevas, (2011).

Η μελέτη αυτή εξετάζει το πληροφοριακό περιεχόμενο των ετήσιων αποδοχών, τις ανακοινώσεις των κερδών. Συνεπώς τέτοιου είδους μεταβλητότητας των αποδόσεων σε μη φυσιολογικό όγκο συναλλαγών - αυξήσεων στις χώρες μετά την υποχρεωτική εφαρμογή των ΔΠΧΠ. Τα ευρήματα δείχνουν ότι το πληροφοριακό περιεχόμενο αυξήθηκε σε 16 χώρες που ανέθεσε την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ σε σχέση με 11 που διατηρούν τα εγχώρια λογιστικά πρότυπα, αν και η επίδραση της υποχρεωτικής υιοθέτησης ΔΠΧΠ εξαρτάται από τη δύναμη της επιβολής του νόμου στην υιοθέτηση και στην εφαρμογή της χώρας. Χρησιμοποιώντας μια μεθοδολογία ανάλυσης, βρίσκει στοιχεία από τρεις μηχανισμούς μέσω των οποίων οι εφαρμογή των ΔΠΧΠ έχει σαν συνέπεια να αυξάνει το περιεχόμενο των πληροφοριών: η μείωση της αναφοράς, μετά την αύξηση των αναλυτών, και αύξηση των ξένων επενδύσεων. Εξετάζοντας το περιεχόμενο των πληροφοριών των αποδοχών μετά την υποχρεωτική εφαρμογή των ΔΠΧΠ. Διαπιστώνουμε το εξής: ► Ευρήματα που υποδεικνύουν το πληροφοριακό περιεχόμενο, το οποίο αυξήθηκε σε 16 χώρες που ανατέθηκε η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ σε σχέση με 11 που διατηρούν τα εγχώρια λογιστικά πρότυπα. ► Η επίδραση της υποχρεωτικής υιοθέτησης ΔΠΧΠ εξαρτάται από τη δύναμη της επιβολής του νόμου στην υιοθέτηση και στη εφαρμογή της χώρας. ► Τέλος έχουμε βρει αποδεικτικά στοιχεία για τρεις μηχανισμούς μέσω των οποίων τα ΔΠΧΠ έκδοση αυξάνει το περιεχόμενο των πληροφοριών: τη μείωση της αναφοράς, μετά την αύξηση των αναλυτών, και αύξηση των ξένων επενδύσεων, Landsman et al., (2009).

Το άρθρο των Beneish and Yohn, (2008) παρέχει μια προοπτική για την επίδραση της υιοθέτησης ΔΠΧΠ, για την τάση των επενδυτών να επενδύουν σε ξένες μετοχές. Θεωρούν ότι για τις προτιμήσεις των εγχώριων μετοχών, που οφείλονται σχετικά με την ενημέρωση των συνεπειών και τις επιπτώσεις που έχουν λόγω της παγκόσμιας εφαρμογής των ΔΠΧΠ. Συγκεκριμένα, αξιολογεί κατά πόσο η υιοθέτηση ΔΠΧΠ μειώνει το κόστος της επεξεργασίας της πληροφορίας ακόμα και να μειώνει και την αβεβαιότητα των επενδυτών σχετικά είτε με την ποιότητα της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης ή την κατανομή των μελλοντικών ταμειακών ροών. Προβλέπετε ότι οι επιπτώσεις από τυχόν μείωση του κόστους επεξεργασίας των πληροφοριών από την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ είναι πιθανό να είναι μικρές σε σχέση με τα αποτελέσματα άλλων καθοριστικών παραγόντων της προτίμησης των εγχώριων τοποθετήσεων, όπως η ισχύς των μηχανισμών προστασίας των επενδυτών σε ξένες χώρες, αδυναμίες συμπεριφοράς προς την οικεία μετοχές, και πληροφοριακά πλεονεκτήματα που σχετίζονται με γεωγραφική εγγύτητα. Ανακάλυψαν ότι η ποιότητα των πληροφοριών, ότι οι επενδυτές έχουν (ή αντιλαμβάνονται ότι έχουν) πως μειώνεται με την απόσταση, ότι η

παγκόσμια εφαρμογή των ΔΠΧΠ είναι απίθανο να επηρεάσει τις προκαταλήψεις, και να προτείνει κατευθύνσεις για μελλοντική έρευνα.

Μια άλλη μελέτη αναλύει τους παράγοντες που αναφέρονται στις αναπτυσσόμενες χώρες οι οποίες επηρεάζονται από την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι να προσδιοριστούν οι παράγοντες που θα μπορούσαν να εξηγήσουν την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων από τις αναπτυσσόμενες χώρες. Οι παρακάτω παράγοντες που έχουν επιλεγεί είναι οι εξής: η οικονομική ανάπτυξη, το επίπεδο εκπαίδευσης, ο βαθμός του εξωτερικού οικονομικού ανοίγματος, η πολιτιστική συμμετοχή σε μια ομάδα χωρών και η ύπαρξη μιας αγοράς κεφαλαίων. Τα αποτελέσματά μας δείχνουν ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες με τα υψηλότερα ποσοστά αλφαριθμητισμού, ότι οι αγορές κεφαλαίου, που έχουν μια αγγλο-αμερικανική κουλτούρα είναι το πιο πιθανό να υιοθέτησαν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, Zeghal και Mhedhbi, (2006).

Επίσης έχουν γίνει παρατηρήσεις σχετικά με τη μέτρηση των διαφορών μεταξύ των Εθνικών Λογιστικών Προτύπων και των Διεθνών Λογιστικού Προτύπου. Σε μια προηγούμενη έκδοση του περιοδικού, « Ding et al». Έγινε χρήση δεδομένων σε γενικά αποδεκτές λογιστικές αρχές 2001 έως την αξιολόγηση των καθοριστικών παραγόντων και των συνεπειών των διαφορών μεταξύ των εγχώριων και των Διεθνών Προτύπων. Το άρθρο αυτό εξετάζει κατά πόσον τα στοιχεία αυτά είναι κατάλληλα για τους σκοπούς της ακαδημαϊκής έρευνας με την περιγραφή, τις προκαταλήψεις και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των GAAP 2001. Το κύριο πρόβλημα με τα δεδομένα αυτά για αυτήν την έρευνα είναι ότι οι διαφορές των εγγραφών από το ΔΛΠ, οι οποίες επικεντρώνονται σε κανόνες, είναι ποικίλης σημασίας για την λογιστική πρακτική καθώς και την εφαρμογή τους. Αυτό δημιουργεί ερωτήματα σχετικά με την ίση στάθμιση που εφαρμόζεται από «Ding et al». Αυτό το έγγραφο ερωτήσεων και διάκριση μεταξύ τους δεν υπάρχουν απαιτήσεις των Διεθνών Λογιστικών Προτύπου άλλα υπάρχουν αποκλίσεις από τις απαιτήσεις αυτές. Μερικές αμφιβολίες που εκφράστηκαν σχετικά με τις ανεξάρτητες μεταβλητές, Nobes (2009).

Μια έρευνα που έγινε για την ορολογία της χρήση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Αυτή η μελέτη εξέτασε το πού και το πώς οι εταιρείες που φιλοδοξούν να είναι με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ). Αναφέρετε στο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο για τις οικονομικές καταστάσεις τους. Σχεδόν όλες οι επιχειρήσεις που ερωτήθηκαν και αναφέρονται στο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο στις υποσημειώσεις, αλλά αναφέρεται στο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο στην έκθεση ελέγχου ακριβώς κάτω από το 50 τοις εκατό του χρόνου. Η μεγαλύτερη ομάδα των εταιρειών που χρησιμοποιεί έναν συνδυασμό της χώρας καταγωγής και τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα ως πρότυπα. Δημιουργείται ένας σημαντικός αριθμός των επιχειρήσεων που αναφέρει τη χρήση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, προτύπων με εξαιρέσεις. Η πλειοψηφία αυτών των επιχειρήσεων δεν συζητά τον αντίκτυπο του δολαρίου ή του ευρώ των εξαιρέσεων αυτών. Οι αναφορές στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με τα πρότυπα της χώρας καταγωγής ή τις εξαιρέσεις, μειώνει τη συγκρισιμότητα και τη διαφάνεια των οικονομικών καταστάσεων. Η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) αναφέρεται ως η πηγή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων στο ήμισυ περίπου των περιπτώσεων. Η μη αναφορά της IASB ως πηγή του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου μπορεί να οδηγήσει σε ασάφεια ως προς το τι σημαίνει το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο, Taylor και Jones, (1999).

Επιδιώκουν να ανακαλύψουν τις ολοένα αυξανόμενες προώθηση προς την κατεύθυνση της διεθνούς εναρμόνισης των λογιστικών προτύπων και ιδιαίτερα την αδυσώπητη άνοδο των προτύπων που έχουν εκπονηθεί από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB). Ενώ η κύρια αιτιολόγηση για την αυξανόμενη αναγνώριση στα πρότυπα (IFRS) είναι οικονομικοί, εμείς ζητήμα αν οι εμπειρικές αποδείξεις μέχρι σήμερα μπορούν να δώσουν πειστική υποστήριξη για αυτά τα επιχειρήματα. Προσφέρουμε

ως εκ τούτου μια εναλλακτική εξήγηση για την προέλευση και τη διάχυση των ΔΠΧΠ που ενσωματώνει κοινωνικούς και πολιτικούς παράγοντες. Έτσι για την κατασκευή των λογιστικών προτύπων σε ένα μόνο ιδιωτικό φορέα φαίνεται να είναι λογική, έτσι το χαμηλότερο κόστος είναι η επιλογή για μείωση τόσο στο οικονομικό τομέα όσο και στο πολιτικό κόστος για τα μεμονωμένα κράτη, εφόσον εξακολουθούν να διατηρούν τα δικαιώματα λήψης αποφάσεων όσον αφορά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ. Ωστόσο, η εξωτερική ανάθεση θα πρέπει επίσης να θεωρείται ότι είναι νόμιμη. Τα ΔΠΧΠ παρέχουν θεσμοθετημένη νομιμότητα επειδή έχουν τρία χαρακτηριστικά που απαιτούνται από μια τεχνολογία για την παγκόσμια διακυβέρνηση. Αυτή είναι η χορηγία από ισχυρές ομάδες συμφερόντων των ρυθμιστικών αρχών, του διεθνούς χαρακτήρα και της πλαστικότητας, Chua και Taylor, (2008).

Από την άλλη οι υποστηρικτές του ΔΠΧΠ υποστηρίζουν μετά από διερεύνηση του θέματος, ότι η υποχρεωτική επιβολή ενός ενιαίου συνόλου λογιστικών προτύπων βελτιώνει την οικονομική κατάσταση της συγκρισιμότητας που με τη σειρά του προσελκύει μεγαλύτερες διασυννοριακές επενδύσεις. Αναλύουν αυτό τον ισχυρισμό με την εξέταση των μεταβολών στις αμοιβαίες επενδύσεις του Ταμείου σε επιχειρήσεις εξής υποχρεωτική εφαρμογή των ΔΠΧΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2005. Μετρούν τη βελτίωση της συγκρισιμότητας ως αξιόπιστη αύξηση της ομοιομορφίας, που ορίζεται ως μια μεγάλη αύξηση στον αριθμό των βιομηχανιών που χρησιμοποιεί τα ίδια λογιστικά πρότυπα σε χώρες με αξιόπιστη εφαρμογή. Σύμφωνα με τη δήλωση αυτή, διαπιστώνουμε ότι τα ξένα αμοιβαία που είναι ιδιοκτησία του ταμείου. Και καταλήγουν ότι αυξάνονται όταν είναι υποχρεωτική η εφαρμογή των ΔΠΧΠ με συνέπεια να οδηγεί σε βελτίωση της συγκρισιμότητας. Τα ξένα αμοιβαία που είναι ιδιοκτησία του ταμείου οδηγούν σε αυξήσεις την ΕΕ μετά την υποχρεωτική υιοθέτηση των ΔΠΧΠ. ► Η αύξηση των αμοιβαίων που είναι ιδιοκτησία του ταμείου είναι μεγαλύτερη, όταν τα ΔΠΧΠ βελτιώνουν τη συγκρισιμότητα. ► Τόσο η αξιοπιστία της εφαρμογής όσο και η αύξηση της ομοιομορφίας είναι σημαντικοί παράγοντες που οδηγούν στη βελτίωση της συγκρισιμότητας. ► Οι επιδράσεις της βελτίωσης της συγκρισιμότητας δεν αυξάνουν τα εγχώρια αμοιβαία ιδιοκτησίας του ταμείου. ► Τα αποτελέσματα της βελτιωμένης συγκρισιμότητας για την ξένη ιδιοκτησία του ταμείου, κυρίως από ξένα ταμεία και από ξένες χώρες, DeFond et al., (2010).

Οι χορηγήσεις επιδομάτων που διερεύνει ο Cook (2005), είναι ότι αναγνωρίζονται ως περιουσιακό στοιχείο οι χορηγίες επιδομάτων. Είναι σχεδόν καθοριστικό το πώς γίνεται η αντίστοιχη πίστωση για την δωρεάν κατανομή της επιδότησης και πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζετε. Καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οποιαδήποτε τοποθέτηση κάτω από την εύλογη αξία θα εμπίπτει στον ορισμό της κυβέρνησης για επιχορηγήσεις, ουσιαστικά η κυβέρνηση θα μεταφέρει τους πόρους της σε μια οικονομική οντότητα, επιστρέφοντας αντάλλαγμα προς συμμόρφωση τους για το παρελθόν αλλά και για το μέλλον που αφορούν λειτουργικές δραστηριότητες της οικονομίας. Κατ' αρχήν, την επιχορήγηση και τα επιδόματα τα υπολογίζει στην εύλογη αξία που αφορά την χορήγηση που υποβάλλεται. Για παράδειγμα μια επιχορήγηση που αφορά την αγορά ενός μηχανήματος είναι αναγνωρισμένη και εμφανίζεται στα αποτελέσματα χρήσης της ίδιας περιόδου, όπως και η απόσβεση του μηχανήματος

Μια άλλη μελέτη εξετάζει κατά πόσο έγινε η εφαρμογή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) από εταιρείες εισηγμένες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Όλες οι εισηγμένες εταιρείες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) οφείλουν να καταρτίζουν τις ενοποιημένες οικονομικές τους καταστάσεις σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) για τις περιόδους που ξεκινούν κατά ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2005 (κανονισμός (ΕΚ) 1606/2002). Το άρθρο παρέχει ενδείξεις για τη διαδικασία έκδοσης των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ)

όπου βασίζεται σε ένα ερωτηματολόγιο που απεστάλη στις εισηγμένες εταιρίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ( ΕΕ) το 2004. Ορισμένες από τις 112 απαντήσεις που ερωτήθηκαν προκύπτουν οι εξής: (1) η πλειοψηφία των ερωτηθέντων που έχουν υιοθετήσει τα ΔΠΧΠ περισσότερο για τους σκοπούς της ενοποίησης; (2) η διαδικασία εάν είναι δαπανηρή και περίπλοκη; (3) οι εταιρείες δεν αναμένουν να μειώσουν το κόστος κεφαλαίου από την εφαρμογή των ΔΠΧΠ, (4) εάν είναι πιο ολοκληρωμένη η προσέγγιση για την μετατροπή,(5) εάν οι εταιρείες αναμένουν αυξημένη μεταβλητότητα στα χρηματοπιστωτικά αποτελέσματα; (6) οι κυριότερες προκλήσεις για την πολυπλοκότητα του ΔΠΧΠ καθώς και η έλλειψη κατευθυντήριων γραμμών εφαρμογής και ερμηνείας, και τέλος (7) η πλειοψηφία των ερωτηθέντων δεν θα υιοθετήσουν τα ΔΠΧΑ ,αν δεν απαιτείται από τον κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου, επιβεβαιώθηκαν από αρκετές προσωπικές συνεντεύξεις με τη χρηματοδότηση και τα στελέχη της λογιστικής της ΕΕ για τις εισηγμένες επιχειρήσεις, Jermakowicz και Gornik-Tomaszewski, (2006).

Αυτή η μελέτη διερευνά τις οικονομικές επιχειρήσεις μετά από την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιβάλλει υποχρεωτικά τα ΔΠΧΠ στις επιχειρήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου. Εκτιμούν ότι ήταν εξωπραγματική η μεσολάβηση για την προθυμία της επιχείρησης του Ηνωμένου Βασιλείου να υιοθετήσουν τα ΔΠΧΠ σε σχέση με την προηγούμενη τους επιλογή GAAP των Γερμανικών επιχειρήσεων. Η πρόβλεψη που έγινε στις διακυμάνσεις τόσο στις βραχυπρόθεσμες αντιδράσεις της αγοράς όσο και στις μακροπρόθεσμες αλλαγές του κόστους των ιδίων κεφαλαίων έχουν να κάνουν με την απόφαση. Αυτό σημαίνει ότι η υποχρεωτική εφαρμογή των ΔΠΧΠ δεν ωφελεί όλες τις επιχειρήσεις με τον ίδιο τρόπο, αλλά τα αποτελέσματα των σχέσεων μεταξύ νικητών και ηττημένων, Christensen et al., (2007).

Μια άλλη εμπειρική μελέτη των Peng, et al., (2008) είναι ότι παρατηρούν τις προσπάθειες της Κίνας να συγκλίνουν τα Εγχώρια Λογιστικά Πρότυπα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα της Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) τα τελευταία 15 χρόνια . Έχουν σαν αποτέλεσμα την επιτυχή σύγκλιση των κινέζικων εισηγμένων εταιριών. Κάνοντας την μελέτη αυτή μοναδική, αξιολογώντας την σύγκλιση των λογιστικών εφαρμογών των επιχειρήσεων σε τρεις διαστάσεις: α) Το επίπεδο συμμόρφωσής με τις κινέζικες Λογιστικές Αρχές και τα ΔΠΧΠ, β) Την συνέπεια των επιλογών της λογιστικής σύμφωνα με το κινέζικό GAAP και τα ΔΠΧΠ, και τέλος γ)Την ταυτοποίηση σημαντικών διαφορών ως προς το καθαρό εισόδημα που παράγεται σύμφωνα με το κινέζικο GAAP και τα ΔΠΧΠ. Διαπιστώνοντας έτσι τη μείωση των κερδών λόγω του χάσματος από το 1999-2002. Παρ' όλα αυτά παρατηρείται η τήρηση των κινέζικων εταιριών που είναι εισηγμένες με τα ΔΠΧΠ να είναι χαμηλότερα από την συμμόρφωση τους με τις κινέζικες λογιστικές τους αρχές. Το συμπέρασμα το οποίο δημιουργείται είναι ότι η σύγκλιση των λογιστικών προτύπων της Κίνας συμβαδίζει προς την σύγκλιση της λογιστικής τους εφαρμογής.

Στην συνέχεια ακολουθεί μια άλλη εμπειρική μελέτη για τις εταιρίες που τους ζητούν να συμμορφωθούν με τα ΔΛΠ. Πρόκειται για ένα μεγάλο δείγμα εταιριών που υποστηρίζουν ότι συμμορφώνονται με τα ΔΛΠ το 1996, όσον αφορά τις γνωστοποιήσεις και την λογιστική. Η έρευνα εξετάζει το βαθμό συμμόρφωσης με το αναθεωρημένο ΔΛΠ κατά την διάρκεια του έργου της Συγκρισιμότητας, Street, et al., (1999).

Εντούτοις, ολοένα και περισσότερο παγκοσμιοποιούνται οι κεφαλαιαγορές των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, αυτό φυσικά οφείλεται στην τεχνολογική εξέλιξη και στην αυξητική τάση των επικοινωνιών, εξαιτίας των εντόνων πιέσεων των εθνικών κυβερνήσεων για την απελευθέρωση των αγορών κεφαλαίου τους. Η παγκοσμιοποίηση των κεφαλαιαγορών του κόσμου απαιτεί την ανάγκη για συγκρίσιμες και αξιόπιστες οικονομικές πληροφορίες για την υποστήριξη ποικίλων συναλλαγών και την λειτουργία των αγορών. Οι ρυθμιστικές πρωτοβουλίες έχουν παρθεί σε εθνικό , διμερές , περιφερειακό και διεθνές

επίπεδο για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούνται λόγω της διαφοροποίησης της λογιστικής στις διεθνείς κεφαλαιαγορές. Αυτό το άρθρο εξετάζει την ανάπτυξη και τα εμπόδια που αντιμετωπίζει σε κάθε επίπεδο στην προσπάθεια για την εναρμόνιση των απαιτήσεων της λογιστικής, περιγράφοντας τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των περιφερειακών και διεθνών προσπαθειών, προτείνοντας την πιο επιθυμητή και εφικτή πορεία δράσης για την επίτευξη εναρμόνισης σε παγκόσμιο επίπεδο στα διεθνής κεφαλαιαγορές. Οι προσπάθειες της Επιτροπής Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) και του Διεθνούς Οργανισμού Επιτροπών Κεφαλαιαγοράς (IOSCO) στράφηκαν σε έναν κοινό στόχο, έχοντας οικονομικές καταστάσεις που χρησιμοποιούνται σε διασυνοριακές καταχωρίσεις σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ), ως εναλλακτική λύση για τα Εθνικά Λογιστικά Πρότυπα (ΕΛΠ), Hora, et al., (2002).

Την εμπειρία της η Wanda Wallace (1999), ως μέλος του Συμβουλευτικού Συμβουλίου των Χρηματοοικονομικών Λογιστικών Προτύπων, είχε την δυνατότητα να συντάξει ένα κείμενο, με δέκα βήματα που θα βοηθήσουν του διευθυντές και τα ανώτερα στελέχη να οργανώνουν και να κατανοούν τις εντάσεις που έχουν προκύψει στο παρελθόν και πιθανόν να συνεχιστούν και στο μέλλον για τον προσδιορισμό των δραστηριοτήτων της διαχείρισης και τι αντίκτυπο θα έχουν στις οικονομικές καταστάσεις καθώς και στις οικονομικές εκθέσεις. Τα παραπάνω είναι συμπέρασμα που διαπερνάει όχι μόνο την θέσπιση προτύπων στο εσωτερικό μιας χώρας, αλλά και τις δράσεις τους σε διεθνές επίπεδο που έχουν τα διεθνή πρότυπα.

Μια άλλη έρευνα που έγινε σχετικά με την καταλληλότητα των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων για τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα (ΗΑΕ) για το περιβάλλον. Μια ποικιλία από προσεγγίσεις έχουν χρησιμοποιηθεί για να εξετάσουν τους παράγοντες που θα μπορούσαν να επηρεάσουν το επίπεδο υιοθέτησης των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων και να αξιολογήσουν την καταλληλότητα σχετικά με τα ΗΑΕ. Το σημαντικότερο εύρημα αυτής της μελέτης είναι ότι οι εταιρίες που εξετάστηκαν έχουν υιοθετήσει τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και γύρω το 87% των εταιριών αποκαλύπτουν τις οικονομικές πληροφορίες τους στην αγγλική γλώσσα που μπορεί να θεωρηθεί ισχυρός παράγοντας για την υιοθέτηση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Η μελέτη αυτή διαπιστώνει ότι το μέγεθος των εταιριών στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα έχουν σημαντική επίδραση στο επίπεδο υιοθέτησης των ΔΛΠ, Aljifri και Khasharmeh, (2006).

Η μελέτη αυτή των Carmona και Trombetta, (2008) διερευνούν τη παγκόσμια αποδοχή των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΔΛΠ) και των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) εξετάζουν τις τεχνικές και τις επιπτώσεις τους στο λογιστικό επαγγελμα και την διαδικασία της λογιστικής εναρμόνισης. Στο σημείο αυτό προτείνουν ότι οι αρχές της προσέγγισης με βάση τα πρότυπα και την εσωτερική ευελιξία της επιτρέπει την εφαρμογή των ΔΛΠ και των ΔΠΧΠ σε χώρες με διαφορετικές εφαρμογές της λογιστικής. Επιπλέον, η προσέγγιση βάση των αρχών που συνεπάγεται μείζον μεταβολή στην τεχνογνωσία που κατέχει τους λογιστές και τα εκπαιδευτικά προγράμματα, την κατάρτισή τους καθώς και τα οργανωτικά και επιχειρησιακά μοντέλα λογιστικών που έχουν οι εταιρίες. Τέλος, υποστηρίζουν ότι τα πρότυπα που ορίζονται από το ΔΛΠ και το ΔΠΧΠ αποτελούν ένα βήμα προς την διαδικασία εναρμόνισης της λογιστικής και της συγκρισιμότητας των μέτρων σε όλες τις χώρες και τις περιοχές.

Αναμφισβήτητα, μετά από έρευνα που έγινε σε μεγάλες λογιστικές εταιρίες είχαν σαν αποτέλεσμα να προσδιοριστούν τα εμπόδια και να καθοριστεί η πρόοδος. Έτσι το Συμβούλιο των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) απέκτησε μεγαλύτερη νομιμότητα και ανάστημα, όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) αποφάσισε να απαιτήσει από όλες τις εισηγμένες εταιρείες να καταρτίζουν τους ενοποιημένους λογαριασμούς τους με βάση τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) που έχουν αρχίσει από το 2005. Η



μελέτη αυτή εξετάζει την πρόοδο και την αντίληψη των εμποδίων για τη σύγκλιση σε 17 ευρωπαϊκές χώρες που επηρεάζονται άμεσα από την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα δύο πιο σημαντικά εμπόδια για τη σύγκλιση που προσδιορίζονται από την έρευνα φαίνεται να είναι η πολύπλοκη φύση της, ιδιαίτερα των ΔΠΧΠ (συμπεριλαμβανομένων των χρηματοοικονομικών μέσων) και ο φόρος του προσανατολισμού των πολλών εθνικών λογιστικών συστημάτων, Larson και Street, (2004).

Το άρθρο των Jones και Finley, (2011), προσφέρει σύμφωνα με το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB), τα Διεθνή Πρότυπα χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) προορίζονται να παρέχουν ένα κοινό σύνολο κανόνων που ισχύουν για τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα με απώτερο στόχο την μείωση των διεθνών χρηματοπιστωτικών αναφορών. Σε μια προηγούμενη έρευνα που έγινε σχετικά με την εναρμόνιση των προτύπων έχει διεξαχθεί σε σχετικά μικρά δείγματα και σε περιόδους που χρονολογούνται πριν την εφαρμογή του υποχρεωτικού ΔΠΧΠ στην Αυστραλία και στην ΕΕ. Η παρούσα μελέτη εξετάζει κατά πόσο το υποχρεωτικό καθεστώς ΔΠΧΠ οδήγησαν σε σημαντικές μειώσεις των οικονομικών εκθέσεων τις εταιρίες της ΕΕ και της Αυστραλίας. Και η κατάληξη του συμπεράσματος από την μεταβλητότητα των διάφορων ισολογισμών, καταστάσεις λογαριασμών αποτελεσμάτων και δεικτών της κατάστασης των ταμειακών ροών που έχουν υπολογιστεί σε περιόδους πριν τα ΔΠΧΠ και μετά τα ΔΠΧΠ. Η μεταβλητότητα μετρείται με το συντελεστή της μεταβλητότητας (CV) και μια κλίμακα με ουδέτερο μέτρο διασποράς κατανομής των πιθανοτήτων. Το μέτρο αυτό, αποφεύγει πολλά από τα μεθοδολογικά προβλήματα που σχετίζονται με τις τεχνικές.

Ο Carlson (1997) ανακάλυψε μια άλλη εναλλακτική διαδρομή που στόχος της είναι η εναρμόνιση της διεθνούς λογιστικής, οφείλετε στην επίτευξη της παγκόσμιας ομοιομορφίας στον τομέα της λογιστικής. Σε μια προσπάθεια να εξηγήσει την έλλειψη προόδου, υιοθετώντας την άποψη ότι η αιτία της στασιμότητας είναι η διαδικασία που χρησιμοποιείται για την κινητοποίηση της εναρμόνισης. Ωστόσο, ανάλυσε τη διαδικασία της κινητοποίησης αποκαλύπτεται μια σειρά από αδυναμίες μεταξύ αυτών, οι ανησυχίες για την θεσμική νομιμότητα της IASC. Όλα τα παραπάνω που αναφέρθηκαν αποτελούν συνέπειες που δημιουργούν μια σειρά από ατέλειες είναι ότι η ομοιομορφία σε αναφορές είναι απίθανες, εκτός εάν οι αλλαγές πραγματοποιήθηκαν στο μηχανισμό της κινητοποίησης, στην περίπτωση της IASC.

Επίσης, τη σχέση με την θέσπιση των προτύπων κάνει λόγο ο Georgiou (2010) για την συμμετοχή και τις αντιλήψεις των χρηστών για τις οικονομικές καταστάσεις. Τα συμφέροντα των χρηστών για τις οικονομικές καταστάσεις που έχουν πρωταρχική σημασία ο καθορισμός των λογιστικών προτύπων. Παρόλα αυτά υπάρχει μια αδυναμία που έχει να κάνει με την επιρροή και την διαδικασία των λογιστικών προτύπων. Αναγνωριστικό από το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (IASB) η αναβάθμιση του καθεστώτος που προσφέρει την ευκαιρία να εξετάζει ζητήματα σε ένα νέο ρυθμιστικό πλαίσιο. Σε μια μελέτη που έγινε στις Βρετανικές εταιρίες που διαχειρίζονται επενδύσεις αναφέρει τα αποτελέσματα της έρευνας με ένα ερωτηματολόγιο που έχει να κάνει με τις αντιλήψεις της και την συμμετοχή της διαδικασίας του IASB. Η συμμετοχή αυτών των επιχειρήσεων δεν είναι τόσο μικρές, αντίθετα είναι σημαντικός ο αριθμός των επιχειρήσεων που συμμετέχουν και αυτό γίνεται κυρίως μέσω των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων

## 2.2 Εντοπισμός Της Βιβλιογραφίας

Η βιβλιογραφική ανασκόπηση έγινε με τη χρήση ηλεκτρονικών βιβλιοθηκών του διαδικτύου, άρθρων σε ιστοσελίδες και έρευνα σε βιβλιοθήκες. Οι λέξεις-κλειδιά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν:

- Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα λογιστική των Κρατικών Επιχορηγήσεων και γνωστοποίηση της κρατικής υποστήριξης- International Accounting Standards, Accounting for Government Grants and Disclosure of Government Assistance
- Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα(ΔΛΠ) – International Accounting Standards (IAS)

Αναμφισβήτητα το υλικό που χρησιμοποιήθηκε αποτελείται από ελληνόγλωσση και κυρίως, ξενόγλωσση αρθρογραφία και βιβλιογραφία και επίσης, λήφθηκαν υπόψη έρευνες και μελέτες από διεθνή ινστιτούτα (IFAC, Παγκόσμια Τράπεζα, Πανεπιστήμια του εξωτερικού κλπ.).

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3<sup>ο</sup>

### ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΝΟΜΟΣ (3908/11)

#### **3.1 Διαδικασίες Έγκρισης Και Δέσμευσης Για Επιχορηγήσεις Επενδύσεων.**

Ανακοινώθηκε η προκήρυξη υποβολών αιτημάτων επιχορήγησης μέσω του νέου Αναπτυξιακού Νόμου. Για το πρώτο εξάμηνο του 2011 ο προϋπολογισμός διάθεσης κονδυλίων είναι συνολικού ύψους 1,8 δισ. Το συνολικό ποσό φτάνει τα 4,4 δισ. ευρώ από τα οποία τα 3,2 δισ. θα είναι φοροαπαλλαγές και 1,2 δισ. θα είναι επιδοτήσεις, που θα διατεθούν εντός του 2011.

Στο καθεστώς γενικής επιχειρηματικότητας θα προκηρυχθούν 1 δισ. φοροαπαλλαγές. Οι υπόλοιπες διαθέσιμες φοροαπαλλαγές (800 εκ.) του έτους θα χρησιμοποιηθούν για να συμπληρωθεί το πλαφόν ενισχύσεων που μπορούν να ζητήσουν οι επενδυτές στο καθεστώς περιφερειακής συνοχής και στο καθεστώς τεχνολογικής ανάπτυξης και θα αξιοποιηθούν για την προσέλκυση μεγάλων επενδυτικών σχεδίων πάνω από 50 εκ. ευρώ.

Οι επιχορηγήσεις των ειδικών καθεστώτων (νεανική επιχειρηματικότητα και δικτύωση) θα συμπεριληφθούν στην πρώτη προκήρυξη, αλλά θα υλοποιηθούν καθόλα τη διάρκεια του 2011. Στη δεύτερη προκήρυξη του 2011 θα προκηρυχθούν 400 εκ. στο καθεστώς περιφερειακής συνοχής, με έμφαση στις περιφέρειες που δοκιμάζονται από την οικονομική κρίση.

Στο β' εξάμηνο του χρόνου και στην ενίσχυση του καθεστώτος γενικής επιχειρηματικότητας θα προκηρυχθούν 800 εκ. φοροαπαλλαγές. Οι υπόλοιπες διαθέσιμες φοροαπαλλαγές (400 εκ.) θα χρησιμοποιηθούν για να συμπληρωθεί το πλαφόν ενισχύσεων που μπορούν να ζητήσουν οι επενδυτές στο καθεστώς περιφερειακής συνοχής και στο καθεστώς τεχνολογικής ανάπτυξης και θα αξιοποιηθούν για την προσέλκυση μεγάλων επενδυτικών σχεδίων, μεγαλύτερων από 50 εκ. και ολοκληρωμένων επενδυτικών σχεδίων. Παράλληλα θα συνεχίζονται να υλοποιούνται οι επιχορηγήσεις των δύο ειδικών καθεστώτων.

#### **3.2 Διαδικασίες Ένταξης**

Η αξιολόγηση των φακέλων θα ολοκληρώνεται μέσα σε 40 ημέρες από ανεξάρτητους αξιολογητές και η ολοκλήρωση των εντάξεων δεν θα υπερβαίνει τους έξι μήνες. Η διαδικασία

υποβολής αξιολόγησης και ένταξης των επενδυτικών προτάσεων αλλάζει και έχει πλέον ως εξής:

- Κάθε επενδυτικό θα εγγράφεται στο Πληροφοριακό Σύστημα Κρατικών Ενισχύσεων και θα λαμβάνει ξεχωριστό κωδικό.
- Στο Πληροφοριακό Σύστημα θα υποβάλλονται ηλεκτρονικά όλα τα τεχνοοικονομικά στοιχεία του επενδυτικού σχεδίου και τα απαιτούμενα δικαιολογητικά.
- Η έντυπη μορφή του επενδυτικού φακέλου (συμπεριλαμβανομένων και των πρωτότυπων εγγράφων) θα υποβάλλεται στο αρμόδιο Γραφείο Εξυπηρέτησης Επενδυτών.
- Ακολουθεί ο προέλεγχος. Οι υπάλληλοι του Γραφείου θα ελέγχουν την πληρότητα του φακέλου της αίτησης και εφόσον είναι πλήρης, θα δίνουν απόδειξη. Αν λείπουν απαραίτητα δικαιολογητικά ή στοιχεία, θα προσκομίζονται μέσα σε 10 ημέρες.
- Κάθε φάκελος θα ελέγχεται και θα αξιολογείται σε 40 ημέρες από την καταληκτική ημερομηνία συμπλήρωσής του από δύο τυχαίους επιλεγμένους αξιολογητές. Δημιουργείται για το σκοπό αυτό Εθνικό Μητρώο Πιστοποιημένων Αξιολογητών. Αν υπάρχει απόκλιση στη βαθμολογία πάνω από 10 μονάδες, βαθμολογεί τρίτος αξιολογητής.
- Ο προσωρινός πίνακας κατάταξης των επενδυτικών σχεδίων με τη βαθμολογία τους θα δημοσιεύεται στο διαδίκτυο. Ο υποψήφιος επενδυτής θα έχει δικαίωμα ένστασης μέσα σε 10 ημέρες.

Με την ολοκλήρωση της εξέτασης των ενστάσεων θα αναρτάται ο τελικός πίνακας αποτελεσμάτων ένταξης των εγκεκριμένων επενδύσεων στον Αναπτυξιακό Νόμο.

### **3.3 Επιλέξιμες Επιχειρήσεις**

Στο καθεστώς ενισχύσεων του παρόντος νόμου υπάγονται επιχειρήσεις που είναι:

- Εγκατεστημένες στην Ελληνική Επικράτεια (Ατομικές, Εμπορικές και Συνεταιρισμοί)
- Τηρούν Βιβλία Β΄ ή Γ΄ κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων
- Υποβάλουν επενδυτικά σχέδια στους τομείς δραστηριότητας.

### **3.4 Ελάχιστο Ύψος Επένδυσης**

- Για μεγάλες επιχειρήσεις, στο ποσό του ενός εκατομμυρίου (1.000.000,00) ευρώ.
- Για μεσαίες επιχειρήσεις, στο ποσό των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000,00) ευρώ.
- Για μικρές επιχειρήσεις, στο ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000,00) ευρώ.
- Για πολύ μικρές επιχειρήσεις, στο ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000,00) ευρώ.

Ειδικά για την κατηγορία των επενδυτικών σχεδίων Γενικής Επιχειρηματικότητας το ελάχιστο ύψος επένδυσης ορίζεται στο ήμισυ των προαναφερόμενων κατά περίπτωση ποσών.

### **3.5 Είδη Ενισχύσεων**

Στα επενδυτικά σχέδια που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου παρέχονται τα ακόλουθα είδη ενισχύσεων:

- α. Φορολογική απαλλαγή που συνίσταται στην απαλλαγή από την καταβολή φόρου εισοδήματος επί των πραγματοποιούμενων προ φόρων κερδών.
- β. Επιχορήγηση που συνίσταται στη δωρεάν παροχή από το Δημόσιο χρηματικού ποσού για την κάλυψη τμήματος των ενισχυόμενων δαπανών του επενδυτικού σχεδίου και προσδιορίζεται ως ποσοστό αυτών.
- γ. Επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης που συνίσταται στην κάλυψη από το Δημόσιο τμήματος των καταβαλλόμενων δόσεων χρηματοδοτικής μίσθωσης που συνάπτεται για την

απόκτηση καινούριου μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού και προσδιορίζεται ως ποσοστό επί της αξίας απόκτησης αυτών που εμπεριέχεται στις καταβαλλόμενες δόσεις. Η επιδότηση της χρηματοδοτικής μίσθωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα επτά (7) έτη.

δ. Λειτουργικές δαπάνες για την κατηγορία της Επιχειρηματικότητας Νέων. Οι ανωτέρω ενισχύσεις των περιπτώσεων συνυπολογίζονται για τον καθορισμό του συνολικού ποσοστού ενίσχυσης που χορηγείται στο επενδυτικό σχέδιο. Όλες οι μορφές ενισχύσεων μπορούν να παρέχονται μεμονωμένα ή συνδυαστικά.

### **3.6 Επιλέξιμες Δαπάνες**

Οι κατηγορίες των δαπανών είναι οι εξής:

- κατασκευή, επέκταση, εκσυγχρονισμός κτιριακών, ειδικών και βοηθητικών εγκαταστάσεων, καθώς και δαπάνες διαμόρφωσης περιβάλλοντος χώρου. Μέχρι 40% του συνόλου των επιλέξιμων δαπανών.
- αγορά πάγιων στοιχείων ενεργητικού που συνδέονται άμεσα με μία παραγωγική μονάδα,
- αγορά και εγκατάσταση καινούργιων σύγχρονων μηχανημάτων και λοιπού εξοπλισμού.
- μισθώματα της χρηματοδοτικής μίσθωσης καινούργιων σύγχρονων μηχανημάτων και λοιπού εξοπλισμού
- δαπάνες συστημάτων διασφάλισης και ελέγχου ποιότητας, πιστοποιήσεις, προμήθειας και εγκατάστασης λογισμικού και συστήματος οργάνωσης της επιχείρησης,
- δαπάνες για τη μεταφορά τεχνολογίας μέσω της αγοράς δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, αδειών εκμετάλλευσης, ευρεσιτεχνιών, τεχνογνωσίας και μη κατοχυρωμένων τεχνικών γνώσεων κ.ά..
- αμοιβές μελετών συμβούλων για την κατηγορία της Επιχειρηματικότητας των Νέων και για μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις μέχρι ποσοστού 5% του κόστους του επενδυτικού σχεδίου (μέχρι ποσού 50.000,00 ευρώ).

### **3.7 Περιοχές Κινήτρων-Ποσοστά Ενίσχυσης**

Η επικράτεια χωρίζεται σε τρεις ζώνες κινήτρων (Α, Β, Γ) με βάση το επίπεδο ανάπτυξης, σε σχέση με το μέσο όρο της χώρας. Ειδικότερα :

- Στην Α' Ζώνη κινήτρων ανήκουν οι Νομοί της Αττικής και της Βοιωτίας, οι οποίοι έχουν κατά κεφαλή ΑΕΠ υψηλότερο από το 120% του μέσου όρου της χώρας, και τα ποσοστά ενίσχυσης στους Νομούς αυτούς ανέρχονται καταρχήν σε 15% για Μεγάλες επιχειρήσεις, 20% για Μεσαίες επιχειρήσεις και 25% για Μικρές και Πολύ Μικρές επιχειρήσεις.
- Στη Β' Ζώνη κινήτρων ανήκουν οι Νομοί με κατά κεφαλή ΑΕΠ μεγαλύτερο από το 75% του μέσου όρου της χώρας, και τα ποσοστά ενίσχυσης στους Νομούς αυτούς ανέρχονται καταρχήν σε 30% για Μεγάλες επιχειρήσεις, 35% για Μεσαίες επιχειρήσεις και 40% για Μικρές και Πολύ Μικρές επιχειρήσεις.
- Στη Γ' Ζώνη κινήτρων ανήκουν οι Νομοί με κατά κεφαλή ΑΕΠ μικρότερο από το 75% του μέσου όρου της χώρας, η Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, τα νησιά των Περιφερειών Νοτίου και Βορείου Αιγαίου και Ιονίων Νήσων, τα νησιά που ανήκουν διοικητικά σε νομούς της ηπειρωτικής Ελλάδας, καθώς και οι παραμεθόριοι Νομοί της χώρας. Τα ποσοστά ενίσχυσης στην Γ' Ζώνη ανέρχονται

καταρχήν σε 40% για Μεγάλες επιχειρήσεις, 45% για Μεσαίες επιχειρήσεις και 50% για Μικρές και Πολύ Μικρές επιχειρήσεις.

Περιφέρειες	Νομοί	ΑΕΠ 2007 (Μέσος Όρος Χώρας = 100)	Ζώνες	Όρα Εγκεκριμένου ΧΠΕ	Ποσοστά ενίσχυσης		
					Μεγάλες επιχειρήσεις	Μεσαίες επιχειρήσεις	Μικρές και Πολύ Μικρές επιχειρήσεις
Νότιο Αιγαίο	Κυκλάδων	114,66	Γ	15%	15%	25%	35%
	Δωδεκανήσου	102,69	Γ	15%	15%	25%	35%
Στερεά Ελλάδα	Φθιώτιδος	84,06	Β	15%	15%	25%	35%
	Φωκίδος	75,54	Β	20%	20%	30%	40%
	Ευβοίας	81,79	Β	15%	15%	25%	35%
	Βοιωτίας	148,17	Α	15%	15%	20%	25%
Κεντρική Μακεδονία	Ευρυτανίας	53,45	Γ	20%	20%	30%	40%
	Θεσσαλονίκης	85,56	Β	30%	30%	35%	40%
	Χαλκιδικής	78,66	Β	30%	30%	35%	40%
	Κιλίκις	79,31	Γ	30%	30%	40%	50%
	Πέλλας	64,66	Γ	30%	30%	40%	50%
	Ημαθίας	71,55	Γ	30%	30%	40%	50%
	Πιερίας	64,44	Γ	30%	30%	40%	50%
Δυτική Μακεδονία	Σερρών	56,47	Γ	30%	30%	40%	50%
	Γρεβενών	64,44	Γ	30%	30%	40%	50%
	Κοζάνης	92,78	Β	30%	30%	35%	40%
	Φλώρινας	73,60	Γ	30%	30%	40%	50%
Αττική Θεσσαλία	Καστοριάς	68,00	Γ	30%	30%	40%	50%
	Αττικής	134,48	Α	20%	15%	20%	25%
	Λάρισας	76,51	Β	30%	30%	35%	40%
	Μαγνησίας	87,72	Β	30%	30%	35%	40%
Ιόνια	Καρδίτσας	54,42	Γ	30%	30%	40%	50%
	Τρικάλων	61,75	Γ	30%	30%	40%	50%
	Κέρκυρας	74,78	Γ	30%	30%	40%	50%
	Λευκάδας	74,68	Γ	30%	30%	40%	50%
Κρήτη	Κεφαλληνίας	91,6	Γ	30%	30%	40%	50%
	Ζακύνθου	101,62	Γ	30%	30%	40%	50%
	Ηρακλείου	92,67	Β	30%	30%	35%	40%
	Χανίων	91,70	Β	30%	30%	35%	40%
Πελοπόννησος	Λακωνίας	94,61	Β	30%	30%	35%	40%
	Ρεθύμνης	82,22	Β	30%	30%	35%	40%
	Λακωνίας	65,63	Γ	30%	30%	40%	50%
	Μεσσηνίας	67,67	Γ	30%	30%	40%	50%
Β. Αιγαίο	Κορινθίας	106,36	Β	30%	30%	35%	40%
	Αρκαδίας	98,06	Β	30%	30%	35%	40%
	Αργολίδας	78,99	Β	30%	30%	35%	40%
	Λέσβου	71,88	Γ	30%	30%	40%	50%
Ανατολική Μακεδονία - Θράκη	Χίου	85,45	Γ	30%	30%	40%	50%
	Σάμου	72,95	Γ	30%	30%	40%	50%
	Καβάλας	76,19	Γ	40%	40%	45%	50%
	Ξάνθης	64,98	Γ	40%	40%	45%	50%
Ήπειρος	Ροδόπης	57,54	Γ	40%	40%	45%	50%
	Δράμας	63,15	Γ	40%	40%	45%	50%
	Έβρου	69,18	Γ	40%	40%	45%	50%
	Κασσινίων	78,66	Γ	40%	40%	45%	50%
Δυτική Ελλάδα	Άρτας	61,64	Γ	40%	40%	45%	50%
	Πρέβεζας	71,23	Γ	40%	40%	45%	50%
	Θεσπρωτίας	75,22	Γ	40%	40%	45%	50%
	Αχαΐας	77,48	Γ	40%	40%	45%	50%
	Αιτνίας	60,24	Γ	40%	40%	45%	50%
	Ηλείας	52,26	Γ	40%	40%	45%	50%

Συγκεκριμένα στα επενδυτικά σχέδια κάθε Νομού της Επικράτειας παρέχονται τα ποσοστά ενίσχυσης του Πίνακα 1.

Πίνακας 1: Ποσοστά ενίσχυσης ανά Νομό της Επικράτειας και Μέγεθος του φορέα.

Στα επενδυτικά σχέδια επιχειρήσεων που εγκαθίστανται σε Βιομηχανικές Επιχειρηματικές Περιοχές (Β.Ε.Π.Ε.) και Ζώνες Καινοτομίας παρέχεται, ποσοστό ενίσχυσης πέντε (5) επιπλέον ποσοστιαίων μονάδων των ποσοστών του Πίνακα και μέχρι το ανώτατο όριο του Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων.

Στα επενδυτικά σχέδια που πραγματοποιούνται στα νησιά και στις περιφερειακές ενότητες νήσων που ανήκουν διοικητικά στις Περιφέρειες της Ηπειρωτικής Ελλάδας παρέχονται τα ανώτατα ποσοστά του Χάρτη Περιφερειακών Ενισχύσεων, κατά μέγεθος επιχείρησης και μέχρι το ποσοστό 50% του ενισχυόμενου κόστους της επένδυσης.

### **3.8 Ίδια Συμμετογή**

Το ποσοστό της ίδιας συμμετοχής του επενδυτή στις επενδύσεις που λαμβάνουν ενίσχυση με τη μορφή της επιχορήγησης κεφαλαίου δεν μπορεί να είναι κατώτερο του είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) των ενισχυόμενων δαπανών.

Στις επενδύσεις που εντάσσονται στο καθεστώς της φορολογικής απαλλαγής ο δικαιούχος πρέπει να συνεισφέρει τουλάχιστον το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του επενδυτικού κόστους, είτε μέσω ιδίων κεφαλαίων είτε μέσω εξωτερικής χρηματοδότησης, υπό την προϋπόθεση ότι το τμήμα αυτό δεν περιέχει καμία κρατική ενίσχυση

Το υπολειπόμενο ποσοστό (πλην ίδιας συμμετοχής και επιχορήγησης) μπορεί να καλυφθεί είτε με ίδια κεφάλαια είτε με μεσομακροπρόθεσμο τραπεζικό δανεισμό τετραετούς τουλάχιστον διάρκειας.

### **3.9 Κατηγορίες Επενδυτικών Σχεδίων**

Τα Γενικά Επενδυτικά Σχέδια διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

α. Γενικής Επιχειρηματικότητας, στην οποία περιλαμβάνεται το σύνολο των επενδυτικών σχεδίων που μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος νόμου και δεν εντάσσονται σε άλλη κατηγορία της παρούσας παραγράφου ή σε μία από τις κατηγορίες των Ειδικών Επενδυτικών Σχεδίων.

Στην κατηγορία αυτή παρέχεται η ενίσχυση της φορολογικής απαλλαγής κατά το ποσοστό του Πίνακα 2.

β. Τεχνολογικής Ανάπτυξης, στην οποία περιλαμβάνονται επενδυτικά σχέδια τεχνολογικού εκσυγχρονισμού των επιχειρήσεων με τη χρησιμοποίηση τεχνολογικών και οργανωτικών καινοτομιών, όπως συστήματα διασφάλισης και ελέγχου ποιότητας, πιστοποίηση, τεχνολογία εξοικονόμησης ενέργειας, έργα και προγράμματα έρευνας και ανάπτυξης και αξιοποίηση εξειδικευμένου επιστημονικού και ερευνητικού δυναμικού.

Στην κατηγορία αυτή παρέχεται η ενίσχυση της επιχορήγησης ή και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης για τις υφιστάμενες επιχειρήσεις σε ποσοστό 80% και για τις νέες επιχειρήσεις σε ποσοστό 90% των ορίων του Πίνακα 2. Το υπόλοιπο ποσοστό μέχρι το όριο του Πίνακα συμπληρώνεται με την ενίσχυση φορολογικής απαλλαγής.

γ. Περιφερειακής Συνοχής, στην οποία περιλαμβάνονται επενδυτικά σχέδια σε παραγωγικές δραστηριότητες που αξιοποιούν τοπικά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, αντιμετωπίζουν τοπικές ανάγκες και περιφερειακά προβλήματα με περιβαλλοντικά βιώσιμες τεχνολογικές εφαρμογές, εισάγουν τεχνολογίες εξοικονόμησης ενέργειας και αξιοποίησης υδάτινων πόρων

και συμβάλλουν στη φιλική προς το περιβάλλον ανασυγκρότηση, ανάπλαση και ανάπτυξη περιοχών οικονομικής δραστηριότητας.

Στην κατηγορία αυτή παρέχεται επιχορήγηση ή και επιδότηση χρηματοδοτικής μίσθωσης για τις υφιστάμενες επιχειρήσεις σε ποσοστό 70% και για τις νέες επιχειρήσεις σε ποσοστό 80% του Πίνακα. Το υπόλοιπο ποσοστό μέχρι το όριο του Πίνακα 2 συμπληρώνεται με την ενίσχυση φορολογικής απαλλαγής.

### **3.10 Ειδικά Επενδυτικά Σχέδια**

Τα Ειδικά Επενδυτικά Σχέδια διακρίνονται στις ακόλουθες κατηγορίες:

#### **α. Επιχειρηματικότητας των Νέων**

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν επενδυτικά σχέδια που υποβάλλονται για την ίδρυση και τη λειτουργία μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων, στο εταιρικό κεφάλαιο των οποίων συμμετέχουν με ποσοστό άνω του 50% φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν υπερβεί το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας τους και ασκούν αποκλειστικά τη διαχείριση της Εταιρίας.

Στα επενδυτικά σχέδια της κατηγορίας αυτής παρέχεται ενίσχυση το ύψος της οποίας, για το σύνολο των επενδυτικών σχεδίων που υποβάλλονται κάθε έτος, καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Η παραπάνω ενίσχυση παρέχεται κατά τα πρώτα πέντε, μετά την ίδρυσή της, έτη λειτουργίας της επιχείρησης και μέχρι του ποσού του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) ευρώ συνολικά, σε περίπτωση που γίνεται χρήση χρηματοδοτικής μίσθωσης εγκαταστάσεων και εξοπλισμού.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, παρέχεται επιχορήγηση, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) ευρώ συνολικά. Το κατ' έτος χορηγούμενο ποσό δεν δύναται να υπερβαίνει το 33% του συνόλου της χορηγούμενης ενίσχυσης.

Η ενίσχυση αυτή παρέχεται για δαπάνες που αφορούν αμοιβές για νομικές υπηρεσίες και υπηρεσίες διοικητικής υποστήριξης και παροχής συμβουλών που έχουν άμεση σχέση με τη δημιουργία της επιχείρησης, καθώς και δαπάνες που πραγματοποιούνται κατά τα πρώτα πέντε έτη μετά την ίδρυση της επιχείρησης και αφορούν:

-τόκους εξωτερικής χρηματοδότησης με επιτόκιο που δεν υπερβαίνει το επιτόκιο αναφοράς,  
-δαπάνες για μίσθωση εγκαταστάσεων και εξοπλισμού παραγωγής και δαπάνες χρησιμοποίησης τεχνολογικών υποδομών που δημιουργούνται με εθνική και κοινοτική χρηματοδότηση,

-δαπάνες για ενέργεια, ύδρευση και θέρμανση, καθώς και διοικητικές επιβαρύνσεις και φόρους (εκτός του Φ.Π.Α. και των εταιρικών φόρων),

-δαπάνες για χρηματοδοτική μίσθωση εγκαταστάσεων και εξοπλισμού παραγωγής,

-δαπάνες για μισθοδοσία, όπου περιλαμβάνονται και οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης, με την προϋπόθεση ότι γι' αυτές δεν έχουν δοθεί άλλου είδους ενισχύσεις

#### **β. Μεγάλων Επενδυτικών Σχεδίων**

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν επενδυτικά σχέδια ύψους τουλάχιστον πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ευρώ. Στα επενδυτικά σχέδια της κατηγορίας αυτής μπορούν να παρέχονται μεμονωμένα ή συνδυαστικά όλα τα είδη των ενισχύσεων του παρόντος νόμου, το ύψος των οποίων καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Για τα επενδυτικά σχέδια της παραπάνω κατηγορίας το χορηγούμενο ποσοστό ενίσχυσης προσδιορίζεται ως εξής:

-για το τμήμα μέχρι πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) ευρώ παρέχεται το 100% του κατά περίπτωση ανώτατου ορίου περιφερειακής ενίσχυσης,

-για το τμήμα που υπερβαίνει τα πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) ευρώ μέχρι και εκατό



εκατομμύρια (100.000.000) ευρώ παρέχεται το 50% του κατά περίπτωση ανώτατου ορίου περιφερειακής ενίσχυσης

- για το τμήμα που υπερβαίνει τα εκατό εκατομμύρια (100.000.000) ευρώ παρέχεται το 30% του κατά περίπτωση ανώτατου ορίου περιφερειακής ενίσχυσης.

Το ποσό των ενισχύσεων που χορηγούνται με τη μορφή επιχορήγησης ή και επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει για κάθε επενδυτικό σχέδιο το 60% της συνολικής ενίσχυσης.

γ. Ολοκληρωμένων Πολυετών Επιχειρηματικών Σχεδίων

Στην κατηγορία αυτή υπάγονται επενδυτικά σχέδια υλοποίησης ολοκληρωμένων πολυετών (2–5 ετών) επιχειρηματικών σχεδίων επιχειρήσεων, για τις οποίες έχει παρέλθει τουλάχιστον πενταετία από τη σύστασή τους, ελάχιστου συνολικού κόστους δύο εκατομμυρίων (2.000.000) ευρώ, που περιλαμβάνουν τον τεχνολογικό, διοικητικό, οργανωτικό και επιχειρησιακό εκσυγχρονισμό και ανάπτυξη, καθώς και τις αναγκαίες ενέργειες κατάρτισης των εργαζομένων, με έναν ή περισσότερους από τους επόμενους στόχους:

-Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας τους θέσης.

-Παραγωγή και προώθηση επώνυμων προϊόντων ή και υπηρεσιών.

-Καθετοποίηση παραγωγής, ανάπτυξη ολοκληρωμένων συστημάτων προϊόντων, υπηρεσιών ή συμπληρωματικών προϊόντων και υπηρεσιών.

-Παραγωγή προϊόντων ή και παροχή υπηρεσιών σημαντικά βελτιωμένων ή τελειώς διαφοροποιημένων, σε σχέση με τα υφιστάμενα βασικά προϊόντα ή υπηρεσίες της επιχείρησης.

Στην κατηγορία αυτή παρέχονται φορολογικές απαλλαγές κατά το ποσοστό του Πίνακα 1.

δ. Συνέργειας και Δικτύωσης

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν επενδυτικά σχέδια που υποβάλλονται από σχήματα συνέργειας και δικτύωσης που αποσκοπούν στην υλοποίηση προγραμμάτων, τα οποία είτε αξιοποιούν ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα των επιχειρήσεων είτε αξιοποιούν υποδομές που δημιουργούνται με εθνική και κοινοτική χρηματοδότηση είτε συντελούν στην προσαρμογή στο σύγχρονο οικονομικό και τεχνολογικό περιβάλλον συγκεκριμένων και γεωγραφικά προσδιορισμένων παραγωγικών δραστηριοτήτων και υπηρεσιών. Τα σχήματα αυτά απαρτίζονται από 10 τουλάχιστον επιχειρήσεις στην Περιφέρεια Αττικής και στο Νομό Θεσσαλονίκης και από 5 τουλάχιστον επιχειρήσεις στους λοιπούς νομούς της Επικράτειας και λειτουργούν υπό μορφή Κοινοπραξίας, στην οποία δύναται να συμμετέχουν και επιχειρήσεις των κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, η υποβολή αιτήσεων των φορέων για την υπαγωγή τους στις ευεργετικές διατάξεις του νόμου, θα πραγματοποιείται τον Απρίλιο και Οκτώβριο του κάθε έτους εκτός των Μεγάλων Επενδυτικών Σχεδίων που μπορούν να υποβάλλονται οποτεδήποτε.

### **3.11 Μορφές- Καταβολή Των Ενισχύσεων**

A. Επιχορήγηση κεφαλαίου και επιδότηση της χρηματοδοτικής μίσθωσης

Ο τρόπος καταβολής του ποσού της επιχορήγησης και της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης, καθώς και η δυνατότητα χορήγησης προκαταβολής και εκχώρησης της επιχορήγησης, καθορίζονται με Προεδρικό Διάταγμα.

B. Φορολογική απαλλαγή

Το ποσόν της ενίσχυσης της φορολογικής απαλλαγής διαμορφώνεται κατ' έτος με τους ακόλουθους περιορισμούς:

Η επιχείρηση έχει το δικαίωμα έναρξης της ωφέλειας του κινήτρου από τη διαχειριστική περίοδο κατά την οποία δημοσιεύεται η απόφαση ολοκλήρωσης και έναρξης

της παραγωγικής λειτουργίας της επένδυσης. Κατά τη διαχειριστική αυτή περίοδο, η μέγιστη φορολογική απαλλαγή μπορεί να ανέρχεται μέχρι το ένα τρίτο (1/3) του εγκεκριμένου ποσού ενίσχυσης φορολογικής απαλλαγής. Κατά την αμέσως επόμενη διαχειριστική περίοδο η μέγιστη φορολογική απαλλαγή, συνυπολογιζομένης και της ενίσχυσης της πρώτης διαχειριστικής περιόδου, μπορεί να ανέρχεται μέχρι τα δύο τρίτα (2/3) του εγκεκριμένου ποσού ενίσχυσης φορολογικής απαλλαγής. Το υπόλοιπο ποσό της εγκεκριμένης ενίσχυσης φορολογικής απαλλαγής καλύπτεται από τις νέες επιχειρήσεις εντός δέκα (10) διαχειριστικών περιόδων και από τις υφιστάμενες επιχειρήσεις εντός οκτώ (8) διαχειριστικών περιόδων, μετά τη διαχειριστική περίοδο εντός της οποίας δημοσιεύτηκε η απόφαση ολοκλήρωσης και έναρξης παραγωγικής λειτουργίας της επένδυσης.

Το ποσό της ενίσχυσης της φορολογικής απαλλαγής εμφανίζεται ως αφορολόγητο αποθεματικό, σε ειδικό λογαριασμό στα βιβλία της επιχείρησης και σχηματίζεται από το φόρο εισοδήματος επί των καθαρών κερδών που δηλώνονται με την αρχική εμπρόθεσμη δήλωση φορολογίας εισοδήματος, ο οποίος δεν καταβάλλεται λόγω της παρεχόμενης φορολογικής απαλλαγής.

Οι παραπάνω ενισχύσεις που καταβάλλονται με βάση τις διατάξεις του παρόντος απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος χαρτοσήμου ή δικαίωμα, καθώς και από κάθε άλλη επιβάρυνση σε όφελος του Δημοσίου ή τρίτου.

### 3.12 Κριτήρια Αξιολόγησης Των Αιτήσεων

Τα υποβαλλόμενα επενδυτικά σχέδια θα βαθμολογηθούν βάσει των ακόλουθων κριτηρίων:

- Χαρακτηριστικά του φορέα (Νομική μορφή, εμπειρία των μετόχων, εξειδίκευση του ανθρώπινου δυναμικού)
- Ιδία συμμετοχή στο συνολικό ή στο ενισχυόμενο κόστος του επενδυτικού σχεδίου
- Κριτήρια Βιωσιμότητας και Αποδοτικότητας της επένδυσης (Χρηματοοικονομική ανάλυση της επένδυσης, IRR, δείκτης ικανότητας αποπληρωμής δανείων, δείκτης κερδοφορίας και δείκτης αποτελεσματικότητας)
- Προοπτικές κλάδου (ανερχόμενος, στάσιμος, φθίνων)
- Κριτήρια Τεχνολογικής Ανάπτυξης, Καινοτομίας και Νέων Προϊόντων και Υπηρεσιών
- Ύψος της προστιθέμενης αξίας
- Κριτήρια συμβολής της επένδυσης στην οικονομία και στην περιφερειακή ανάπτυξη
- Αύξηση της απασχόλησης
- Περιοχή εγκατάστασης της επένδυσης
- Συμβολή της επένδυσης στην προστασία του περιβάλλοντος, στην εξοικονόμηση ενέργειας και φυσικών πόρων
- Ανταγωνιστικότητα των προϊόντων και υπηρεσιών σε διεθνές επίπεδο και ειδικότερα η εξαγωγική επίδοση της επιχείρησης
- Ύψος του επενδυτικού σχεδίου
- Δημιουργία συνεργασιών – δικτύωσης (clusters)

Με βάση τη βαθμολογία των κριτηρίων αξιολόγησης καταρτίζονται Πίνακες κατά κατηγορία επενδυτικών σχεδίων, στους οποίους κατατάσσονται κατά φθίνουσα βαθμολογική σειρά τα αξιολογούμενα επενδυτικά σχέδια, πλην των Μεγάλων Επενδυτικών Σχεδίων, τα οποία αξιολογούνται αυτοτελώς. Για τα επενδυτικά σχέδια της κατηγορίας Περιφερειακής Συνοχής, οι Πίνακες καταρτίζονται κατά Περιφέρεια. Με βάση τη σειρά κατάταξης στους εν λόγω Πίνακες, εντάσσονται στο καθεστώς ενισχύσεων τα υποβληθέντα επενδυτικά σχέδια μέχρι την εξάντληση του ποσού των ενισχύσεων. Η έγκριση πλέον των προτάσεων,

εξαρτάται από τη συγκριτική βαθμολογία αυτών σε σχέση με τις υπόλοιπες προτάσεις γεγονός που προϋποθέτει την άρτια σύνταξη και υποβολή του φακέλου της αίτησης.

Πίνακας 2: Επιλέξιμοι κλάδοι οικονομικής δραστηριότητας

01 Φυτική και ζωική παραγωγή, θήρα και συναφείς δραστηριότητες (Αναμένεται σχετική υπουργική απόφαση που θα εξειδικεύει τα είδη των επενδυτικών σχεδίων του συγκεκριμένου τομέα)

02 Δασοκομία και υλοτομία (Αναμένεται σχετική υπουργική απόφαση που θα εξειδικεύει τα είδη των επενδυτικών σχεδίων του συγκεκριμένου τομέα)

03 Αλιεία και υδατοκαλλιέργεια (Αναμένεται σχετική υπουργική απόφαση που θα εξειδικεύει τα είδη των επενδυτικών σχεδίων του συγκεκριμένου τομέα)

06 – 09 ΟΡΥΧΕΙΑ ΚΑΙ ΛΑΤΟΜΕΙΑ

10 – 33 ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ

35 ΠΑΡΟΧΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ, ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ, ΑΤΜΟΥ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ (Εξαιρείται ο ΚΑΔ 35.11.10.09 – Παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκά συστήματα)

36 – 39 ΠΑΡΟΧΗ ΝΕΡΟΥ· ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΛΥΜΑΤΩΝ, ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ

42 Από τα έργα πολιτικού μηχανικού, εντάσσεται μόνον η κατασκευή παράκτιων και λιμενικών έργων και οι κατασκευαστικές εργασίες για παράκτιες και λιμενικές κατασκευές.

49 – 53 ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ

55\* Καταλύματα

58 Εκδοτικές δραστηριότητες

59 Παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών, βίντεο και τηλεοπτικών προγραμμάτων, ηχογραφήσεις και μουσικές εκδόσεις

61 Τηλεπικοινωνίες

62 Δραστηριότητες προγραμματισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών, παροχής συμβουλών και συναφείς δραστηριότητες

63 Δραστηριότητες υπηρεσιών πληροφορίας

72 Επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη

74 Άλλες επαγγελματικές, επιστημονικές και τεχνικές δραστηριότητες

82 Διοικητικές δραστηριότητες γραφείου, γραμματειακή υποστήριξη και άλλες δραστηριότητες παροχής υποστήριξης προς τις επιχειρήσεις

87 Δραστηριότητες βοήθειας με παροχή καταλύματος (γηροκομεία)

91 Δραστηριότητες βιβλιοθηκών, αρχειοφυλακείων, μουσείων και λοιπές πολιτιστικές δραστηριότητες

95 Επισκευή ηλεκτρονικών υπολογιστών και ειδών ατομικής ή οικιακής χρήσης

\*Δεν υπάγονται στις ενισχύσεις του παρόντος Νόμου:

Η ίδρυση ή η επέκταση ξενοδοχειακών μονάδων, καθώς και ο εκσυγχρονισμός ολοκληρωμένης μορφής ξενοδοχειακών μονάδων, εφόσον δεν ανήκουν ή δεν αναβαθμίζονται αντίστοιχα σε κατηγορία τουλάχιστον τριών (3) αστερών. Εξαιρούνται και υπάγονται οι επενδύσεις τουρισμού υγείας. Ο εκσυγχρονισμός ολοκληρωμένης μορφής ξενοδοχειακών μονάδων δεν μπορεί να ενισχυθεί πριν παρέλθει εξαιτίας από την έναρξη λειτουργίας της μονάδας ή από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης ολοκλήρωσης επένδυσης εκσυγχρονισμού της μονάδας.

Στην εξαιτία από την έναρξη λειτουργίας της μονάδας της παρούσας περίπτωσης περιλαμβάνεται και το διάστημα κατά το οποίο η μονάδα λειτουργούσε ως επιχείρηση εκμετάλλευσης ενοικιαζόμενων δωματίων ή διαμερισμάτων, προκειμένου για ξενοδοχειακές μονάδες που προέκυψαν από υποχρεωτική μετατροπή μονάδας ενοικιαζόμενων δωματίων ή διαμερισμάτων. Η ανέγερση, η επέκταση και ο εκσυγχρονισμός αυτοεξυπηρετούμενων

καταλυμάτων, ενοικιαζόμενων δωματίων και ενοικιαζόμενων επιπλωμένων διαμερισμάτων ανεξάρτητα από την τάξη.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4<sup>ο</sup>

### ΕΙΔΗ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΙ ΧΕΙΡΙΣΜΟΙ

#### 4.1 Μέθοδοι Κρατικών Επιχορηγήσεων.

Υπάρχουν δύο μέθοδοι που χρησιμοποιούνται παγκοσμίως για τις κρατικές επιχορηγήσεις: «Κεφαλαιουχική μέθοδος» = οι επιχειρήσεις θα πρέπει να πιστώνονται σε λογαριασμό Ιδίων Κεφαλαίων (ελληνική νομοθεσία)

«Εισοδηματική μέθοδος» = η κρατική επιχορήγηση πιστώνεται στην Κατάσταση Η δωρεάν άμεση επιχορήγηση πάγιων επενδύσεων είναι η πιο απλή μορφή ενίσχυσης. Υπάρχουν δύο περιπτώσεις:

Α) Η περίπτωση των επιχορηγήσεων που δε συνιστούν αφορολόγητα αποθεματικά

- Όταν η επιχείρηση εισπράττει την επιχορήγηση χρεώνει στα βιβλία της λογαριασμό χρηματικών διαθεσίμων (38 του Ε.Γ.Λ.Σ.) και πιστώνει λογαριασμό της Καθαρής Θέσης και συγκεκριμένα λογαριασμό αποθεματικού (41 του Ε.Γ.Λ.Σ.).
- Αποτελεσμάτων μίας ή περισσότερων περιόδων (Δ.Λ.Π. μέσω του Προτύπου 20).

Στην περίπτωση που εφαρμόζεται η δωρεά άμεση επιχορήγηση πάγιων επενδύσεων είναι η πιο απλή μορφή ενίσχυσης. Υπάρχουν δύο τρόποι: Α) Στην περίπτωση των επιχορηγήσεων που δε συνάπτουν αφορολόγητα αποθεματικά.

Έστω βιομηχανική επιχείρηση η οποία επιχορηγείται με ποσοστό 15%. Έστω ότι η επιχείρηση αυτή κατά τη χρήση του 2010, απέκτησε – κατασκεύασε στα πλαίσια των ευεργετικών διατάξεων του Αναπτυξιακού Νόμου τα παρακάτω πάγια, στις αξίες που αυτά εμφανίζονται στα λογιστικά της βιβλία κατά το τέλος της χρήσης:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΑΓΙΟΥ	ΑΞΙΑ ΚΤΗΣΗΣ
Κτίρια	300.000 €
Μηχανήματα	400.000 €
Μεταφορικά Μέσα	100.000 €
Σύνολο	800.000 €

Αφού η επιχείρηση επιχορηγείται με 15%, το ύψος της επιχορήγησης θα είναι € 120.000. αυτό το ποσό θα πρέπει να κατανεμηθεί αναλογικά σε κάθε πάγιο ανάλογα με το κόστος κτήσης του:

Κτίρια:	$(300,000/800,000) * 120.000 = € 45.000$
Μηχανήματα:	$(400,000/800,000) * 120.000 = € 60.000$
Μεταφορικά μέσα:	$(100,000/800,000) * 120.000 = € 15.000$
<b>Σύνολο</b>	<b>€ 120.000</b>

Η επιχείρηση για την αγορά-κατασκευή των παγίων και την είσπραξη της επιχορήγησης, θα πρέπει να πραγματοποιήσει στα λογιστικά της βιβλία τις ακόλουθες δυο εγγραφές:

1 <sup>Η</sup> ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ(2010)	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
11.Κτίρια	300.000	
12.Μηχανολογικός Εξοπλισμός	400.000	
13. Μεταφορικά Μέσα	100.000	
38. Χρηματικά Διαθέσιμα		800.000
38.03 Καταθέσεις Όψεως		(800.000)
Αιτιολογία: Αγορά Παγίων		

Ενώ η δεύτερη εγγραφή είναι η εξής:

2 <sup>Η</sup> ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ (2010)	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
38. Χρηματικά Διαθέσιμα	120.000	
38.03 Καταθέσεις Όψεως	(120.000)	
41 Αποθεματικά		120.000
41.10 Επιχορηγήσεις Παγίων		(120.000)
Αιτιολογία: Είσπραξη Κρατικής Επιχορήγησης		

Στο τέλος της χρήσης με ημερομηνία 31/12/10 η επιχείρηση θα υπολογίσει τις αποσβέσεις ως εξής:

	ΑΞΙΑ ΚΤΗΣΗΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΑΠΟΣΒΕΣΗΣ	ΥΨΟΣ ΑΠΟΣΒΕΣΗΣ
Κτίρια	300.000	8%	24.000
Μηχανήματα	400.000	12%	48.000
Μεταφορ. Μέσα	100.000	20%	20.000
Σύνολο €	800.000		92.000

Στην συνέχεια για κάθε πάγιο θα πρέπει να υπολογιστεί το ύψος των αποσβέσεων που αναλογεί στο ύψος της επιχορήγησης:

	ΑΞΙΑ ΕΠΙΧΟΡΗΣΗΓΗΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΑΠΟΣΒΕΣΗΣ	ΥΨΟΣ ΑΠΟΣΒΕΣΗΣ
--	----------------------	--------------------------	-------------------

Κτίρια	45.000	8%	3.600
Μηχανήματα	60.000	12%	7.200
Μεταφορ. Μέσα	15.000	20%	3.000
Σύνολο €	120.000		13.800

Οι ημερολογιακές εγγραφές που κάνει η επιχείρηση στις 31/12/10 στα βιβλία της είναι οι εξής:

3 <sup>Η</sup> ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ (31/12/10)	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
66.Αποσβέσεις Παγίων Ενσωμ. στο Λειτουργικό Κόστος		
66.01 Αποσβέσεις Κτιρίων	24.000	
66.02 Αποσβέσεις Μηχανημάτων	48.000	
66.03 Αποσβέσεις Μεταφορικών Μέσων	20.000	
11. Κτίρια		
11.99 Αποσβεσμένα Κτίρια		24.000
12. Μηχανήματα		
12.99 Αποσβεσμένα Μηχανήματα		48.000
13. Μεταφορικά Μέσα		
13.99 Αποσβεσμένα Μεταφορικά Μέσα		20.000
Αιτιολογία: Λογαριασμοί Αποσβέσεων		

Τέλος, μεταφέρουμε το μέρος των αποσβέσεων που αντιστοιχεί στην επιχορήγηση, το οποίο θα πρέπει να το μεταφέρουμε σε αποτελεσματικό λογαριασμό και να μειωθεί κατά το ίδιο ποσό το σχηματισθέν αποθεματικό:

4 <sup>Η</sup> ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ (31/12/10)	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
41.10 Επιχορηγήσεις Παγίων Επενδύσεων		
41.10.001 Επιχορηγήσεις Κτιρίων	3.600	
41.10.002 Επιχορηγήσεις Μηχανημάτων	7.200	
41.10.003 Επιχορηγήσεις Μεταφορικών Μέσων	3.000	
81.01 Εκτακτα & Ανόργανα Έσοδα		
81.01.05 Επιχορηγήσεις Παγίων Επενδύσεων που αναλογούν στη χρήση		13.800
Αιτιολογία: Μεταφορά Επιχορηγήσεων στα Αποτελέσματα για τη χρήση		

Β) Η περίπτωση των επιχορηγήσεων που συνιστούν αφορολόγητα αποθεματικά.

- Η επιχείρηση λαμβάνει από το Δημόσιο επιχορήγηση για την απόκτηση – κατασκευή Παγίων στοιχείων χωρίς κανέναν όρο ή δέσμευση.

Ο λογαριασμός της επιχορήγησης δεν υποβάλλεται σε απόσβεση, δε μεταφέρεται κανένα ποσό στα αποτελέσματα (λογ.81) και παραμένει αμετάβλητος στη Καθαρή Θέση της επιχείρησης. Η επιχείρηση παίρνει από το Δημόσιο την επιχορήγηση για την απόκτηση – κατασκευή Παγίων στοιχείων χωρίς κανέναν όρο ή υποχρέωση. Ακόμα ο λογαριασμός της

επιχορήγηση δεν υποβάλλεται σε απόσβεση , δεν μεταφέρεται κανένα ποσόστα αποτελέσματα αλλά παραμένει αμετάβλητος στην Καθαρή Θέση της επιχείρησης.

Το ΔΛΠ 20 ακολουθεί της εξής δύο μεθόδους: Η πρώτη μέθοδος παρουσιάζει την επιχορήγηση ως αναβαλλόμενα έσοδα που αναγνωρίζονται ως έσοδο σε μια συστηματική και ορθολογική βάση κατά την διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του περιουσιακού στοιχείου. Ενώ η δεύτερη μέθοδος παρουσιάζει την αφαίρεση της επιχορήγησης που μειώνει την λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου, στην οποία περίπτωση η επιχορήγηση αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα χρήσης κατά την διάρκεια ζωής του περιουσιακού στοιχείου, μέσω της χρέωσης στο λογαριασμό αποσβέσεων αλλά με μειωμένο ποσό. Τα κέρδη που καταγράφονται και στις δύο μεθόδους θα είναι τα ίδια σε κάθε οικονομική περίοδο.

Παράδειγμα: Μια εταιρία «X, Ltd» αγόρασε στις 1<sup>η</sup> Ιανουαρίου 2007, ένα κομμάτι του εξοπλισμού αξίας 600.000 Ευρώ. Ο εξοπλισμός αναμένεται να έχει διάρκεια ζωής από 5 χρόνια και δεν θα έχει καμία υπολειμματική αξία. Οι αποσβέσεις υπολογίζονται με τη σταθερή μέθοδο κατά την διάρκεια ζωής του περιουσιακού στοιχείου. Η έλαβε από την κυβέρνηση για την αγορά του εξοπλισμού ποσό των 200.000 Ευρώ στο τέλος κάθε διαχειριστικής χρήσης δηλαδή στις 31 Δεκεμβρίου . Παρατηρώντας τις δύο μεθόδους , τα αποσπάσματα από τις οικονομικές καταστάσεις για τις χρήσεις που έληξαν 31/12/07 και 31/12/08.

Με την πρώτη μέθοδο: Δημιουργούμε έναν λογαριασμό αναβαλλόμενου εισοδήματος της επιχορήγησης για την είσπραξη της επιχορήγησης:

Τράπεζα	Αναβαλλόμενο εισόδημα του ισοζύγιο της επιχορήγησης
200.000 Ευρώ	200.000 Ευρώ

Ένα μέρος της επιχορήγησης μεταφέρετε στα αποτελέσματα χρήσης ως έσοδο κάθε χρόνο κατά την διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του περιουσιακού στοιχείου, δηλαδή 200.000 Ευρώ / 5έτη = 40.000 Ευρώ θα μεταφέρονται κάθε χρόνο στα αποτελέσματα χρήσης. Στο τέλος του Δεκεμβρίου 2007 το υπόλοιπο της αναβαλλόμενης του ισοζυγίου των εισοδημάτων επιχορήγησης θα είναι , 200.000 Ευρώ – 40.000Ευρώ = 160.000 Ευρώ και αυτό θα πρέπει να καταχωρείτε ως υποχρέωση στον ισολογισμό. Πρέπει να χωριστεί ανάμεσα στις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις (120.000 Ευρώ) και τις τρέχουσες υποχρεώσεις (40.000 Ευρώ). Στο τέλος του Δεκεμβρίου 2008 για δύο χρόνια θα έχουν μεταφερθεί τα αναβαλλόμενα έσοδα στην Κατάσταση του Λογαριασμού Αποτελεσμάτων και το υπόλοιπο στην αναβαλλόμενη του εισοδήματος επιχορήγηση ισοζύγιο δηλαδή (200.000-40.000-40.000) 120.000 Ευρώ. Η ισορροπία αυτή θα πρέπει να είναι ως εξής Μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις 80.000 Ευρώ και Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις 40.000 Ευρώ. Τα έσοδα της εταιρίας «X, Ltd» θα είναι ως εξής:

	31/12/07	31/12/08
Αποσβέσεις (600.000Ευρώ/5έτη)	120.000	120.000
Έσοδα επομ. χρήσεων επιχορήγησης	40.000	40.000
Εξοπλισμός	480.000	360.000
Μακροπρόθεσμες Υποχρεώσεις	120.000	80.000
Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις	40.000	40.000

Με την δεύτερη μέθοδο που έχουμε την αφαίρεση της επιχορήγησης που μειώνει την λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου. Το κόστος του περιουσιακού στοιχείου του

ενεργητικού των 600.000 Ευρώ θα είναι μειωμένο κατά την αξία της επιχορήγησης κατά 200.000 Ευρώ για να δώσει την αρχική αξία του περιουσιακού στοιχείου των 400.000 Ευρώ.

Το αποτέλεσμα της ετήσιας απόσβεσης θα είναι (400.000 Ευρώ /5 έτη) 80.000 Ευρώ. Ενώ τα έσοδα για το έτος που έληξε :

	31/12/07	31/12/08
Αποσβέσεις (400.000Ευρώ/5 έτη)	80.000	80.000
Εξοπλισμός	* 320.000	** 240.000

\*Ο εξοπλισμός στις 31/12/07 προκύπτει (400.000Ευρώ-80.000Ευρώ)320.000Ευρώ

\*\*Ο εξοπλισμός στις 31/12/08 προκύπτει (400.000Ευρώ-80.000Ευρώ-80.000Ευρώ) 240.000Ευρώ.

Τα κύρια σημεία και με τις δύο μεθόδους είναι ότι η καθαρή επιβάρυνση στην κατάσταση λογαριασμού αποτελέσματα χρήσης είναι 80.000 Ευρώ.

Επίσης, από την παράγραφο 17 του ΔΛΠ 20:

"Επιχορηγήσεις για επενδύσεις σε αποσβέσιμα περιουσιακά στοιχεία είναι συνήθως αναγνωρίζεται ως έσοδο κατά τις περιόδους και στις αναλογίες που αποσβέσεις εκείνων των περιουσιακών στοιχείων είναι χρεώνεται. "

Η παράγραφος 19 του ΔΛΠ 20 αναφέρει ότι

«Οι επιχορηγήσεις είναι μερικές φορές που λαμβάνουν στα πλαίσια μιας δέσμης οικονομικών ή φορολογικών μέτρων για να την οποία ορισμένες προϋποθέσεις επισυνάπτεται. "

## 4.2 Επιδότηση Χρηματοδοτικής Μίσθωσης

- Ο μισθωμένος εξοπλισμός περιέρχεται στον επενδυτή στο τέλος της μίσθωσης
- Η διάρκεια της χρηματοδοτικής μίσθωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα πέντε έτη
- Τα ποσοστά της ενίσχυσης για τις επιχειρήσεις που θα επιλέξουν αυτό το είδος της ενίσχυσης είναι ίδια με αυτά της άμεσης επιχορήγησης.

Παράδειγμα

Έστω μια επιχείρηση αποφασίζει να κάνει επενδύσεις σε νέο μηχανολογικό εξοπλισμό αξίας 2.400.000 €, με την υπαγωγή στις διατάξεις του νέου Αναπτυξιακού Νόμου 3908/11. Το συνολικό ποσοστό ενίσχυσης που συγκεκριμένη επιχείρηση θα απαιτήσει από το Δημόσιο ανέρχεται σε 40%. Δηλαδή η επιχείρηση μπορεί να επιδοτηθεί με το ποσό των 960.000 €. Ο μηχανολογικός εξοπλισμός αποτελείται από τέσσερα διαφορετικά μηχανήματα η αξία των οποίων είναι η εξής:

ΕΙΔΟΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΟΣ	ΑΞΙΑ ΚΤΗΣΗΣ
A	200.000
B	1.000.000
Γ	800.000



Δ	400.000
ΣΥΝΟΛΟ €	2.400.000

Η τράπεζα αγοράζει τα 4 μηχανήματα για δικό της λογαριασμό, της τα εκμισθώνει για διάστημα τριών ετών, όταν λήξει το διάστημα αυτό των τριών ετών η επιχείρηση θα τα αγοράσει σε μια συμφωνημένη αξία, η επιχείρηση θα καταβάλει ανά τρίμηνο ισόποσες δόσεις για τα μηχανήματα, ακόμα δεν θα εμφανίσει τα μηχανήματα στα βιβλία της γιατί θα φαίνονται στην τράπεζας τα βιβλία και τέλος η επιχείρηση θα καταχωρεί τα έξοδα από τα μισθώματα ή αλλιώς μηχανήματα.

Η επιδότηση της χρηματοδοτικής μίσθωσης : α) καταβάλλεται εφόσον το σύνολο του μισθωμένου εξοπλισμού βάσει της σύμβασης έχει εγκατασταθεί στη μονάδα μετά από πιστοποίηση από το αρμόδιο όργανο ελέγχου (άρθρο 8,Παραγραφος 2), β) ποσό μέχρι 50% της ενισχυόμενης δαπάνης της επιδότησης χρηματοδοτικής μίσθωσης καταβάλλεται μέχρι τη λήξη του χρόνου ολοκλήρωσης και γ) μετά το πέρας της λήξης καταβάλλεται το υπόλοιπο . Οπότε γίνονται οι ακόλουθες εγγραφές:

1 <sup>Η</sup> ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
62. Παροχές Τρίτων		
62.04 Ενοίκια – Έξοδα		
62.04.000 Χρηματοδοτική Μίσθωση Εξοπλισμού	200.000	
38. Χρηματικά Διαθέσιμα		200.000
Αιτιολογία: Καταβολή πρώτου μισθώματος		

2 <sup>Η</sup> ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
38. Χρηματικά Διαθέσιμα	80.000	
41.08.000 Επιχορηγήσεις Παγίων Επενδύσεων		80.000
Αιτιολογία: Είσπραξη Επιχορήγησης		

Στο τέλος ο λογαριασμός 41.08 θα έχει πιστωτικό υπόλοιπο 320.000 €. Αλλιώς η επιχείρηση μπορεί να σχηματίσει στο τέλος της χρήσης το αφορολόγητο αποθεματικό κάνοντας μια εγγραφή μεταφοράς του πιστωτικού υπολοίπου του λογαριασμού 74 στον λογαριασμό 41.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ (Τέλος Χρήσης)	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
74.00.000 Επιχορηγήσεις και Διάφορα Έξοδα Πωλήσεων	320.000	
41.08.000 Επιχορηγήσεις Παγίων Επενδύσεων		320.000
Αιτιολογία: Μεταφορά επιχορηγήσεων σε λογαριασμό Αφορολόγητου Αποθεματικού		

### 4.3 Φορολογική Απαλλαγή

Το αφορολόγητο αποθεματικό της φορολογικής απαλλαγής υπολογίζεται με βάση τα καθαρά κέρδη που:

- δηλώνονται με την εμπρόθεσμη δήλωση φορολογίας εισοδήματος,
- προκύπτουν από τα τηρούμενα βιβλία,
- εμφανίζονται στον ισολογισμό,
- προέρχονται από το σύνολο των δραστηριοτήτων του φορέα.

Από τα κέρδη βάσει των οποίων θα υπολογιστεί η φορολογική απαλλαγή αφαιρούνται:

- τυχόν κέρδη που απαλλάσσονται της φορολογίας εισοδήματος,
- κρατήσεις για σχηματισμό τακτικού αποθεματικού,
- κέρδη χρήσης που διανέμονται πραγματικά ή αναλαμβάνονται από τους εταίρους ή τον επιχειρηματία.

Για τον ορθό υπολογισμό του αφορολόγητου αποθεματικού θα πρέπει να:

- προστίθενται στο τακτικό αποθεματικό, τα διανεμόμενα κέρδη και οι φόροι εισοδήματος που αναλογούν
- και αφαιρούνται από τα κέρδη της εταιρίας (τα κέρδη είναι αυτά που εμφανίζονται στα βιβλία της εταιρίας, Ν. 2190/1920).

#### **4.4 Επιδότηση Του Κόστους Της Δημιουργούμενης Απασχόλησης**

Η επιχορήγηση αφορά συνδεδεμένες με την πραγματοποίηση της επένδυσης θέσεις απασχόλησης. Η ενίσχυση, είτε καταβάλλεται επί του μισθολογικού κόστους (μισθός πριν την αφαίρεση των φόρων και υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης), είτε παρέχεται για τα δύο πρώτα έτη από τη δημιουργία της κάθε θέσης απασχόλησης

#### **4.5 Παρατηρήσεις Ως Προς Τα Είδη Των Παρεχόμενων Ενισχύσεων**

- κατά τους λογιστικούς χειρισμούς η λειτουργική δαπάνη καταχωρείται στο σύνολό της σε κατάλληλο λογαριασμό της 6ης ομάδας και «πηγαίνει» στα Αποτελέσματα.
- η επιχορήγηση καταχωρείται στο σύνολό της σε λογαριασμό Αφορολόγητου Αποθεματικού.

Συγκρίνοντας τον προηγούμενο Αναπτυξιακό Νόμο 3299/2004 με το σημερινό, αντιλαμβανόμαστε ότι ο σημερινός «διαπνέεται» από τη λογική της κεφαλαιουχικής μεθόδου οικονομικής ανάπτυξης. Οι ρυθμίσεις σχετικά με τα Αφορολόγητα Αποθεματικά, για μια δεκαετία, απλά αναστέλλουν τη φορολογική υποχρέωση.

#### **4.6 Ανάκληση Εισπραχθείσας Επιχορήγησης**

Η μη τήρηση των υποχρεώσεων του άρθρου 10 του νόμου από πλευράς επιχείρησης συνεπάγεται ανάλογες κυρώσεις που ρυθμίζονται και αυτές απ' το νόμο. Σύμφωνα με το άρθρο 10 οι επιχειρήσεις οφείλουν:

- Να τηρούν τους όρους της υπαγωγής,
- Να αποκτούν την κυριότητα του μισθωμένου εξοπλισμού με τη λήξη της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης,
- Να μη διακόπτουν την παραγωγική δραστηριότητα της επένδυσης,
- Να μην παύσουν τη λειτουργία της επιχείρησης,
- Να μη μεταβιβάζουν.
- Να μεταβάλλουν κατά οποιονδήποτε τρόπο την εταιρική τους σύνθεση ως προς τα πρόσωπα ή τα ποσοστά συμμετοχής τους,
- Να εκμισθώσουν μέρος ή σύνολο της ενισχυθείσας επένδυσης.
- Επιχειρήσεις των οποίων έχει ενισχυθεί η δημιουργούμενη απασχόληση οφείλουν να διατηρούν τον αριθμό των νέων θέσεων για τις οποίες επιχορηγούνται για τουλάχιστον 5 έτη μετά τη δημιουργία τους,
- για οποιοδήποτε λόγο πάγια περιουσιακά στοιχεία που έχουν ενισχυθεί .

Οι επιχειρήσεις δεν επιτρέπεται χωρίς έγκριση του αρμόδιου για την έκδοση της απόφασης υπαγωγής οργάνου. Ανάλογα με την περίπτωση προβλέπεται και η ανάκληση μέρους ή του συνόλου της επιχείρησης.

#### 4.7 Επιστροφή Επιχορηγήσεων Σε Επενδύσεις Πάγιων Περιουσιακών Στοιχείων

Α) Επιστροφή επιχορηγήσεων σε επενδύσεις παγίων περιουσιακών στοιχείων και δεν είναι στο αφορολόγητο αποθεματικό.

Παράδειγμα: Έστω μια επιχείρηση έχει πραγματοποιήσει στο παρελθόν επένδυση ύψους €1.000.000 για αγορά μηχανολογικού εξοπλισμού, για την οποία είχε λάβει επιχορήγηση ύψους €250.000, ήτοι, είχε επιχορηγηθεί με 25%. Έστω ότι η διάρκεια ωφέλιμης ζωής του μηχανολογικού εξοπλισμού είχε οριστεί στα πέντε έτη και κατά συνέπεια ο εξοπλισμός αυτός, παράλληλα με την επιχορήγηση, θα αποσβένονταν με ποσοστό 20% ετησίως. Υποθέτουμε ότι η εν λόγω επιχείρηση, μετά το τέλος του δεύτερου έτους, αθέτησε κάποια από τις υποχρεώσεις του άρθρου 10 και σαν αποτέλεσμα οφείλει να επιστρέψει στο σύνολό της την επιχορήγηση που είχε λάβει και επιπλέον φορολογικά πρόστιμα ύψους €10.000. Κατά το χρόνο λήξης της επιχορήγησης, η επιχείρηση είχε σχηματίσει αφορολόγητο αποθεματικό ύψους €250.000 διενεργώντας την παρακάτω εγγραφή:

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ (Τέλος Χρήσης)	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
38. Χρηματικά Διαθέσιμα	250.000	
41.10.000 Αφορολόγητο Αποθεματικό		250.000
Αιτιολογία: Σχηματισμός Αφορολόγητου Αποθεματικού.		

Από τη στιγμή που ο μηχανολογικός εξοπλισμός αποσβένονταν με ποσοστό 20% ετησίως, με το ίδιο ποσοστό θα αποσβένονταν και η ληφθείσα επιχορήγηση . Δηλαδή:

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ (Τέλος Χρήσης)	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
41.10.000 Αφορολόγητο Αποθεματικό	50.000	
81.01.005 Αναλογούσες Επιχορηγήσεις Παγίων Επενδύσεων		50.000
Αιτιολογία: Απόσβεση Επιχορήγησης		

Επομένως μετά το τέλος των δύο ετών όπου και ανακύπτει το ζήτημα της επιστροφής, η επιχείρηση είχε αποσβέσει την επιχορήγηση κατά €100.000 και απομένει στην πίστωση του 41.10.000 υπόλοιπο €150.000. με την επιστροφή της επιχορήγησης η επιχείρηση θα διενεργήσει την παρακάτω εγγραφή:

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
41.10.000 Αφορολόγητο Αποθεματικό	150.000	
82 Έσοδα & Έξοδα Προηγ. Χρήσης		
82.00 Έξοδα Προηγ. Χρήσης		
82.00.000 Ανάκληση Επιχορ Παγίων Επενδύσεων	100.000	
82.00.001 Φορολογικά Πρόστιμα & Προσαυξήσεις	10.000	
53. Πιστωτές Διάφοροι		
53.00 Ελληνικό Δημόσιο		250.000
54. Υποχρεώσεις Από Φόροι- Τέλη		
54.00 Υποχρεώσεις Από Φορολογικά Πρόστιμα		10.000
Αιτιολογία: Επιστροφή Ληφθείσας Επιχορήγηση		

Β) Επιστροφή επιχορήγησης που αφορά επενδύσεις σε περιουσιακά στοιχεία στο σύνολο του Αφορολόγητου Αποθεματικού.

Βασίζομενοι στο πρώτο παράδειγμα , υποθέτουμε τώρα ότι η ληφθείσα επιχορήγηση που πρέπει να επιστραφεί συνιστά αφορολόγητο αποθεματικό. Σε αυτήν την περίπτωση, γνωρίζουμε ότι το αφορολόγητο αποθεματικό παραμένει στο λογαριασμό 41.08.000 χωρίς να αποσβένεται. Αυτός σημαίνει ότι ο εν λόγω λογαριασμός μετά το τέλος του δεύτερου έτους παραμένει πιστωμένος με το ποσό των €250.000. Η εγγραφή θα έχει ως εξής:

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
41.08.000 Αφορολόγητο Αποθεματικό	250.000	
82. Έσοδα & Έξοδα προηγ. Χρήσεων		
82.00.000 Φορολογικά Πρόστιμα & Προσαυξήσεις	10.000	
53. Πιστωτές Διάφοροι		
53.00 Ελληνικό Δημόσιο		250.000
54. Υποχρεώσεις από Φόροι-Τέλη		
54.00 Υποχρεώσεις από Φορολογικά Πρόστιμα		10.000
Αιτιολογία: Επιστροφή ληφθείσα επιχορήγησης		

Γ) Επιστροφή Επιχορήγησης που αφορά σε Λειτουργικά Έξοδα και ΔΕΝ συνιστά, στο σύνολό της Αφορολόγητο Αποθεματικό.

Παράδειγμα: Υποθέτουμε ότι η επιχείρηση έχει υπαχθεί στις διατάξεις ενός παλαιότερου Αναπτυξιακού Νόμου για την κάλυψη λειτουργικών της εξόδων εισπράττοντας κρατική επιχορήγηση ύψους 600.000 €. Το επενδυτικό σχέδιο έχει εγκριθεί το 2004 και το 2007 η επιχείρηση λόγω αθέτησης των υποχρεώσεων της υποχρεούται στην επιστροφή του συνολικού ποσού. Η επιχορήγηση αυτή είχε καταχωριστεί στα έσοδα των προηγούμενων χρήσεων και είχε διαμορφώσει με το αντίστοιχο ποσό τα Αποτελέσματα Χρήσης. Έστω ότι η

προσαύξηση των τόκων είναι 60.000 €. η επιχείρηση θα πρέπει να διενεργήσει σήμερα στα βιβλία της την εξής εγγραφή:

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
82. Έσοδα & Έξοδα προηγ. Χρήσεων		
82.00 Έξοδα προηγ. Χρήσεων		
82.00.000 Ανάκληση Επιχορήγησης Παγίων Επενδύσεων	600.000	
82.00.001 Φορολογικά Πρόστιμα & Προσαυξήσεις	60.000	
53. Πιστωτές Διάφοροι		
53.00 Ελληνικό Δημόσιο		600.000
54. Υποχρεώσεις από Φόροι- Τέλη		
54.00.000 Υποχρεώσεις από Φορολογικά Πρόστιμα		60.000
Αιτιολογία: Επιστροφή ληφθείσας Επιχορήγησης		

Δ) Επιστροφή Επιχορήγησης που αφορά σε Λειτουργικά έξοδα και συνιστά, στο σύνολό της, Αφορολόγητο Αποθεματικό.

Παράδειγμα: Συνεχίζοντας με το προηγούμενο παράδειγμα, υποθέτουμε τώρα ότι η επιχορήγηση που έχει λάβει η επιχείρηση, έχει υπαχθεί στα πλαίσια του σημερινού Αναπτυξιακού Νόμου και είναι καταχωρημένη σε λογαριασμό αφορολόγητου αποθεματικού, δηλαδή σε κατάλληλο τριτοβάθμιο λογαριασμό του 41. Υποθέτουμε ότι η επιχείρηση έλαβε την επιχορήγηση το 2008 και σήμερα 2010 υποχρεούται στην επιστροφή της, λόγω αθέτησης των διατάξεων του Νόμου 3908/11. Σε αυτήν την περίπτωση, κανένα μέρος της επιχορήγησης δεν έχει μεταφερθεί στα αποτελέσματα των προηγούμενων χρήσεων, αλλά παραμένει στο σύνολό του στην πίστωση του ανωτέρω λογαριασμού. Εδώ δηλαδή, θα πρέπει να διενεργήσει την ακόλουθη εγγραφή:

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΕΓΓΡΑΦΗ	ΧΡΕΩΣΗ	ΠΙΣΤΩΣΗ
41.08.000 Αφορολόγητο Αποθεματικό	600.000	
82. Έσοδα & Έξοδα προηγ. Χρήσεων		
82.00. Έξοδα προηγ. Χρήσεων		
82.00.000 Φορολογικά Πρόστιμα & Προσαυξήσεις	60.000	
53. Πιστωτές Διάφοροι		
53.00.000 Ελληνικό Δημόσιο		600.000
54. Υποχρεώσεις από Φόροι - Τέλη		
54.00.000 Υποχρεώσεις από Φορολογικά Πρόστιμα		60.000
Αιτιολογία: Επιστροφή ληφθείσας Επιχορηγήσεις		

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5<sup>ο</sup>

### ΔΙΕΘΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΑΡΙΘΜΟΣ 20

#### 5.1 Ο Νόμος 2190/20 Για Τις Κρατικές Επιχορηγήσεις

Ο Ντζανάτος (2008) αναφέρει ότι ο Νόμος 2190/20 δεν είχε ειδικές ρυθμίσεις , αλλά επιβλήθηκε με την συγκεκριμένη πρακτική στις επιχειρήσεις. Εστιάζοντας στις γενικές του αρχές και ειδικά στην αρχή ότι τα έσοδα λογίζονται όταν είναι στο χρόνο που πραγματοποιούνται , συνδέονται τότε και με τις επιχορηγήσεις.

Όσον αφορά το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο (Γ.Λ.Σ.) στο οποίο παραπέμπει ο ΚΝ 2190/20, αλλά και τα κλαδικά λογιστικά σχέδια , έχουν συγκεκριμένους λογαριασμούς και συγκεκριμένη πρακτική αντιμετώπιση των επιχορηγήσεων. Εντούτοις, οι επιχορηγήσεις σύμφωνα με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο διακρίνονται σε δύο κατηγορίες. Στις επιχορηγήσεις εξόδων και στις επιχορηγήσεις που αφορούν πάγια.

Οι επιχορηγήσεις εξόδων , περιλαμβάνονται στο λογαριασμό 74 σαν έσοδα και μεταφέρονται άμεσα στα αποτελέσματα. Ενώ, οι επιχορηγήσεις που αφορούν πάγια , σύμφωνα με το λογιστικό σχέδιο και την πρακτική που έχει επιβληθεί με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα , μεταφέρονται όταν είναι σίγουρη η είσπραξη τους ή όταν εισπραχθούν, σε ειδικό λογαριασμό της καθαρής θέσης ή της καθαρής περιουσίας. Σε κάθε χρήση αποσβένονται ανάλογα με την απόσβεση του παγίου το οποίο αφορούν και το <<έσοδο>> που προκύπτει από αυτήν την απόσβεση, εμφανίζεται στα ανόργανα έσοδα. Σε περίπτωση που γίνει αναπροσαρμογή του επιχορηγημένου παγίου , τότε η αξία κτήσης του παγίου αναπροσαρμόζεται , όπως αναπροσαρμόζονται στη συνέχεια και οι σωρευμένες αποσβέσεις του. Με τον ίδιο τρόπο πρέπει να αναπροσαρμοστεί και η επιχορήγηση που έχει ληφθεί.

Η λογιστική προσέγγιση στηρίζεται σε βάσιμη αιτιολόγηση. Πρώτον, με αυτόν τον τρόπο υπάρχει συγκρισιμότητα σε οικονομικές καταστάσεις επιχειρήσεων του ίδιου κλάδου, από τις οποίες κάποιες δεν πήραν επιχορήγηση για τα πάγια τους και κάποιες που πήραν. Δεύτερον έχει τον ίδιο τρόπο υπολογισμού του κόστους παραγωγής , στο οποίο επιδρούν πολλές φορές καθοριστικά οι αποσβέσεις και συνεπώς, δίνει συγκρίσιμα στοιχεία για το

κόστος παραγωγής ομοειδών επιχειρήσεων όπου ασχολούνται με το ίδιο αντικείμενο . Τέλος , δίχως αμφισβήτηση είναι ότι τα χρήματα τα οποία λήφθηκαν σαν επιχορήγηση , αποτελούν περιουσία της εταιρίας και όχι υποχρέωση και αυτή η επιχορήγηση εμφανίζεται αυξητικά της καθαρής θέσης. Με την απόσβεση της μεταφέρεται στα αποτελέσματα και επομένως μειώνει την καθαρή θέση, αλλά αυτή η μείωση διορθώνεται από τη μετέπειτα μεταφορά στα αποτελέσματα των <<αποτελεσμάτων εις νέο>> ή άλλων στοιχείων της καθαρής θέσης όπως τα αποθεματικά. Το αποτέλεσμα το οποίο προκύπτει είναι ότι τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα στο ζήτημα των επιχορηγήσεων έχουν σαφή προσέγγιση, η οποία και στην πράξη έχει υλοποιηθεί ικανοποιητικά.

Τέλος, ισχύει η αρχή ότι τα έσοδα και τα έξοδα λογίζονται κατά το χρόνο της πραγματοποίησης τους ανεξάρτητα από το χρόνο που θα εξοφληθούν οι σχετικές απαιτήσεις ή υποχρεώσεις.

## **5.2 Λογιστική Των Κρατικών Επιχορηγήσεων Και Γνωστοποίηση Της Κρατικής Υποστήριξης**

Το Δ.Λ.Π. 20 εφαρμόζεται στη λογιστική παρακολούθηση και γνωστοποίηση των κρατικών επιχορηγήσεων, καθώς και στη γνωστοποίηση όλων των μορφών κρατικής υποστήριξης.

Σύμφωνα με την εφαρμογή του προτύπου , το πρότυπο δεν ασχολείται με:

1. Το λογιστικό χειρισμό των κυβερνητικών επιχορηγήσεων σε χρηματοοικονομικές καταστάσεις που αντικατοπτρίζουν μεταβολές τιμών.
2. Κυβερνητική υποστήριξη υπό μορφή ωφελημάτων, σε σχέση με τον υπολογισμό του φόρου εισοδήματος.
3. Κυβερνητική συμμετοχή στην ιδιοκτησία της οντότητας
4. Κυβερνητικές επιχορηγήσεις που έχουν σχέση με τη γεωργία και καλύπτονται από το

Ορισμοί

1. Κράτος: αναφέρεται στο δημόσιο, στις δημόσιες υπηρεσίες και παρόμοιους τοπικούς, εθνικούς ή διεθνείς φορείς.
2. Κρατική υποστήριξη: μέτρο που λαμβάνεται από το κράτος με σκοπό την παροχή οικονομικού οφέλους σε συγκεκριμένη επιχείρηση που πληροί ορισμένα κριτήρια.
3. Κρατική επιχορήγηση: ενίσχυση που παρέχεται από το κράτος με τη μορφή μεταβίβασης πόρων στην επιχείρηση
4. Επιχορηγήσεις που αφορούν περιουσιακά στοιχεία: κρατικές επιχορηγήσεις που έχουν ως βασικό όρο ότι η επιχείρηση πρέπει να αγοράσει, κατασκευάσει ή γενικά αποκτήσει μακροπρόθεσμα περιουσιακά στοιχεία.
5. Επιχορηγήσεις συναφείς με έσοδα: κρατικές επιχορηγήσεις που δε σχετίζονται με περιουσιακά στοιχεία
6. Χαριστικά δάνεια: δάνεια για τα οποία ο δανειστής παραιτείται από την εξόφλησή τους εφόσον τηρηθούν ορισμένες προκαθορισμένες προϋποθέσεις.
7. Εύλογη αξία: είναι το ποσό για το οποίο θα μπορούσε να γίνει, η ανταλλαγή ενός περιουσιακού στοιχείου ή η διευθέτηση μιας υποχρέωσης, μεταξύ δυο συμβαλλόμενων μερών οι οποίοι ενεργούν με πλήρη γνώση και με τη θέλησή τους σε μια συναλλαγή σε καθαρά εμπορική βάση.

Ενώ σύμφωνα με τον χρόνο αρχικής καταχώρισης του προτύπου:

- Οι Κρατικές Επιχορηγήσεις καταχωρούνται αν υπάρξει εύλογη βεβαιότητα : -ότι θα εισπραχθούν και -ότι η εταιρία θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της

- Ακόμη και αν εισπραχθεί Κρατική Επιχορήγηση , αν δεν υπάρχει βεβαιότητα ότι θα εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις της εταιρίας, δεν καταχωρείται.
- Ένα Χαριστικό Δάνειο, λογίζεται σαν Κρατική Επιχορήγηση , αν υπάρχει εύλογη Βεβαιότητα εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της εταιρίας.

### **5.3 Λογιστική Αντιμετώπιση Των Κρατικών Επιχορηγήσεων**

Η θεμελιώδης προϋπόθεση της εισοδηματικής μεθόδου είναι να καταχωρούνται οι επιχορηγήσεις, με τρόπο συστηματικό και ορθολογικό στα έσοδα των χρήσεων.

Συνήθως:

- Οι επιχορηγήσεις που καλύπτουν ορισμένα έξοδα λογίζονται στα έσοδα της κάθε χρήσης που επιβαρύνθηκε με αυτά τα έξοδα.
- Οι επιχορηγήσεις σε αποσβέσιμα περιουσιακά στοιχεία καταχωρούνται ως έσοδο στις χρήσεις που επιβαρύνονται με τις αποσβέσεις αυτών των στοιχείων.

Επίσης:

- Οι επιχορηγήσεις σε μη αποσβέσιμα περιουσιακά στοιχεία προϋποθέτουν την εκπλήρωση ορισμένων υποχρεώσεων. Το ποσό της επιχορήγησης λογίζεται στα έσοδα των χρήσεων που επιβαρύνθηκαν με τις δαπάνες αντιμετώπισης αυτών των υποχρεώσεων.

### **5.4 Λογιστική Αντιμετώπιση Των Κρατικών Επιχορηγήσεων Κατά Τις Απόψεις Της IASC**

Σύμφωνα με το Πρότυπο, «οι κρατικές επιχορηγήσεις δεν πρέπει να καταχωρούνται λογιστικά μέχρις ότου υπάρξει εύλογη βεβαιότητα ότι:

- Η επιχείρηση θα συμμορφωθεί με τους όρους της επιχορήγησης και
- Η επιχορήγηση θα εισπραχθεί.

### **5.5 Καταχώρηση Των Επιχορηγήσεων Σε Μεταβατικό Λογαριασμό**

Το Πρότυπο ορίζει ότι «οι κρατικές επιχορηγήσεις πρέπει να λογίζονται, με τρόπο συστηματικό, στα έσοδα όσων χρήσεων απαιτούνται για το συσχετισμό των επιχορηγήσεων αυτών με τις αντίστοιχες προς συμψηφισμό δαπάνες. Δεν πρέπει να πιστώνονται απευθείας στα ίδια κεφάλαια.»

Είδη επιχορηγήσεων που «αναγνωρίζει» το Δ.Λ.Π. 20:

- Επιχορηγήσεις για αντιστάθμιση εξόδων
- Επιχορηγήσεις για απόκτηση αποσβεστέων στοιχείων Ενεργητικού
- Επιχορηγήσεις ως μέρος «Οικονομικού Πακέτου» βοήθειας
- Επιχορηγήσεις για υφιστάμενες ζημιές/έξοδα
- Άμεση γενική επιχορήγηση



- Μη χρηματική επιχορήγηση
- Επιχορηγήσεις για απόκτηση μη αποσβεστέου στοιχείου Ενεργητικού
- Επιχορηγήσεις Δανείων

## **5.6 Σύνδεση με Δ.Λ.Π. 37 «Προβλέψεις, ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ενδεχόμενες απαιτήσεις»**

Το Δ.Λ.Π. 37 χωρίζει θεωρητικά τις προβλέψεις σε τρεις κατηγορίες:

- Στις μελλοντικές ζημιές
- Στην επαχθή σύμβαση
- Στις προβλέψεις αναδιάρθρωσης

Στο Δ.Λ.Π. 37 τονίζεται ότι :

- οι εκτιμήσεις των προβλέψεων θα πρέπει να είναι ρεαλιστικές με βάση τα δεδομένα της ημερομηνίας του ισολογισμού
- δε θα πρέπει να δημιουργούνται υπερβολικές προβλέψεις

Αντίθετα σύμφωνα με τα Ε.Λ.Π. (που είναι ιδιαιτέρως συντηρητικά):

- δε νοείται να σχηματισθούν προβλέψεις για ενδεχόμενες απαιτήσεις παρά μόνο για ενδεχόμενες υποχρεώσεις
- δημιουργούνται οι μεγαλύτερες δυνατές προβλέψεις

Σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 37 η επιχορήγηση καταχωρείται στα βιβλία μόνο:

- όταν υπάρχει βεβαιότητα ότι αυτή θα χορηγηθεί στην επιχείρηση, και επίσης
- βεβαιότητα ότι η επιχείρηση θα συμμορφωθεί με τους όρους στους οποίους υπόκειται η χορήγηση της
- επιχορήγησης, ώστε να μην επιστραφεί από την επιχείρηση στο δημόσιο.

## **5.7 Επιχορηγήσεις Για Απόκτηση Περιουσιακών Στοιχείων**

Δύο μέθοδοι για την εμφάνιση των επιχορηγήσεων στις οικονομικές καταστάσεις.

1. Η επιχορήγηση θεωρείται ως «έσοδο επόμενων χρήσεων».
2. Η επιχορήγηση μεταφέρεται σε μείωση της λογιστικής αξίας του περιουσιακού στοιχείου.

Επιχορηγήσεις που αφορούν στα Αποτελέσματα

- Δε σχετίζονται με την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων
- Άμεση οικονομική ενίσχυση

Δύο μέθοδοι:

1. Πιστώνει τις επιχορηγήσεις δαπανών στα αποτελέσματα, είτε σε χωριστό κονδύλι, είτε σε κονδύλι με γενικό τίτλο όπως «λοιπά έξοδα», ή «άλλα εισοδήματα»
2. Αφαιρεί απευθείας την επιχορήγηση από τη σχετιζόμενη δαπάνη που καταχωρεί στα αποτελέσματα

Το φορολογικό «μέρος» των κρατικών Επιχορηγήσεων με βάση τα Δ.Λ.Π. Ενώ οι χειρισμοί που προβλέπονται από τα Δ.Λ.Π. συνεπάγονται:

- Μικρότερες αποσβέσεις
- Μικρότερη επιβάρυνση των αποτελεσμάτων
- Ευμενέστερο αποτέλεσμα
- Μεγαλύτερη φορολογική επιβάρυνση

Η επιχορήγηση δεν είναι «καθαρή» φόρου και τα πραγματικό ύψος της είναι τελικά μικρότερο.

Επιστροφή Κρατικής Επιχορήγησης – Χειρισμός σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 8 «Μεταβολή Λογιστικής Εκτίμησης»

Κρατική επιχορήγηση για την οποία δημιουργείται υποχρέωση επιστροφής της, πρέπει να λογιστικοποιείται ως αναθεώρηση λογιστικής εκτίμησης ( ΔΛΠ 8 «καθαρό κέρδος ή ζημία περιόδου, βασικά λάθη και μεταβολές στις λογιστικές αρχές»). Η επιστροφή μιας επιχορήγησης συναφούς με έσοδα, πρέπει πρώτα να συμψηφίζεται με το αναπόσβεστο πιστωτικό υπόλοιπο του σχετικού λογαριασμού εσόδων επομένων περιόδων. Εφόσον η επιστροφή υπερβαίνει αυτό το υπόλοιπο, ή στην περίπτωση που δεν υπάρχει τέτοιο υπόλοιπο, η επιστροφή πρέπει να καταχωρηθεί άμεσα ως έξοδο.

Η επιστροφή επιχορήγησης που αφορά περιουσιακό στοιχείο πρέπει να καταχωρείται σε αύξηση της λογιστικής αξίας του στοιχείου αυτού, ή σε μείωση του πιστωτικού υπολοίπου του σχετικού λογαριασμού εσόδων επόμενων περιόδων. Το σωρευμένο ποσό των πρόσθετων αποσβέσεων, που μέχρι το χρόνο της πιο πάνω επιστροφής θα είχε καταχωρηθεί ως έξοδο, αν δεν υπήρχε η επιχορήγηση, πρέπει να καταχωρηθεί άμεσα ως έξοδο. Οι συνθήκες που δημιουργούν θέμα επιστροφής της επιχορήγησης που αφορά περιουσιακό στοιχείο μπορεί να απαιτούν εξέταση της πιθανής απομείωσης της νέας λογιστικής αξίας του περιουσιακού στοιχείου.

Σκοπός να καθορίζει τον τρόπο κατάταξης, τη γνωστοποίηση και τον πρότυπο λογιστικό χειρισμό ορισμένων οικονομικών γεγονότων:

- Το Πεδίο Εφαρμογής που εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις που καταρτίζουν Οικονομικές Καταστάσεις με βάση τις απαιτήσεις των Δ.Π.Χ.Α.
- Οι Λογιστικές Πολιτικές που βασίζονται σε συγκεκριμένες αρχές, θέσεις, παραδοχές, κανόνες, πρακτικές που υιοθετούνται από μία επιχείρηση για την κατάρτιση και παρουσίαση των οικονομικών τους καταστάσεων.
- Τα λάθη προηγούμενων χρήσεων όπως είναι παραλείψεις και ανακρίβειες στις Οικονομικές Καταστάσεις εξαιτίας της αποτυχίας να χρησιμοποιηθούν αξιόπιστες πληροφορίες. Σημαντικές θεωρούνται εκείνες που μπορούν να επηρεάσουν τις αποφάσεις των χρηστών.
- Η αναδρομική εφαρμογή μιας καινούργιας λογιστικής πολιτικής σε οικονομικά γεγονότα.
- Η αναδρομική διατύπωση της διόρθωση σχετικά με την αναγνώριση, αποτίμηση και γνωστοποίηση κονδυλίων των οικον. καταστάσεων.
- Η ανέφικτη εφαρμογή όπου η επιχείρηση δεν μπορεί να εφαρμόσει τη συγκεκριμένη απαίτηση, ακόμα και μετά από κάθε δυνατή προσπάθεια.

## 5.8 Μεταβολές Στις Λογιστικές Εκτιμήσεις

Λογιστικές εκτιμήσεις απαιτούνται για διάφορα κονδύλια του Ισολογισμού, όπως:

- Επισφαλείς πελάτες
- Απαξίωση αποθεμάτων
- Εύλογη αξία ενεργητικού ή υποχρεώσεων
- Ωφέλιμη ζωή ή τρόπο ανάλωσης των οικονομικών οφελών αποσβέσεων στοιχείων του ενεργητικού
- Υποχρεώσεις από εγγυήσεις.

## 5.9 Λογιστικός χειρισμός

Το αποτέλεσμα μιας μεταβολής στις λογιστικές εκτιμήσεις πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στον προσδιορισμό του καθαρού αποτελέσματος της χρήσης στην οποία έγινε η μεταβολή. Όταν η Κρατική Υποστήριξη δεν είναι επιδεκτική αποτίμησης ή δεν είναι δυνατός ο διαχωρισμός των συναλλαγών με το δημόσιο από τις συνήθεις συναλλαγές της επιχείρησης, τότε δεν αναγνωρίζεται ως κρατική επιχορήγηση σύμφωνα με το Δ.Λ.Π. 20.

## 5.10 Γνωστοποιήσεις

Το πρότυπο ορίζει ότι θα πρέπει να γίνονται οι ακόλουθες γνωστοποιήσεις:

- Ενθαρρύνεται η ανάλυση από το ποσό του εξόδου πριν το συμψηφισμό.
- Αν υπάρχει Κρατική Υποστήριξη που δεν είναι Κρατική Επιχορήγηση και είναι σημαντική, πρέπει να γνωστοποιείται για την καλύτερη πληροφόρηση του αναγνώστη.
- Γνωστοποιείται η Λογιστική μέθοδος αντιμετώπισης των επιχορηγήσεων.
- Γνωστοποιείται το είδος και τα ποσά των Κρατικών Επιχορηγήσεων που περιλαμβάνονται στις Οικονομικές Καταστάσεις.
- Γνωστοποιούνται πληροφορίες για σημαντικές Κρατικές Υποστηρίξεις, που δεν είναι Κρατική Επιχορήγηση.
- Γνωστοποιούνται ανεκπλήρωτοι όροι για Κρατικές Επιχορηγήσεις που δεν έχουν καταχωρηθεί.
- Γνωστοποιούνται πιθανά άλλα ενδεχόμενα, εκτός των ανεκπλήρωτων όρων για Κρατικές Επιχορηγήσεις που δεν έχουν καταχωρηθεί.

## 5.11 Λοιπά Θέματα

- Αν μία Επιχορήγηση Παγίων Στοιχείων μεταφερθεί μειωτικά στο πάγιο ,στις Ταμειακές Ροές πρέπει να εμφανιστεί χωριστά, ώστε να φαίνεται το σύνολο των επενδύσεων που έγιναν.
- Για Επιχορηγήσεις Εσόδων, μπορεί να εμφανίζονται σε ιδιαίτερο λογαριασμό εσόδων ή να συμψηφίζουν τα Αποτελέσματα Χρήσης τα αντίστοιχα έξοδα.
- Το Δ.Λ.Π. 20 ισχύει από 1/1/1984, αλλά έγιναν ορισμένες μεταγενέστερες τροποποιήσεις.

## 5.12 Αλλαγές Σύμφωνα Με Το Δ.Λ.Π. 20

Το Δ.Λ.Π. 20 καθορίζει μια εντελώς διαφορετική προσέγγιση, σε ότι αφορά τις επιχορηγήσεις για τα πάγια, ενώ διαφορετική είναι και η προσέγγιση του σε ότι αφορά τις επιχορηγήσεις εξόδων. Η προσέγγιση αυτή θα έχει πιθανόν σημαντική επίπτωση στην εμφάνιση των οικονομικών καταστάσεων πολλών επιχειρήσεων, που έχουν λάβει μεγάλες επιχορηγήσεις.

Με βάση το Δ.Λ.Π. 20, υπάρχουν δύο επιλογές για τις επιχορηγήσεις παγίων. Η μια είναι η επιχορήγηση, όταν θεωρηθεί ότι είναι εισπρακτέα, να μεταφερθεί σε πίστωση ενός μεταβατικού λογαριασμού παθητικού, σαν ένα << αναβαλλόμενο έσοδο >>. Αυτός ο μεταβατικός λογαριασμός θα αποσβένεται κάθε χρήση ανάλογα με την απόσβεση του παγίου και η απόσβεση αυτή θα μεταφέρεται στα έσοδα, στα αποτελέσματα χρήσης. Είναι δηλαδή μια πρακτική ανάλογη με την πρακτική που εφαρμόζονταν με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, μόνο που αντί η επιχορήγηση να μεταφέρεται αρχικά στην καθαρή θέση, τώρα μεταφέρεται στους μεταβατικούς λογαριασμούς παθητικού.

Η δεύτερη επιλογή για τις επιχορηγήσεις παγίων που προβλέπει το Δ.Λ.Π 20, είναι αυτές να μεταφέρονται αφαιρετικά από την αξία κτήσης των παγίων, σε αυτή την περίπτωση, οι αποσβέσεις που θα διενεργούνται για το πάγιο θα είναι πολύ μικρότερες και επομένως θα επιδρούν στα αποτελέσματα με τον ίδιο τρόπο, όπως θα επιδρούσαν εάν λογίζονταν το σύνολο των αποσβέσεων από την μια πλευρά και η <<απόσβεση >> των μεταβατικών λογαριασμών από την άλλη.

Για τις επιχορηγήσεις εξόδων, το Δ.Λ.Π. 20 δίνει τη δυνατότητα αυτές οι επιχορηγήσεις να συμψηφίζουν έξοδα, επομένως να μην εμφανίζεται το σύνολο των επιχορηγήσεων στα έσοδα και το σύνολο των αντίστοιχων εξόδων στα έξοδα, αλλά μόνο η συμψηφιστική τους διαφορά. Με τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, ένας τέτοιος συμψηφισμός είναι απαράδεκτος.

Τέλος, το Δ.Λ.Π. 20 προβλέπει ότι, εάν λογιστούν επιχορηγήσεις για πάγια ή για έξοδα όταν αυτές θα ληφθούν και αντίστοιχα έξοδα ή πάγια έχουν λογιστεί σε προηγούμενες χρήσεις, τότε πρέπει να γίνεται αναδρομική διόρθωση των οικονομικών καταστάσεων. Αυτή η ρύθμιση θα πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα, γιατί δεν είναι ασύνηθες, να υπάρχει χρονική απόσταση ή αβεβαιότητα ανάμεσα στον χρόνο που γίνεται μια επένδυση ή γίνεται ένα έξοδο και στο χρόνο που λαμβάνεται ή εξασφαλίζεται η εύλογη βεβαιότητα, ότι θα ληφθεί η επιχορήγηση.

Επίσης, μια άλλη διαφορά ανάμεσα στο Δ.Λ.Π.20 και στα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, είναι ο χρόνος λογισμού των επιχορηγήσεων. Με βάση τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα, ένα έσοδο καταχωρείται μόνον όταν είναι βέβαιο, ενώ με βάση το Δ.Λ.Π.20, οι επιχορηγήσεις καταχωρούνται σαν έσοδα ή σαν στοιχείο των μεταβατικών λογαριασμών παθητικού ή αφαιρετικά από τα πάγια, όταν υπάρχει <<εύλογη βεβαιότητα >> ότι θα εισπραχθούν.

Είναι προφανές ότι οι διατάξεις του Δ.Λ.Π. 20, επιδρούν σημαντικά στις οικονομικές καταστάσεις εταιριών της χώρας μας, οι οποίες έχουν λάβει μεγάλες επιχορηγήσεις. Μειώνουν σε σημαντικό βαθμό την καθαρή θέση και αυξάνουν τις υποχρεώσεις, όπως αυτές οι υποχρεώσεις εμφανίζονται με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, στα οποία κατά κανόνα δεν εμφανίζονται διακεκριμένα οι μεταβατικοί λογαριασμοί. Μπορεί να μειώνει σε σημαντικό βαθμό την αξία των παγίων, αν τελικά οι επιχορηγήσεις μεταφερθούν αφαιρετικά στα πάγια. Σε κάθε περίπτωση, το τελικό αποτέλεσμα για τις επιχορηγήσεις παγίων, είναι ότι μειώνεται σημαντικά η καθαρή θέση.

Η προσέγγιση που είχαν τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα ήταν πιο σωστή και για τους λόγους της συγκρισιμότητας, αλλά και για τους λόγους της εμφάνισης της καθαρής θέσης.

Αν μια επιχορήγηση έχει ληφθεί και δεν πρόκειται να αναζητηθεί από το δημόσιο, τότε αυτή η επιχορήγηση αποτελεί στοιχείο της περιουσίας της εταιρίας και όχι υποχρέωση της.

Από την άλλη πλευρά , η μέθοδος για μείωση της αξίας των παγίων περιουσιακών στοιχείων που προτείνεται από το Δ.Λ.Π. 20, έρχεται σε αντίφαση με την άποψη και την προσέγγιση του Δ.Λ.Π. 16, ότι τα πάγια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να παρακολουθούνται στον ισολογισμό σε εύλογες αξίες.

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6<sup>ο</sup>

### ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Μια πρόταση που θα μπορούσαμε να κάνουμε για μελλοντική έρευνα είναι ότι μπορεί να αποτελέσει την μελέτη των γνωστοποιήσεων σχετικά με την κρατική υποστήριξη και τις κρατικές ενισχύσεις.

Ένα από τα θέματα που εξετάστηκε σοβαρά είναι η πορεία για μια εναρμονισμένη ευρωπαϊκή προσέγγιση της λογιστικής των κρατικών επιχορηγήσεων. Όπως επιβεβαιώνεται από τις αναλύσεις οι οποίες περιλαμβάνονται, δεν είναι μόνο αναγκαίο να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του ευρωπαϊκού συστήματος, αλλά θα πρέπει επίσης να επιλυθεί το πρόβλημα των μειωμένων επενδύσεων της ΕΕ σε διάφορους τομείς όπως της Ενέργειας και των Αναλώσεων πηγών (E&A). Θα πρέπει κατεπειγόντως να αντιστραφούν οι τρέχουσες τάσεις στις επενδύσεις E&A, ούτως ώστε να προσεγγισθεί ο στόχος της διάθεσης ποσοστού 3% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, έως το 2010, με αύξηση του μεριδίου των πόρων που διατίθενται από τις επιχειρήσεις, το οποίο θα έπρεπε να ανέλθει στα δύο τρίτα των συνολικών δαπανών για σκοπούς E&A. Για την επίτευξη του στόχου θα απαιτηθεί η καταβολή κοινών προσπαθειών με τη συμμετοχή των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, όλων των κρατών μελών, των υποψήφιων χωρών και του επιχειρηματικού κόσμου. Απαιτείται η κινητοποίηση ευρύτατου φάσματος δημόσιων πολιτικών με συνεπή τρόπο, για να αντιμετωπιστούν τόσο το πλαίσιο των συνθηκών, όσο και οι κρατικοί μηχανισμοί χρηματοδότησης της E&A και της καινοτομίας.

Το πρώτο βήμα που θα πραγματοποιήσει η Επιτροπή θα είναι η έναρξη διαλόγου, με βάση την παρούσα ανακοίνωση, με τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, τα κράτη μέλη, τις περιφέρειες και τις ενδιαφερόμενες πλευρές, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της βιομηχανίας. Ο διάλογος αυτός θα διεξαχθεί με απώτερη προοπτική τον καθορισμό των δράσεων που θα πρέπει να θεσπιστούν ή να ενισχυθούν σε διάφορα επίπεδα, ώστε να ενθαρρυνθεί με αποτελεσματικότερο, συστηματικότερο και συνεκτικότερο τρόπο η ανάληψη επενδύσεων στην Ευρώπη.

Άλλο ένα συμπέρασμα που προκύπτει, θα μπορούσαμε να πούμε ότι η προσφυγή παρά πολύ σε κρατικές ενισχύσεις που έχουν να κάνουν στον τομέα της γεωργίας δημιουργεί αρνητικές μακροπρόθεσμες επιπτώσεις και αυτό γιατί συμβαίνει, επειδή η εκμεταλλεύσεις περιμένουν εγχύσεις του κεφαλαίου χωρίς να λάβουμε καμία. Οι προσπάθειες και οι επιδοτήσεις κεφαλαίου (κρατικές ενισχύσεις) είναι νηολογημένα στις λογιστικής ως εξής εισοδήματα να επιβάλλουν φόρο σε αυτά. Έτσι, μακροπρόθεσμα, η κρατική ενίσχυση επηρεάζει επίσης τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις. Το εν λόγω ζήτημα πρέπει να αναλυθεί και από την δημοσιονομική άποψη.

Οι εμπειρογνώμονες λογιστές που ασχολούνται, στο παρόν, από το μοναδικό τους μισθούς αντιλαμβάνονται φόρου, από τις αύξηση των εισοδημάτων κλπ. φορολογικών των ΜΜΕ Θεωρούμε ότι οι διεθνείς κανόνες λογιστικής θα πρέπει να υλοποιηθεί βήμα προς

βήμα, σε ένα πιο αργό ρυθμό, έτσι ώστε οι εμπειρογνώμονες της λογιστικής για να συνηθίσουν σε αυτούς τους κανόνες, γιατί αυτά είναι πάρα πολύ βασίζονται στην επαγγελματική κρίση και λιγότερο στη λογιστική μέθοδο. Επίσης, πολλές οντότητες που έχουν την εφαρμογή των διατάξεων του διατάγματος αριθ. 1752/2005 δεν γνωρίζουν πολύ καλά τις ταμειακές τους κανόνες επεξεργασίας. Κατά συνέπεια, ένας μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων δεν επεξεργαστεί αυτό το στοιχείο των οικονομικών καταστάσεων. Έτσι, ο νόμος δεν τηρείται. Ως εκ τούτου, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η ευρεία διάδοση των ΔΠΧΠ σήμερα μπορεί στην καλύτερη περίπτωση να είναι μόνο εν μέρει να εξηγηθεί ως μια οικονομικά ορθολογικό φαινόμενο. Αντίθετα, η ζήτηση για τις νόμιμες ενέργειες για την αντιμετώπιση των στενά συνδεδεμένων παγκόσμιων αγορών είναι τουλάχιστον εξίσου σημαντική η υποστήριξη στους στα ΔΠΧΠ. Ένα άλλο συμπέρασμα το οποίο προκύπτει είναι ότι η επιχορήγηση που δίνετε για να χρηματοδοτηθεί η απόκτηση ενός στοιχείου του ακινήτου, των εγκαταστάσεων ή του εξοπλισμού έχει το δικαίωμα να αφαιρεί από το ποσό της χορήγησης την λογιστική αξία του στοιχείου, καθώς να λαμβάνει και ένα μη νομισματικό στοιχείο της επιχορήγησης με το συμβολικό ποσό και όχι από την εύλογη αξία. Έτσι εκτός από την μείωση της συγκρισιμότητας των οικονομικών καταστάσεων και τις συγκεκριμένες επιλογές του ΔΛΠ 20, έχει σαν αποτέλεσμα την υποτίμηση του περιουσιακού στοιχείου εξαιτίας της έλλειψης πληροφόρησης στους αρμόδιους που χειρίζονται τις οικονομικές καταστάσεις των εταιριών.

Επίσης, είναι πολύ πιθανόν ότι η επιχορήγηση των περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να θεωρείτε υποχρέωση και θα πρέπει να επιστραφεί, παρά το γεγονός ότι τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν και ανεξάρτητα. Τα IASB θα πρέπει να αντισταθούν στον πειρασμό της εφαρμογής μιας αρχής και να επιλύουν, να αντιμετωπίζουν το οποιοδήποτε πρόβλημα με μια «γρήγορη λύση», που βασίζεται σε αυτόνομο κανόνα και όχι σε μια σαφή και καθορισμένη εφαρμογή μιας αρχής.

## ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Τα διεθνή λογιστικά πρότυπα με απλά λόγια και οι διαφορές τους με τα ελληνικά Ντζανάτος Δ. εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2008.
2. Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και διερμηνείες: Πρακτική ανάλυση και ερμηνεία με λογιστικά παραδείγματα εφαρμογής. Πρωτοψάλτης Νικ. & Παν. Κ. Βουστούρης. Εκδόσεις : Σώμα ορκωτών ελεγκτών λογιστών, Αθήνα 2009
3. Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Άθως Γεωργίου. Εκδόσεις: Σάκκουλα, Αθήνα - Θεσσαλονίκη 2009
4. Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Τσόλης Κ. & Φίλιος Β. Εκδόσεις Σύγχρονη εκδοτική, Αθήνα 2008
5. Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα Αριθμός 20: Λογιστική των κρατικών επιχορηγήσεων και γνωστοποίηση της κρατικής υποστήριξης : Σώμα ορκωτών ελεγκτών λογιστών ως μέλος της International Accounting Standards Committee, Αθήνα 1998
6. Διερμηνείες Διεθνών Λογιστικών Προτύπων: Αριθμ. 1-25, Μόνιμη επιτροπή διερμηνειών : SIC, Standing Interpretations Committee. Σώμα ορκωτών ελεγκτών λογιστών. Εκδόσεις: Σώμα ορκωτών ελεγκτών λογιστών, Αθήνα 2008
7. Επιτομή διεθνών λογιστικών προτύπων χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και των διεθνών λογιστικών προτύπων , Πρωτοψάλτης Ν. Αθήνα 2009
8. Παραδείγματα εφαρμογής Α' ΤΟΜΟΣ : Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα , Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης , Διερμηνείες : Δρ. Νικόλαος Γ. Πρωτοψάλτης , Εκδόσεις Αθ. Σταμούλης Αθήνα 2009
9. Παραδείγματα εφαρμογής Β' ΤΟΜΟΣ : Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα , Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης , Διερμηνείες : Δρ. Νικόλαος Γ. Πρωτοψάλτης , Εκδόσεις Αθ. Σταμούλης Αθήνα 2009
10. Οι κρατικές επιχορηγήσεις προς την τοπική αυτοδιοίκηση ,Ν. Τάτσος, Αθήνα 1988
11. Accounting for Governmental and Nonprofit Entities, Leon E. Hay, Earl R. Wilson, 10<sup>th</sup> Edition
12. Richie Hoare (2009), IAS 20 Accounting for Government Grants and Disclosure of Government Assistance, «Foreign Currency Transaction Risk Management».
13. Intermediate Accounting: Donald E.Kieso, Jerry J.Weygandt and Terry D.Warfield, IFRS Edition



## ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

- Chan, H. (2003). Government accounting: An assessment of theory, purposes and standards, *Public Money and Management*, Volume: 23, Issue: 1, pp: 13 – 20.
- Papadopoulos, I. (2010). Efficiency of budgetary crisis management by EU mechanisms: Lessons from the Greek case.
- Schiavo-Campo, S. And Tommasi, D. (1999). *Managing Government Expenditure*, Manila : Asian Development Bank
- Hagen, von J. (1992). Budgeting Procedures and Fiscal Performance in the European Communities, *European Economy Economic Papers* No: 96, European Commission, Directorate–General for Economic and Financial Affairs (DG ECFIN).
- Gleich, H. (2003), *Budget Institutions and Fiscal Performance in Central and Eastern European Countries*, European Central Bank. Working, Paper No: 215(Frankfurt, Germany).
- Ylaoutinen, S. (2004), *Fiscal Frameworks in the Central and Eastern European Countries*, Federal Ministry of Finance Discussion Paper. No: 72.
- Hagen, von J. and Harden, I. (1995). Budget Processes and Commitment to Fiscal Discipline, *European Economic Review*. Volume: 39, Issue: 3, pp: 771-779.
- Researcher: Baldwin, R., Gros, D. and Laeven, L. (2010). *Completing the Euro zone Rescue: What More Needs to Be Done*, Centre for Economic Policy.
- Publisher: Elsevier. Marr, B. (2008). *Managing and Delivering Performance- How Government, Public Sector and Not For Profit Organizations Can Measure and Manage What Really Matters*.
- Jack Rabin, Taylor and Francis Group. Lee Mordecai, (2005), *Public Reporting*, in *Encyclopedia of Public Administration and Public Policy*.
- Ray Ball, (2006), *Accounting and Business Research*, Forthcoming, Number of pages in PDF file: 65, University of Chicago.
- Christensen, H.B., Lee, E. and Walker, M. (2008). *AAA Financial Accounting and Reporting Section (FARS) Paper*. Number of Pages in PDF File: 41.
- Editor: Ferris, K. (2011). Incoming Editor: Welker, M. (2011). *The Journal of International Accounting Research*, Queens School of Business.
- Kieso, E.D., Weygandt, J.J. and Warfield, T.D. (2011). *Intermediate Accounting: IFRS Edition*.
- Nobes, C.W. (2004). Rules- based Standards and the Lack of Principles in Accounting. Volume:1, Issue:1, pp: 91-104.
- Alexander, A. (1999). A benchmark for the adequacy of published financial statements. *Accounting and Business Research*. Volume: 29, pp: 239 - 253.

- Benston, G.J. (1976). Public (US) compared to private (UK) regulation of corporate financial disclosure. *Accounting Review*. Volume: 51, pp: 483 - 498.
- Nelson, M.W. (2003). Behavioural evidence on the effects of principles- and rules-based standards. *Accounting Horizons*. Volume: 17, Issue: 1, pp: 91 - 104.
- Nobes, C.W. (1992). A political history of goodwill in the UK: An illustration of cyclical standard setting. *Abacus*. Volume: 28, Issue: 2, pp: 142 - 161.
- Nobes, C.W. (2002). An analysis of the international development of the equity method. *Abacus*. Volume: 38, Issue: 1, pp: 16 - 45.
- Schipper, K. (2003). Principles-based accounting standards. *Accounting Horizons*. Volume: 17, Issue: 1, pp: 61 - 72.
- Zeff, S.A. (1995). A perspective on the US public/private sector approach to the regulation of financial reporting. *Accounting Horizons*. Volume: 9, Issue: 1, pp: 52-70.
- Mingyi Hung, (2011), Leventhal School of Accounting and Marshall School of Business, University Of Southern California.
- Editor: Kim, J.B., Tsui, J.S.T. and Yi, C.H. (2011). The voluntary adoption of International Financial Reporting Standards and loan contracting around the world.
- Publisher: Elsevier, (1994). *Journal Accounting Of Economics*. Volume: 17, Issue: 1-2, pp: 146-175.
- Publisher: Dadkhah, K. (2011). *Foundation of mathematical and Computational economics*, chapter: Dynamic Optimization. Part 4, pp: 377-406.
- Editors: Ertimur, Y., Muslu, V. and Zhang, F. (2011), Why are recommendations optimistic? Evidence from analysts' coverage initiations, publisher: Springer.
- Publisher: Jones, C. S. (1985). *Accounting, Organizations and Society*. Volume 10, Issue 3, pp: 303-328.
- Osma, B.G. and Guillamón-Saorín, E. (2011), Corporate governance and impression management in annual results, press releases Original Research Article *Accounting, Organizations and Society*. In Press: online May 2011.
- Dickinson, V., Kimmel, P. and Warfield, T. (2011). The accounting and market consequences of accelerated share repurchases.
- Brüggemann, U. (2011), Intended and unintended consequences of mandatory IFRS adoption, pp: 5-43.
- Brüggemann, U. (2011), The impact of mandatory IFRS adoption on cross-border equity investments of individual investors, pages 45-82.
- Brüggemann, U. (2011), The economic consequences of fair value reclassifications under IFRS, pp: 83-131.
- Soderstrom, N.S. and Sun, K.J. (2011). *European Accounting Review*, Forthcoming Number of Pages in PDF File: 45.
- Karampinis, N.I. and Hevas, D.L. (2011). *The International Journal of Accounting: Mandating IFRS in an Unfavorable Environment: The Greek Experience*. Volume: 46, Issue: 3, pp: 304-332
- Landsman, W.R., Maydew, E.L. and Thornock, J.R. (2009). The information content of annual earnings announcements and mandatory adoption of IFRS. Volume: 52, Issue: 1, pp: 1-100.

- Beneish, M.D. and Lombardi-Yohn, T. (2008). Information friction and investor home bias: A perspective on the effect of global IFRS adoption on the extent of equity home bias. Volume: 27, Issue: 6, pp: 433-443.
- Zeghal, D. and Mhedhbi, K. (2006). An analysis of the factors affecting the adoption of international accounting standards by developing countries. Volume: 41, Issue :4, pp:373-386 .
- Nobes, C.W. (2009). Observations on measuring the differences between domestic accounting standards and IAS. Volume: 28, Issue: 2, pp: 148-153 .
- Taylor , M.E. and Jones, R.A. (1999). The use of International Accounting Standards terminology, a survey of IAS compliance disclosure. Volume: 34, Issue: 4, pp: 557-570.
- DeFond, M., Hu, X., Hung, M. and Li, S. (2010). The impact of mandatory IFRS adoption on foreign mutual fund ownership: The role of comparability. Volume: 51, Issue: 3, pp: 240-258.
- Chua, W.F. and Taylor, S.L. (2008). The rise and rise of IFRS: An examination of IFRS diffusion, Volume: 27, Issue: 6, pp: 462-473.
- Cook, A. (2005). Accounting, Organizations and Society. Volume: 34, pp: 456–468.
- Jermakowicz, E.K. and Gornik-Tomaszewski, S. (2006). Implementing IFRS from the perspective of EU publicly traded companies, Journal of International Accounting, Auditing and Taxation. Volume :15, Issue :2, pp: 170-196 .
- Christensen, H.B., Lee, E., and Walker, M. (2007). Cross-sectional variation in the economic consequences of international accounting harmonization: The case of mandatory IFRS adoption in the UK. Volume: 42, Issue: 4, pp: 341-379.
- Peng, S., Tondkar, R.H., Laan-Smith, J. and Harless, D.W. (2008). Does Convergence of Accounting Standards Lead to the Convergence of Accounting Practices?: A Study from China. Volume: 43, Issue: 4, pp: 448-468.
- Street, D.L., Gray, S.J. and Bryant, S.M. (1999). Acceptance and Observance of International Accounting Standards: An Empirical Study of Companies Claiming to Comply with IASs. The International Journal of Accounting. Volume: 34, Issue: 1, pp: 11-48.
- Hora, J.A., Tondkar, R.H. and Adhikari, A. (2002). International accounting standards in capital markets, Journal of International Accounting, Auditing and Taxation. Volume: 6, Issue: 2, pp: 171-190.
- Wallace, W. (1999). Management activities in financial reports: debates and understanding standard-setters. International Harmonization Effort, European Management Journal. Volume: 17, Issue: 6, pp: 609-614.
- Aljifri, K. and Khasharmeh, H. (2006). An investigation into the suitability of the international accounting standards to the United Arab Emirates environment. International Business Review. Volume: 15, Issue: 5, pp: 505-526.
- Carmona, S. and Trombetta, M. (2008). On the global acceptance of IAS/IFRS accounting standards: The logic and implications of the principles-based system. Journal of Accounting and Public Policy. International Financial Reporting Standards. Volume: 27, Issue: 6, pp: 455-461.
- Larson, R.K. and Street, D.L. (2004). Convergence with IFRS in an expanding Europe: progress and obstacles identified by large accounting firms' survey. Journal of International Accounting, Auditing and Taxation. Volume: 13, Issue: 2, pp: 89-119.

- Jones, S. and Finley, A. (2011). Have IFRS made a difference to intra-country financial reporting diversity? The British Accounting Review. Volume: 43, Issue:1, pp: 22-38.
- Georgiou, G. (2010). The IASB standard-setting process: Participation and perceptions of financial statement users. The British Accounting Review. Volume: 42, Issue : 2, pp :103-118 .
- Carlson, P. (1997). Advancing the harmonization of international accounting standards: Exploring an alternative path. The International Journal of Accounting. Volume: 32, Issue: 3, pp: 357-378.
- Joseph J Schultz Jr. and Lopez, J.T. (2001). The impact of national influence on accounting estimates: Implications for international accounting standard-setters, The International Journal of Accounting. Volume: 36, Issue: 3, pp: 271-290.
- International Public Sector Accounting Standards Board, “Strategy and Operational Plan 2007- 2009”, April 2007.
- FASC.(2003). Evaluating concepts -based vs. rules-based approaches to standard setting. Accounting Horizons. Volume: 17, Issue: 1, pp: 73 - 89.
- IFAC Handbook of International Public Sector Accounting Pronouncements (2009). Volume :1
- Deloitte, (2009), “IPSAS Summary: International Public Sector Accounting Standards (IPSAS)”.

## **ΑΝΤΑΛΗΞΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΑΠΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ:**

- [www.growth.gr](http://www.growth.gr)
- [www.espa.com.gr](http://www.espa.com.gr)
- [www.in.gr](http://www.in.gr)
- [www.e-forologia.gr](http://www.e-forologia.gr)
- [www.uom.gr](http://www.uom.gr)
- [www.economics.gr](http://www.economics.gr)
- [www.iasplus.com](http://www.iasplus.com)
- [www.fle.gr](http://www.fle.gr)
- [www.ifrs.org](http://www.ifrs.org)
- [www.hjventures.com](http://www.hjventures.com)
- [www.europa.eu](http://www.europa.eu)

